Вівторок, 8 червня 2004 року. № 103 (3353)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Зареєстровано багато, але виходять не всі

Уявіть круту газетну розкладку, а тепер розмістіть поруч з нею по периметру ще майже сотню. Це і є Перша міжнародна виставка ЗМІ «Інтерпреса—2004», що проходила 4—6 червня в Києві.

Яскравим, інформаційно насиченим був на виставці стенд нашої газети. Не лише сувеніри привертали увагу багатьох відвідувачів. Новий формат газети, повноколірний друк, можливість познайомитися з журналістами редакції визначили інтерес і юних, і досвідчених читачів. «Голос України» виділявся серед побратимів.

Виставку ЗМІ відкрив і виступив на конференції «Влада і журналістика в демократичному суспільстві» голова Держкомтелерадіо Іван Чиж (**на знімку**).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Київські зустрічі

Президент Словаччини Рудольф Шустер відвідав Київ з одноденним робочим візитом. Під час учорашньої зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою він обговорив стан і перспективи розвитку двосторонніх відносин у контексті вступу Словаччини до ЄС та НАТО. Було зазначено необхідність гармонізації двосторонньої договірно-правової бази із законодавством Євросоюзу. Леонід Кучма та Рудольф Шустер обговорили також низку міжнародних проблем, зокрема питання участі двох країн у стабілізаційних процесах в Іраку.

Цього ж дня високий гість виступив у Національному педагогічному університеті імені М. Драгоманова, відвідав Київський водно-інформаційний центр і підприємство «Провітерм Україна», що є представником відомої словацької торгової марки.

Співчуття Президента

У зв'язку зі смертю Рональда Рейгана Президент України Леонід Кучма висловив щире співчуття своєму американському колезі Джорджу Бушу, рідним та близьким колишнього президента США. Про це повідомила прес-служба глави української держави. 40-й президент США Р. Рейган помер у суботу в Лос-Анджелесі (штат Каліфорнія) на своєму ранчо у віці 93 років. Тривалий час він страждав на хворобу Альцгеймера, що призводить до руйнування клітин мозку і втрати пам'яті. Протягом останніх кількох років експрезидент не з'являвся на публіці.

БЛІЦОПИТУВАННЯ — ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Як ви ставитеся до закриття шахт?

Сергій Бєлих, комплексний бригадир шахти «Зоря» державного підприємства «Сніжнеантрацит»:

— Негативно. Людям куди подітися? По «дірках» (нелегальних копанках. — **Ред.**) чи на базар?

Олена Петрухіна, заступник міського голови м. Сніжного:

— Коли почали закривати шахти, обіцяли золоті гори: і робочі місця, і благоустрій, і озеленення території. Тепер місту залишилися комунальні і соціальні проблеми.

Валентина Кириченко, мешканка селища Чулківка:

— У селищі обрізали телефонний зв'язок, бо шахту закрили.

Олександр Лук'янченко, міський голова Донецька:

— Виконують так зване фізичне закриття підприємства, а соціальні гарантії відкидають.

Розпитувала Ліна КУЩ.

(Продовження теми на 13-й стор.).

Внести корективи, не змінюючи правил гри

Недавній візит депутатів ВР у Гельсінкі фіни вважають конструктивним

Підсумкам недавнього візиту української парламентської делегації до Фінляндії була присвячена зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Фінляндія в Україні Лаурою Рейніля. У Гельсінкі переговорам дали високу оцінку і вважають, що вони створили умови для поглиблення відносин.

Як повідомила «ГУ» після зустрічі пані посол, сторони обговорили нинішнє двостороннє співробітництво, перспективи його розвитку. Лаура Рейніля особливо відзначила важливість і необхідність завершення підготовки договору про взаємний захист інвестицій, що планувався до підписання ще два тижні тому під час візиту в Україну міністра зовнішньої торгівлі Фінляндії.

(Закінчення на 7-й стор.).

Коротко про важливе

Сьогодні

«Гаряча лінія» за участю міністра освіти і науки В. Кремення. Початок о 14-й год. Тел. 254-05-65, 256-75-81.

Завтра

В Експоцентрі України виставка-презентація Криму.

УРОЖАЙ-2004

Може не достигнути

Сильний вітер поклав посіви, і зерно може не достигнути. Таких площ багато в Полтавській, Вінницькій, Запорізькій областях. Ця проблема була однією з головних, обговорюваних наприкінці минулого тижня під час міжрегіональної селекторної наради.

Як варіант фахівці на майбутнє рекомендують господарствам вносити разом з карбамідом препарати, що запобігають виляганню колоскових.

ВІСТІ З ОДЕЩИНИ

Побратав «Вікінг»

Українська Одеса та литовська Клайпеда, ставши містами-побратимами, мають відіграти особливу роль у розвитку 9-го міжнародного транспортного коридору, оскільки вони розташовані на крайніх його точках — Чорному та Балтійському морях. Обсяги перевезень між цими портовими містами дедалі зростають завдяки контрейлерному поїздові «Вікінг», що почав курсувати між ними з ініціативи Міністерства транспорту України.

Впав малюк у колодязь

Трагедія сталася в селі Новопетрівка Великомихайлівського району Одеської області. 3-річний хлопчик, який грався на подвір'ї приватного будинку, впав у колодязь і загинув. На нещастя, криниця не була ні обгороджена, ні замкнена, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Спочатку було Слово. І було воно без цензури

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

6 червня, у день свого професійного свята, кілька десятків журналістів з різних ЗМІ просто неба на Хрещатику випускали «з коліс» «Живу газету» — імпровізований орган вільного слова.

Мета цієї незвичної акції — показати, що газету можна робити навіть тоді, коли для цього немає жодних умов: приміщення, належної техніки, багатих засновників. Було б бажання чесно служити професії.

Ініціатор відкритого творчого процесу — «Львівська газета», незалежна позиція якої нині стала предметом судового розгляду. Ідею колег підтримали ще два «підсудні» видання — «Україна молода» та «Українська правда».

(Закінчення на 24-й стор.).

Перший блок Хмельницької АЕС відключено від мережі через несправність

ПОЛІТИКА

СВОБОДА СЛОВА — це насамперед відповідальність. Перед суспільством

Напередодні Дня журналіста Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з колективом «Голосу України». Глава парламенту ознайомився з умовами роботи газетярів. У музеї — з віхами становлення парламентського видання. Під час зустрічі з працівниками «Голосу України» Володимир Литвин, зокрема, наголосив:

«Журналісти як провідний соціально-політичний прошарок нашого суспільства давно заслужили всенародне визнання, а відтак — справедливе неофіційне визнання «четверта влада» держави.

В усі часи ви були дієздатним і організованим загоном, який за будь-яких обставин міг сказати людям своє вагоме слово про ті чи інші історичні події. Тому цілком закономірно десять років тому, 25 травня 1994 року, указом Президента України 6 червня було визнано професійним святом українських журналістів. Оскільки саме в цей день 1992 року Спілка журналістів України була прийнята до Міжнародної федерації журналістів.

Можна говорити про переконливі статистичні дані щодо становлення, розвитку та утвердження національної журналістики загалом і засобів масової інформації зокрема, і численних негараздів, які супроводжували вас упродовж десятиліття.

Прагнули ми цього чи ні, але українська журналістика, як і журналістика міжнародна, мають давні й спільні етичні норми своєї діяльності. До речі, досить своєчасно у 1996 році Спілка журналістів України поширила Кодекс професійної етики українського журналіста. В ньому, як на мене, міститься багато корисних і конструктивних вимог до обов'язків і методів роботи журналіста.

Назву хоча б кілька:

— журналіст поширює і коментує лише ту інформацію, у правдивості якої переконаний;

— журналіст у практичній діяльності не піддається тискові владних структур, особливо в тих випадках, коли йому нав'язують чужу чи хибну думку, орієнтують на фальсифікацію фактів;

— журналіст вважає непристойним використовувати свою репутацію і службове становище для поширення матеріалів з метою наживи, кар'єри та догоджання певним силам чи особам або з комерційною метою.

Наче на розвиток цих застережень у приміщенні Верховної Ради України напередодні свята відкрито виставку на тему нехтування окремими ЗМІ положень Кодексу власної професійної етики. На жаль, і досі ці положення не стали домінантою в організації журналістської творчості. Інакше згідно з одним із пунктів Кодексу громадському осудові піддавались би і такі журналісти, і така журналістика. А конкретні порушники існуючих етичних норм ще на досудовому етапі розглядалися б радами професійної етики, які належало б Спілці створити.

...Загальновідомо, що від частого вживання слово зношується. А настирні повтори взагалі викликають розчарування. Але вмикаєш телевізор — і тобі доповідають: зібрали великий урожай, виплавили мільйонну тонну сталі... Слухаєш радіо: виорали ярове поле, відкрили свердловину... Розгортаєш газету: переорали, переплавили, зруйнували... Безособова, пустопорожня одноманітна робота пера і язика, яка начебто стверджує відоме: «Труд перероcтає у красу».

Однак якщо ми дійсно шануємо ТРУД, то на першому місці мали б бути дещо інші цінності.

На першому місці, скажімо, мала б бути охорона здоров'я. Тому що здорова людина більше і якісніше оратиме поле і варитиме сталь.

На першому місці мала б бути культура, духовність. Тому що бездуховна, невихована людина — ніяка і в роботі.

На першому місці мала б бути законність. Оскільки людина, яка знає, що її захищає закон, відчуває себе впевненою і цілеспрямованою.

Відпочинок має бути також на першому місці. У тому числі і повсякденний, тому що тільки добре відпочивши, можна працювати ефективно і продуктивно.

Тож суцільна фанфарна риторика чи повсякденне обливання брудом супротивників — справи безперспективні. Люди вірять лише тому, що їх бентежить. Їм хочеться спокійно жити, думати, ростити дітей, здійснювати конкретні вчинки. Їм хочеться сподіватися, що нинішня гонитва за рівнем життя колись таки закінчиться. І велика політика, у яку втягнуто сьогодні майже все суспільство, займе своє належне нейтральне місце у переліку корисних і значущих загальнолюдських справ».

* * *

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин вручив цінні подарунки літературному редактору Аллі Усенко, оглядачу з економічних питань Сергію Борисенку **(на знімку вгорі)**, заступникові завідувача відділу з парламентських питань Наталії Яременко, фотокореспонденту Олександрові Клименку, завідувачу відділом з парламентських питань Володимирові Королюку.

* * *

Цього дня голова Національної спілки журналістів Ігор Лубченко вручив нагороду оглядачеві «Голосу України» Людмилі Коханець **(на знімку ліворуч)**. Вона першою з колег у нашій країні отримала відзнаку НСЖУ «Зірка української журналістики». Почесним знаком НСЖУ відзначено також первинну журналістську організацію газети «Голос України».

* * *

Свої вітання на адресу колективу газети надіслали заступник Голови Верховної Ради України Олександр Зінченко, заступник голови Комітету ВР у закордонних справах Сергій Бичков, перший заступник голови Комітету з питань економічної політики управління народним господарством, власності та інвестицій Володимир Демьохін, фракція Аграрної партії України, голова Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) Сергій Червонописький, народні депутати Микола Катеринчук та Святослав Довгий, генеральний директор «Укрпошти» Володимир Мухін, голова Держкомлісгоспу Микола Колісниченко, директор видавництва «Преса України» Володимир Олійник, колектив ЗАТ «Запорізький масложиркомбінат» та колектив відкритого акціонерного товариства «Галактон», президент ХК Київміськбуд Володимир Поляченко, голова Волинської обласної державної адміністрації Анатолій Француз.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ВІТАЄМО

Полку «заслужених» прибуло

З нагоди Дня журналіста Президент України Леонід Кучма своїм указом відзначив велику групу працівників ЗМІ.

Орденом «За заслуги» II ступеня нагороджено голову Державного комітету телебачення і радіомовлення Івана Чижа.

Звання «Заслужений журналіст України» здобув власний кореспондент «Голосу України» в Полтавській області ***Григорій ГРИНЬ (на знімку).***

Віват, колего!

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Права є, закону нема

Денне засідання 4 червня

На пленарному засіданні обговорювали депутатський і президентський законопроекти про порядок організації та проведення мирних зборів і акцій в Україні.

У своїй доповіді Геннадій Удовенко зазначив, що лише торік за даними Міністерства внутрішніх справ відбулося 60 тисяч масових заходів, у яких взяло участь 46 мільйонів громадян України.

Головним постулатом депутатського законопроекту є те, що організація мирних заходів, зборів, демонстрацій має повідомний характер: організатори звертаються до органів виконавчої влади і ставлять їх до відома про те, що планується. Це вони мусять зробити за три дні до заходу.

Представники органів виконавчої влади зобов'язані прийняти це повідомлення, відповідно його оформити і зробити все для проведення цього заходу. Законопроект розширює перелік мирних акцій і вводить новий термін — «пікетування». Причому про пікетування, якщо збирається менше 50 чоловік, не потрібно інформувати органи виконавчої чи місцевої влади.

Представляючи президентський законопроект, перший заступник міністра юстиції Анатолій Заєць сказав, що цим законопроектом врегульовано всі форми мирних зборів, які іменуються прилюдними заходами. Законопроект так само має повідомний характер і своїм змістом дуже близький до депутатського. Єдине, що їх відрізняє, це конкретизація прав і обов'язків організатора, прав і обов'язків учасників, а також прав і обов'язків тих органів, які відповідальні за забезпечення проведення заходів.

Цю конкретизацію і не сприйняла значна частина депутатського корпусу. Право громадян на мітинги може потонути в тяганині, адмініструванні й не буде реалізовано. Перший заступник голови профільного комітету Микола Шульга сказав, що на засіданні комітету якраз на ці моменти його члени і звернули увагу, дійшовши висновку, що більш підходящим є законопроект, запропонований народними депутатами.

Голосуючи, депутатський законопроект підтримали 165 парламентаріїв, президентський — 139.

Спроба головуючого Адама Мартинюка відправити обидва законопроекти на повторне перше читання також не знайшла підтримки. Законопроекти відхилено.

Анатолій КАРАСЬ.

Біль за Спілку письменників

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин звернувся з листом до Президента України Леоніда Кучми з приводу ситуації, що склалася в Національній спілці письменників. Про це «ГУ» повідомила прес-служба ВР.

Володимир Литвин поінформував, що зустрівся з провідними українськими письменниками. «Учасники зустрічі з тривогою і болем говорили про те, що на спілку чиниться безпрецедентний адміністративно-судовий тиск, унаслідок якого діяльність цієї громадської творчої організації паралізовано: відключено телефони, припинено поштовий зв'язок, заблоковано банківські рахунки, вводяться заборони на використання чинних реквізитів юридичної особи, натомість поспішно приймаються рішення органів дозвільної системи про реєстрацію нових тощо. Подібного прецеденту, казали письменники, не знали за жодних часів і владних режимів. Навіть під час жорстоких репресій 30—40-х років минулого століття», — зазначає В. Литвин.

Письменницька громадськість сподівається, що глава держави сприятиме у розблокуванні діяльності спілки, а також проведенні загального з'їзду українських письменників, на якому митці вільно, самі — без тиску й сторонніх «рекомендацій» — визначать долю і майбутнє організації.

Глава парламенту звернувся з листом і до Голови Верховного Суду України Василя Маляренка з проханням «уважно вивчити ситуацію, що склалася в місцевих судах» навколо розгляду питань стосовно НСПУ.

Зареєстровано багато, але виходять не всі

ВИСТАВКИ

(Початок на 1-й стор.).

Він, зокрема, зазначив, що в країні зареєстровано 20507 ЗМІ, серед яких понад 450 — політичні видання. Зрозуміло, не всі газети виходять у світ (треба гадати, не з політичних мотивів), але факт реєстрації стількох засобів масової інформації свідчить сам за себе. І начебто на користь влади. Тим часом, за твердженням одного з ректорів вузу, більшість студентів факультету журналістики на запитання: «Як ви ставитеся до влади?» — відповіли категорично: «Негативно» (87,5%).

— Але ж цим людям у майбутньому формувати громадську думку, — нарікав учений.

Часті відрядження сприяють вивченню регіональної преси. Тому було, м'яко кажучи, дивно чути від деяких представників областей, що на їхніх стендах не помістилися окремі видання. Скажімо, Миколаївщина зайняла солідну, досить простору площу під експозицією, але в ній не було представлено газету «Український південь». На розкладці Дніпропетровщини не знайшлося місця газеті «Кривий Ріг вечірній». Вони з тих, опозиційних...

...Навіть побіжне спостереження за відвідувачами виставки приводило до втішного висновку: вони не шукають пустих розважальних видань. Шукають ті, що дають поживу для міркувань. Серед них, звичайно, наша газета, біля стенду якої раз по раз зупинялися люди.

Іван ІЛЛЯШ.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 10 червня 1997 року № 503

Внести до Указу Президента України від 10 червня 1997 року № 503 «Про порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності» (зі змінами, внесеними указами від 4 грудня 1997 року № 1327 та від 8 квітня 2004 року № 399) такі зміни:

1) у статті 1:

у частині другій абзац «Відомості Верховної Ради України» виключити;

доповнити статтю після частини другої новою частиною такого змісту:

«Офіційними друкованими виданнями, в яких здійснюється офіційне оприлюднення законів та інших актів Верховної Ради України, є також газета «Голос України», «Відомості Верховної Ради України».

У зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою;

2) статтю 6 викласти в такій редакції:

«6. Якщо закон України, інший акт Верховної Ради України опубліковано в будь-якій із газет, зазначених у частинах другій і третій статті 1 цього Указу, до його опублікування в «Офіційному віснику України», «Відомостях Верховної Ради України», він набирає чинності після опублікування в тій із вказаних газет, де його опубліковано раніше.

Якщо інший нормативно-правовий акт опубліковано в газеті «Президентський вісник» або в газеті «Урядовий кур'єр» до його опублікування в «Офіційному віснику України», він набирає чинності після опублікування в тій із зазначених газет, де його опубліковано раніше».

Президент України Л. КУЧМА

м. Київ,
28 травня 2004 року.
№589/2004.

Коментар юридичного відділу редакції

Публікація законів є офіційною в разі їх оприлюднення в газеті «Голос України»

У деяких засобах масової інформації розповсюджено відомості про те, що газета Верховної Ради України «Голос України» не є офіційним виданням, а публікація в ній законів України має лише інформаційний характер.

Конституція України (ст. 57) передбачає, що закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права і обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення в порядку, встановленому законом.

Стаття 22 Закону «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» від 23 вересня 1997 року встановлює, що: «Закони України, постанови Верховної Ради України, укази та розпорядження Президента України, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, постанови Верховного Суду України та Конституційного Суду України, рішення органів місцевого самоврядування, інші нормативно-правові акти публікуються в офіційних виданнях (відомостях, бюлетенях, збірниках, інформаційних листках тощо) та *друкованих засобах масової інформації* ***відповідних*** *органів державної влади* та органів місцевого самоврядування».

Цей самий закон визнає, що ***офіційними друкованими виданнями органів державної влади*** та органів місцевого самоврядування ***є видання, які спеціально видаються органами державної влади*** та органами місцевого самоврядування (відомості, бюлетені, збірники, інформаційні листки тощо) для інформування про свою діяльність, а *засобом масової інформації органу державної влади* чи органу місцевого самоврядування *є засіб масової інформації, засновником (співзасновником) якого є орган державної влади* або орган місцевого самоврядування і *який повністю або частково утримується за рахунок державного* чи місцевих бюджетів (ст. 1 закону). Враховуючи ці положення, можна зробити висновок, *що публікація законів чи постанов, які прийняла Верховна Рада України, є офіційною публікацією лише в газеті «Голос України» та «Відомостях Верховної Ради України»*. Друк законів і постанов парламенту в інших офіційних друкованих виданнях має інформаційний характер і не є офіційною публікацією.

Указ Президента підтверджує сказане вище і визначає, що газета «Голос України» була і є офіційним друкованим виданням. У правозастосовній практиці проблема визначення моменту набрання чинності законами та постановами Верховної Ради залишатиметься. Остаточно врегулювати проблему оприлюднення нормативно-правових актів могло б прийняття закону «Про закони та інші нормативно-правові акти», проект якого вже декілька років перебуває на розгляді в парламенті нашої держави.

Зустріч з виборцями

У суботу 5 червня Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрічався з виборцями Кобеляцького і Новосанжарського районів Полтавської області.

У своїх виступах він детально виклав своє бачення нинішньої політичної та соціально-економічної ситуації в країні, поінформував людей про хід підготовки і перспективи майбутніх президентських виборів.

Відповідаючи на численні запитання учасників зустрічей, Адам Мартинюк розповів про законодавчу діяльність парламенту, зокрема, про перебіг політичної реформи і бюджетного процесу, а також про повернення вкладникам заощаджень, прийняття законодавчих актів соціального спрямування.

На зустрічах Адама Мартинюка з виборцями були присутні народний депутат України Олександр Масенко, представники місцевих органів влади.

Адам Мартинюк зустрівся також з лубенським міським головою Анатолієм Соболєвим. Відбулася ділова розмова з питань місцевого самоврядування.

Іван ГАВРИЛИШИН.

ФОТОФАКТ

Перша загальнопартійна конференція Партії промисловців і підприємців рекомендувала з'їзду ПППУ, котрий відбудеться 10 липня цього року, висунути голову ПППУ Анатолія Кінаха кандидатом у Президенти України.

На знімку: потенційний кандидат голосує в президії.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

Судимість б'є по авторитету і рейтингу

Ставлення третини киян до Прем'єр-міністра України Віктора Януковича як до можливого кандидата в Президенти погіршилося після того, як вони дізналися про його судимості. Ці дані обнародував Український центр економічних і політичних досліджень імені Олександра Разумкова, який опитав 1192 киянина старше 18 років.

Більше половини опитаних знали про судимості і раніше, чверть — дізналися про це протягом останнього місяця, а кожен п'ятий — почув уперше.

42,1 відсотка не вірять, що обидва рази Прем'єр-міністр був засуджений необгрунтовано, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

Постанова Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Толстоухова А. В.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Припинити достроково повноваження народного депутата України ТОЛСТОУХОВА Анатолія Володимировича, обраного в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі, виборчий блок політичних партій «За Єдину Україну!», у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 3 червня 2004 року.
№ 1737-IV.

Закон України

Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Панама про видачу правопорушників

Верховна Рада України **постановляє**:

Договір між Україною та Республікою Панама про видачу правопорушників, підписаний 4 листопада 2003 року у м. Панама, ратифікувати.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 12 травня 2004 року.
№ 1716-IV.

БАЛАНС ТИЖНЯ

«Два кіло приземленої економіки. Не сумлівайтесь...»

Минулої середи я уважно слухав звіт уряду про виконання держбюджету-2003 і ніяк не міг скласти все докупи. Напевно Перший віце-прем'єр-міністр Микола Азаров знає щось таке, чого інші не втропаують, якщо вважає за досягнення виконання бюджету, який сформовано на базі вдвічі менших макропараметрів.

У попередніх «Балансах» ми неодноразово звертали увагу на висновки радника Нацбанку з макроекономічних питань Валерія Литвицького, на ознаки інвестиційного перегріву в економіці, які загрожували ціновими катаклізмами. Економіка досягла рекордного зростання обсягів інвестицій в основний капітал, що, природно, потягло за собою зростання оптових цін, проте різниця між ними і роздрібними вже в першому кварталі цього року вказала на загрозу погіршення інфляційного клімату. Макропопередження уряд залишив поза увагою, бо не мав ринкових важелів впливу на цінову ситуацію.

Тож тепер про більш приземлену економіку. На продовольчому ринку, де за два кілограми м'яса з мене злупили 60 гривень, усім байдуже, що саме знає Микола Азаров. Тут своя, непоказна, правда. На продовольчому ринку, на відміну від Мінагрополітики, Мінекономіки та з питань європейської інтеграції, чиї прогнози не піднімаються вище рівня міської каналізації, дефіцит м'ясної продукції вирахували завчасно. Ймовірно, що саме на Різдво, коли за браком кормів і грошей для погашення кредитів різали й забивали свиней та корів на подвір'ях і бійнях. А можливо, й роком раніше, коли невражай поміняв цінники на ринку хлібопродуктів і в бакалейному сегменті. Вже тоді стало ясно: без рятівного імпорту продовольчого зерна, без жорстких запобіжних заходів уряд не обійдеться.

Нехай з неабияким запізненням, але ми почали сяк так імпортувати зерно. Пригадайте, коли воно потекло з-за кордону, з'ясувалося, що елеватори не готові його прийняти, а на під'їзних коліях у портах — затори. Коли уряд почав тиснути на прибутки пекарів, обмежуючи їхню рентабельність, стало зрозуміло що цінового дисбалансу вже не уникнути. І, швидше за все, його природа буде секторальна. Подолаємо зернову кризу — почнеться м'ясо-молочна і так далі, але за все розплатиться споживач. Недарма ще минулого року Нацбанк основним пріоритетом назвав інфляцію, найболючіший податок на споживання. Так, зрештою, і сталося. Звичайно, це ще не смертельно, якщо запобігти поширенню інфляційної інфекції, заблокувавши, наприклад, подорожчання транспортних послуг або тарифів на електроенергію, що так само, як і розрахунки за кредитами, позначається на собівартості сільськогосподарської продукції. Інакше, самі розумієте, матимемо те, що мали: чергову зернову кризу. Але здійснити це ефективно можна лише за умови, коли уряд не панікує, вдаючись до «знімання голів» і «обрізання прибутків», а адекватно реагує на ринкові запити.

Наш уряд панікував, знімав і обрізав, що цілком зрозуміло за відсутності більш-менш точного середньострокового і довгострокового прогнозування, яке завжди зумовлює комфортне господарювання в ринкових умовах. Якщо про імпорт зерна уряд подбав, нехай і невчасно, то на імпорт м'яса взагалі не зважив. Через це, зокрема, за два кілограми м'яса на базарі на тижні просили 60 гривень і більше. Чи не думає, бува, Микола Янович, що ми всі вегетаріанці?

Ще один урок приземленої економіки дали Прем'єр-міністрові Віктору Януковичу нафтотрейдери, котрі набагато краще за наших урядовців володіють ситуацією на українському та світовому ринках. Компанії «ТНК», «Брітіш Петролеум», «Лукойл» і «Укртатнафта», м'яко кажучи, цілий тиждень шукали взаєморозуміння з главою уряду в питанні про підписання чергового меморандуму зі стабілізації цін на нафтопродукти. Дивно, що знайшли, бо вони не бажають торгувати собі на збиток, закривати очі на зростання світових цін на нафту, їх не обходять проблеми українського уряду, який живе навіть не вчорашнім, а позавчорашнім днем. Їх бентежить одне: вигідно чи ні працювати в Україні? Кияни в цьому пересвідчилися цими вихідними, купуючи бензин А-95 на автозаправках російських нафтокомпаній за ціною 3,30 — 3,50 гривні за літр.

Обговорюючи виконання держбюджету-2003 в парламенті, про проблеми аграріїв говорили чи не найбільше. Може, не так приземлено, як один цукрозаводчик, з яким довелося зустрітися на минулому тижні. Він жалівся, що на собівартості цукру обов'язково позначиться подорожчання в чотири рази коксу, більш як удвічі — природного газу, на 32 відсотки — нафтопродуктів, які використовують під час виготовлення поліпропілену. Але що особливо болісно: придбав через «Украгролізинг» кілька тракторів ще в лютому, а двох так і досі не дочекався — за комісійні вже обіцяли повернути посередники...

Оце вам, дядьку, ще «одне кіло проблем, не сумлівайтесь».

Сергій ВЛАД.

АРМІЙСЬКІ БУДНІ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про персональну відповідальність вищих посадових осіб Збройних Сил України

У зв'язку з рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 26 травня 2004 року «Про стан збереження боєприпасів та вибухових речовин на арсеналах, базах і складах Збройних Сил України» **постановляю:**

1. За серйозні недоліки в роботі:

а) оголосити догану МАРЧУКУ Євгену Кириловичу — Міністрові оборони України, попередивши його про персональну відповідальність за стан вибухопожежобезпеки арсеналів, баз та складів;

б) попередити про неповну службову відповідність:

ОЛІЙНИКА Олександра Миколайовича — першого заступника Міністра оборони України;

ПЕДЧЕНКА Григорія Миколайовича — командувача військ Південного оперативного командування.

2. Зобов'язати Міністра оборони України за результатами службового розслідування вирішити питання про притягнення до відповідальності та перебування на займаних посадах посадових осіб Збройних Сил України, дії або бездіяльність яких призвели до надзвичайної події, що мала тяжкі наслідки.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
3 червня 2004 року.
№ 610/2004.

Військові поїхали, а снаряди залишилися...

На території сміттєзвалища на околиці Перечина (Закарпатська область) знайдено арсенал боєприпасів.

...Місцевий мешканець уже не перший раз у пошуках металобрухту навідувався до звалища, яке утворилося за огорожею, яку поставили військовики. Він розповів, що один із снарядів відкопав раніше й приховав від стороннього ока. Коли укотре навідався до схованки, знайшов ще такий само крам, тоді, схаменувшись, і поспішив до райвідділу міліції. Правоохоронці, у свою чергу, повідомили місцевим рятувальникам, на місці знахідки виставили міліцейську охорону. Було встановлено, що кількість боєприпасів становить 16 одиниць (12 протитанкових снарядів калібру 76 мм часів Другої світової війни і 4 снаряди 172-го калібру). Олександр Куштапін, керівник групи піротехніків військової частини Д-0180 МНС України, класифікував стан боєприпасів, окрім двох, які виявилися навчальними, вкрай небезпечними. Найцікавіше те, що боєприпаси 172-го калібру —радянського виробництва вже повоєнного періоду. А останні призначені для важкої артилерії, радіус розльоту їхніх осколків може сягати 1200 метрів. А важить одна така бойова одиниця близько 60 кг. Це тоді, коли за сто метрів від їх місцезнаходження розташований житловий сектор.

Імовірніше, вони залишилися як спадок від військових, які півстоліття дислокувалися в Перечині. Наприкінці минулого року артилерійський полк припинив своє існування, а його територію і будівлі майже не охороняють.

До речі, всередині минулого місяця на стрільбищі цієї військової частини виявлено 26 протитанкових мін ТМ-62. На щастя, вони були навчальні...

Навіть попри нетиповість такої події навряд чи вдасться з'ясувати її істинні причини. Відсутність належного обліку і контролю озброєння у військовому відомстві вже давно не викликає сумнівів...

Центр пропаганди Управління МНС України в Закарпатській області.

P. S. **Звільнено з посад начальника Генштабу Збройних Сил Олександра Затинайка і головнокомандувача Сухопутних військ Петра Шуляка.**

ФОТОФАКТ

Вимели... 100-кілограмову бомбу!

Фото ЦПП УМНС України в Чернігівській області.

У Чернігові на території військового містечка під час прибирання території військовики знайшли підозрілий металевий предмет, який стирчав із землі і згодом, після огляду, виявився 100-кілограмовою авіаційною бомбою. Небезпечна знахідка пролежала кілька десятиліть у грунті. Як показало розслідування, її «загубили» колишні співробітники бомбоскладу, вже давно ліквідованого. Піротехнічна група з Ромнів Сумської області знешкодила смертоносну для усього мікрорайону Забарівки вибухівку.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Зміна караулу

Замість Сергія Нехаєва, який пішов на пенсію, новим начальником ГУ МНС України в Запорізькій області призначено Олександра Яковця.

Свій перший робочий день він провів під Мелітополем, де тривають роботи з усунення наслідків недавньої катастрофи. Нині рятувальники продовжують брати участь у ремонтно-будівельних роботах. Так, вони відновлюють фельдшерсько-акушерський пункт в одному з найбільш постраждалих сіл — Спаському Мелітопольського району.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

Тривають виплати колишнім рабам

До кінця 2004-го планується завершити виплату компенсацій жертвам нацистських репресій. Її проводить Український національний фонд «Взаєморозуміння і примирення» за рахунок коштів німецького фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє».

У нашій країні налічується майже 500 тисяч колишніх в'язнів гітлерівських концтаборів і остарбайтерів. Протягом майже трьох років жертвам репресій виплатили лише частину грошей. І ось розпочався остаточний розрахунок.

Надійшли кошти на 50 тисяч колишніх в'язнів, списки на 100 тисяч рабів рейху, які працювали в промисловості, надіслано до німецького фонду.

Українці, котрі гнули спини на сільгоспроботах, а також вивезені до Німеччини дітьми або народжені в неволі, отримуватимуть компенсацію з 1 січня до 9 травня 2005 року.

Компенсація жертвам нацизму виплачується й Республікою Австрія, на території якої були остарбайтери.

Іван ІЛЛЯШ.

«Мазепа–фест» — противага попсі

ФЕСТИВАЛІ

Другий полтавський рок-фестиваль «Мазепа-фест», що тривав два дні, був не схожий на минулорічний: з'явилася сценографія, а Співоче поле імені Марусі Чурай, оформлене в дусі українського боРОКо (національне бароко замішане на сучасній рок-естетиці), вмістило більше учасників. За словами члена оргкомітету фестивалю народного депутата України з блоку Віктора Ющенка Миколи Кульчинського, «ми протиставляємо свій фестиваль «викривленому» шоу-бізнесу, коли в Україні будь-де можна почути російську попсу, натомість самобутні українські твори свідомо приховують від слухача».

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

На знімках: Співоче поле імені Марусі Чурай.
Фото Миколи БЕЗНОСА.

ЮВІЛЕЇ

«Цвіт папороті» в Ужгороді

Минулий мистецький тиждень на Закарпатті пройшов під знаком виступів Національного українського академічного хору імені Григорія Верьовки, яким керує народний артист, Герой України Анатолій Авдієвський.

Гастролі уславленого колективу пройшли в рамках 60-річного ювілею перших гастролей колективу. Цікаво, що свою першу поїздку 1945 року хор розпочав саме у Закарпатті. Як і те, що вже три роки головним режисером, хормейстером і диригентом у хорі працює Зіновій Корінець, котрий свого часу очолював Закарпатський народний хор.

Під час концертів в Ужгороді та районних центрах колектив показав академічну програму, а також вокально-хореографічні композиції, обробки народних пісень. У вщерть заповнених залах стоячи слухали Шевченків «Заповіт», оплесками вітали композицію «Запорожці». Та чи не найбільший успіх випав на долю фольк-опери уродження Закарпаття Євгена Станковича «Цвіт папороті». Цим твором в обласному музично-драматичному театрі минулої неділі завершилися гастролі уславленого хору.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Громового таки «пішли»

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Директора кіровоградської української гімназії імені Т. Шевченка, заслуженого вчителя України, депутата обласної ради Віктора Громового наказом начальника управління освіти міськвиконкому минулого тижня звільнено з посади. Як зазначено в документі: «За одноразове грубе порушення трудових обов'язків».

З попередніх публікацій читачі «ГУ» знають про перипетії, які останнім часом відбуваються навколо цього навчального закладу. Кілька місяців тому педагогічний колектив, протестуючи проти безпідставних, на думку вчителів, перевірок правоохоронних та контролюючих органів, вдався до безпрецедентної акції — безстрокової голодовки. Вже тоді у закликах педколективу лунало занепокоєння, що метою цілеспрямованих проти гімназії заходів є саме звільнення Віктора Громового.

Нині, спостерігаючи за розвитком подій, неважко повірити, що справа таки стосувалася особисто Віктора Громового.

З приводу свого усунення від посади екс-директор провів прес-конференцію, на якій розшифрував журналістам, що мається на увазі під «одноразовим грубим порушенням трудових обов'язків».

За його словами, 29 березня під час уроку фізкультури в одному із шостих класів було травмовано дитину. Діти грали у футбол і випадково м'яч вцілив у живіт дівчинці, внаслідок чого у дитини було пошкоджено ребра. Спеціально створена у школі комісія провела розслідування інциденту, вчитель фізкультури та медсестра отримали догани.

Віктор Громовий зазначив, що щиро жалкує з приводу того, що дівчинка отримала травму, однак, за його словами, у гімназії навчається 860 учнів, а життя є життя і таких прикрих моментів уникнути важко. Він переконаний, що якби така історія сталася в іншому навчальному закладі, далі вже зазначених висновків комісії справа не пішла б...

Парадокс нинішньої ситуації екс-директор вбачає також у тому, що з посади його «пішли» у ранзі кращого директора України. Також він повідомив, що пропрацював у навчальному закладі 12 років і за цей час йому таки вдалося створити новаторський навчальний заклад.

Толерантно уникаючи називати імена кривдників і своє бачення істинної причини власного звільнення, Віктор Громовий усе-таки повідомив журналістам, що має намір оскаржувати наказ про звільнення у судовому порядку.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

ДЕНЬ

Чи чекати від гойдалки сюрпризу?

РЕПОРТАЖ

Де найбільше адреналіну і грошей витрачають відпочиваючі? Не на пляжі і навіть не в кафе — на атракціонах.
Ми пішли в столичні парки, щоб переконатися в цьому.

...Бажаючих підбадьоритися і спустити трохи грошей у парку «Нивки» було чимало, але буває й більше — все залежить від погоди. Запитуємо у подружок біля каруселі: «Чому не катаєтесь?». Почули несподіване: «Боїмося».

З'ясовується, чули вони про трагедії в Москві (обвалилася карусель «Сюрприз») і Донецьку. Це й спонукало нас звернутися до відповідального за безпеку в зонах відпочинку. Під шум моторів, пропелерів, лементі і писк нам розповіли, що трагічних сюрпризів чекати немає жодних підстав. Перед початком сезону атракціони капітально перевіряють і випробовують. Роблять не тільки механічний і візуальний огляди, а й перевіряють метал на міцність. Більшість апаратів «викачують» гроші 10—13, а то й 20 років. Але метал ще той, заспокоюють працівники парків. Щоп'ятниці проводять профілактичні заходи —запуск механізмів з вантажем на борту.

А до відкриття літнього сезону країну, населену «сюрпризами», «ромашками», «човниками» і сучасним «Ентерпрайсом», пристрасно перевіряють члени спецкомісії і працівники відділу держінспекції нагляду з охорони праці. Тож... катайтеся, дівчатка, не бійтеся. Дотримуючись, зрозуміло, елементарних правил безпеки.

У Гідропарку у вихідні любителі гострих відчуттів збиралися в черзі. Хтось надавав перевагу старим, громіздким, деренчливим каруселям, а більшість прагнули потрапити на атракціони виробництва Франції й Італії. Щоправда, ціни «кусалися».

— Ці каруселі, безумовно, комфортніші, безпечніші (вони розраховані на 2—3 роки експлуатації), — зазначає начальник відділу розвитку парків столичної міськдержадміністрації Олена Ващенко. —Тому фірма, що орендує атракціони, має можливість закуповувати нове обладнання. Що активно й робить.

Але, за великим рахунком, добре, що діти і їхні батьки мають вибір. Один із авторів покатався, до слова, на машинці, другий —на «американській гірці». І адреналіну, і грошей витратили в співвідношенні 1:15. Живи і відпочивай відповідно до своїх статків, сказали б наші бабусі.

Є, однак, надія, що атракціони стануть доступнішими і з'являться в усіх парках столиці (поки що вони є в чотирьох). Культпрацівники запропонували київській владі допомогти в фінансуванні виробництва атракціонів на одному з місцевих заводів. А що — і прибуток міськбюджетові забезпечили б, і зайнятість, і ремонтну базу.

І якщо цього не сталося в 2003-му, голосно оголошеному роком культури (а отже, і парків), може, в нинішньому міське начальство піднесе сюрприз?

Анна БОЙКО, Іван ІЛЛЯШ.

На знімках: атракціони влітку не відпочивають.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Там, де сонце з морем обнімаються

ЛІТО-2004

Оздоровчий сезон на Чорноморському узбережжі офіційно починається 1 червня, але в санаторії «Скадовськ» він відкривається значно раніше. Тепла затока дає змогу купатися вже у травні. Море і сонце тут доступні кожному. Особливо приваблива здравниця для відпочинку з дітьми.

Починаючи від прохідної, на кожному квадратному метрі території відчувається, мабуть, найголовніше правило здравниці — турбота про пацієнтів.

— Торік здравниця одержала новий «ранг», — каже директор Марія Перець. — Вивчивши можливості лікувальної бази, спеціальна комісія Міністерства охорони здоров'я України, надала нам статус санаторію. Лікуємо людей із захворюваннями органів дихання і нервової системи.

Під час перебування в санаторії можна одержати повний курс лікувальних, а також профілактично-оздоровчих процедур. І все це під постійним спостереженням лікарів-фахівців. На озброєнні медиків — кліматолікування, фітотерапія, фоноаерозолетерапія, озокерит, грязелікування, інші процедури. Застосовуються унікальні методики лікування, що поєднуються з традиційними і нетрадиційними напрямами в медицині.

У «Скадовську» лікує все: цілюще повітря, екзотичні рослини, яких на території нараховується кілька десятків видів, екологічно чисті дарунки південних полів. Море тут за своєю екологією перевершує більшість курортів Чорноморського узбережжя. Повітря приморської смуги насичене йодистими, бромистими солями і ароматами степових трав.

Санаторій відповідає кращим зразкам подібних закладів у організації лікування і відпочинку. Тут все розраховано, щоб догодити відпочивальникам. Надзвичайна доглянутість і упорядженість території, чудовий розарій, безліч різних затишних куточків з альтанками і лавками сприяють душевній рівновазі й гарному настрою.

В окремих номерах вас очікують комфорт і затишок. Вартість перебування — 68 гривень на добу, включаючи чотириразове харчування. Як варіант для дітей: надають крісло-ліжко — 34 грн. Тривалість оздоровлення 12—24 дні. До послуг відпочивальників — автостоянка, човнова станція, тенісний корт, більярд, фітобар, комп'ютерний зал, косметологічний кабінет.

Якщо хочете відпочити й оздоровитися разом з дітьми, звертайтеся: Херсонська область, м. Скадовськ, Набережна, 1, тел.: (05537) 5-22-16, 5-24-93.

Алла БРУСИЛОВА.

ДОСВІД

Мала енергетика велику живить

Тернопільські енергетики, котрі оперують мільйонними потужностями, не нехтують і енергією малих річок, маючи в цьому чималий досвід. На території області діє сім малих ГЕС загальною потужністю більш як вісім тисяч кіловат. І хоч частка енергії, яку вони виробляють, у загальному обсязі становить лише 1,8 відсотка, у ВАТ «Тернопільобленерго» вважають, що як копійка гривню береже, так і мала енергетика велику живить, тому тут розробили програму відновлення малих ГЕС. Завершуються роботи з реанімування Дичківської та Осовецької гідроелектростанцій. На черзі —відновлення Задарівської та Червоноградської ГЕС.

Розрахунки засвідчують: завдяки малим гідроелектростанціям щороку в області вироблятимуть до 3 тисяч кВт-год електроенергії. Після повернення капіталовкладень, витрачених на їх відновлення, ВАТ «Тернопільобленерго» зможе додатково отримувати 200—250 тисяч гривень чистого доходу на рік, а на теплових станціях України буде заощаджено більш як тисячу тонн умовного палива.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ВЕРДИКТ

Тисяча гривень для юридично підкутого пасажира

Мешканцю Костянтинівки, пенсіонерові Павлу Руденку вдалося виграти суд, після того, як його висадили із міського автобуса, відмовившися везти безплатно. Кондуктор заявив, що пільгами мають право користуватися лише ветерани війни і «чорнобильці». Інцидент стався ще влітку, а днями, через вісім місяців розгляду справи, місцевий суд виніс рішення. Позивач вимагав відшкодування моральної шкоди в розмірі 2 тисячі гривень: по одній тисячі з кондуктора автобуса і з керівника автотранспортного підприємства. Однак суд вирішив, що відповідати за образу пасажира має лише кондуктор. Він і заплатить потерпілому 1000 гривень. До речі, це не перший випадок, коли пенсіонер відстоює своє право на безплатний проїзд у відповідних інстанціях: Павло Руденко вже скаржився до прокуратури на поведінку перевізників.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Подарунки «Кредит Банку (Україна)» до Дня захисту дітей

БЛАГОДІЙНІСТЬ

У Всесвітній день захисту дітей АТ «Кредит Банк (Україна)» долучився до двох акцій, які відбулися в Києві та Львові.

У Києві працівники банку передали Національному фонду соціального захисту матерів і дітей, який з 1 по 5 червня проводить Всеукраїнську акцію «Україна —дітям», 6 000 CD-альбомів із записом опери Мирослава Скорика «Мойсей» на загальну суму 43 тисячі гривень.

У Львові 1 червня відбувся Міжнародний фестиваль дитячого малюнка «Юні таланти під покровом Короля Данила», присвячений Дню захисту дітей. У цей день працівники банку вручили юним художникам різноманітні подарунки та канцелярські товари на загальну суму понад 7 000 гривень.

Торік до Великодніх свят «Кредит Банк (Україна)» виділив 125 тисяч гривень адресної допомоги дітям-сиротам та людям похилого віку. До свята Миколая надано 12 тисяч гривень адресної допомоги. Цього року до своєї річниці банк ініціював передачу дитячим будинкам подарунків на суму 43 тисячі гривень. Загалом протягом року банком надано на благодійні цілі понад 180 тис. грн., він також виплачує 8 іменних стипендій для студентів-відмінників вузів Львова і Хмельницького, майбутніх українських фінансистів. Окрім того, піклується про п'ятьох студентів з вадами здоров'я, які, навчаючись у вузах, працюють у банку. Загалом за шість років благодійної діяльності банк виділив понад один мільйон гривень.

Фото автора.

На знімку: під час проведення акції.

Олексій ХМІЛЬ, прес-секретар АТ «Кредит Банк (Україна)».

Чи впізнав би себе Шевченко в Будапешті?

ВІСТІ З ДІАСПОРИ

Це історія про те, як не поставили пам'ятник Тарасу Григоровичу Шевченку в Будапешті. Подія з розряду фантастичних. Бо пам'ятник не поставили на вимогу української громади Угорщини. Саме тієї громади, яка довго і наполегливо боролася за відкриття пам'ятної дошки Руській трійці у Будапешті, Лесі Українці в Александрійській бібліотеці (Єгипет), пам'ятника Анастасії Ярославні та Андрошу ІІ на Балатоні як нагадування про спільність історій. Громада і нині виступає за встановлення пам'ятника тому, хто для діаспори є уособленням нації.

Чому пам'ятник не було відкрито, можна пояснити коротко. Тарас Шевченко і його бронзовий двійник виявилися не зовсім близнюками, а може, й не тезками. Проте за цим коротким поясненням — багато емоцій і аргументів, які наводять усі причетні до справи особи. А причетних чимало. Адже пам'ятник планували відкрити особливо урочисто, під час нещодавнього візиту Голови Верховної Ради Володимира Литвина до Будапешта. В церемонії мала взяти участь і Голова Державних Зборів Угорщини Каталін Сілі. Врешті, ця історія потрапила на сторінки угорської газети «Мадярська нація». А це вже стосується іміджу держави...

«За два тижні до планованого відкриття до мене зателефонував Надзвичайний і Повноважний Посол України в Угорщині Юрій Мушка і сказав, що є гарна новина: у Будапешті буде відкрито пам'ятник Шевченку, — розповіла «ГУ» голова державного самоврядування українців Угорщини, голова Товариства української культури Ярослава Хортяні. — Ми, звичайно, трошки здивувалися, що подія пройшла повз нас. Поцікавилися, де буде пам'ятник, який матиме вигляд. Щось у відповіді посла нас насторожило, і ми вирішили подивитися на погруддя до того, як його відкриють...». Зі слів пані Ярослави, далі події розгорталися так: побачивши фото гіпсової форми голови Шевченка, угорські українці злякалися. «Це було якесь страховисько. Але в посольстві нас запевнили, що в бронзі погруддя виглядатиме інакше, — розповідає Я. Хортяні. — Наше самоврядування зібралося, висловило свій протест. Але вирішили зачекати, може, у бронзі воно буде інше».

Але терпець увірвався, коли громада побачила всю композицію! «Погруддя мало стояти на постаментику. Навколо постаменту — ніби столик, і на ньому мав лежати з чекан-

ки ще один... з вусами, — розповіла пані Хортяні. — І один на одного дивляться. Я питаю: що то таке з вусами лежить? А мені кажуть, що згідно з задумом, це те, що зробив царизм з Шевченка. А той старий Шевченко — теж, до речі, не Шевченко...».

Нині українська громада обурена. Чому спорудження пам'ятника пройшло повз увагу самоврядування? Адже згідно з рішенням змішаної міжурядової комісії з питань прав меншин, згоду на встановлення будь-якого пам'ятника в Угорщині треба брати у меншини. Ще є закон про меншини, який передбачає згоду нашого будапештського самоврядування. Угорські українці чекають на роз'яснення з боку мерії міста, яка виділила кошти на спорудження пам'ятника і більше року вела переговори з посольством... Чому в нашому посольстві наполягають, що згідно з угорськими законами у Будапешті можна ставити тільки скульптури угорських майстрів? Нема такого закону. Тож хто кого вводить в оману?

А ще наша громада не збагне, в чиїх інтересах винести історію на сторінки угорської преси. Джерела могло бути тільки два: мерія і посольство. «Стаття дуже антиукраїнська. Мовляв, українці виступили проти Шевченка. А скульптор-угорець, якому, замовляючи погруддя, дали лише два-три фото, всю душу в нього вклав». Наступного дня газета опублікувала вже іншу статтю — інтерв'ю з Ярославою Хортяні, в якому вона пояснює, чому угорські українці були проти встановлення саме такого погруддя. Тепер у них інший головний біль: якомога швидше з постаменту зняти слова: «Тарас Шевченко». Дарма, що постамент у самому центрі, на площі 15 Березня. Заховано його у кущах. «У цьому місці ночують, їдять і ходять, вибачте, до туалету бомжі, — розповіла пані Хортяні. — Один з них так і сказав: «Я тут живу. Тепер я родич Шевченка».

Угорські українці вважають, що останнє слово проти відкриття цього погруддя належало Голові ВР Володимиру Литвину, за що вони йому дуже вдячні. Прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук розповів «ГУ», що справді так вирішив Володимир Литвин. Але тому, що йому стало відомо, нібито пам'ятник не готовий до відкриття. «Вже пізніше постало питання щодо якості пам'ятника, відповідності його образу Шевченка... Звичайно, це не Верховна Рада вирішує, де відкривати пам'ятник Шевченку в Угорщині і яким він має бути. Але проблема існує, і багато людей вважають, що погруддя виконано не на гідному мистецькому рівні, було б доцільно, щоб цією справою зайнялися українські та угорські фахівці, Міністерство культури... А пам'ятник у Будапешті слід відкрити обов'язково. Щодо саме цього погруддя... Мені здається, що цей проект не дуже схожий на той типовий образ, який я звик бачити в автопортретах чи пам'ятниках Шевченку».

«Є чудовий скульптор, народний художник, голова Спілки художників академік Володимир Андрійович Чепелик, — розповіла «ГУ» завідувачка відділу з питань монументального і образотворчого мистецтва Мінкультури Олена Медянкова. — Він довго працював над бюстом Шевченка, який планували встановити у Будапешті. У нас було активне листування з угорцями. А потім з нашого посольства прийшло повідомлення, що вже є домовленість з угорським скульптором. Тому ми делікатно відійшли від цієї справи». До речі, академіку дали «відставку», коли вже було все готове для відливу бюста.

«Важко вести дискусію про зовнішню подібність тієї чи іншої скульптури, — вважає Надзвичайний і Повноважний Посол України в Угорщині Юрій Мушка. — Можна казати про мистецьке бачення автора. Якщо ми підемо в музей і перед нами буде якийсь абстракціонізм чи інше зображення, яке не асоціюється у нас з тим, що там написано, то чи слід протестувати? Щодо цього пам'ятника, то, як на мій погляд, він схожий на Шевченка. На погляд пані Ярослави, він несхожий».

Проте позицію пані Ярослави поділяє вся громада. І в історії з пам'ятником зарано ставити крапку. Хоча б тому, що, як повідомив Юрій Мушка, встановлення погруддя не скасовано, а перенесено до кращих часів. Коли настануть ті часи, яким буде пам'ятник Шевченку, де він стоятиме? Пристрасті за Шевченком тривають.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімках: то Шевченко це чи ні? Постамент у кущах.

ЩО ТО БУЛО?

Метеорит завбільшки з авто

Багато жителів околиць Сіетла днями прокинулися від незрозумілого гуркоту і спалахів на небі. Ситуацію по місцевому радіо пояснив чоловік, який назвав себе викладачем Вашингтонського університету в Сіетлі Бредлі Хаммермастером. Він висловив припущення, що причиною такого раннього пробудження американських громадян став метеорит, який упав за п'ятдесят кілометрів на південь від міста Олімпія. Метеорит, за словами Хаммермастера, мав розмір приблизно як легковий автомобіль і був уламком більшого небесного тіла.

Поки що ніяких даних про пошкодження чи жертви не надходило, і це вже дивно, оскільки падіння метеорита такого розміру здатне викликати катастрофічні наслідки. Місцеві жителі повідомили лише про яскраві спалахи і гуркіт, схожий на вибухи, у гаданому місці падіння боліда.

Тим часом професор астрономії Вашингтонського університету Тобі Сміт заявив, що про астронома на ім'я Бредлі Хаммермастер у наукових колах не чули. Та й самі висновки про розміри метеорита і його походження здаються Смітові явною нісенітницею.

ФОТОФАКТ

Китайські екологи знову зібралися на найвищу вершину світу. Минулої експедиції вони зняли з Евересту кілька тонн сміття, що накопичилося за десятиліття альпінізму.

Фото АФП.

Архітектурні страхи

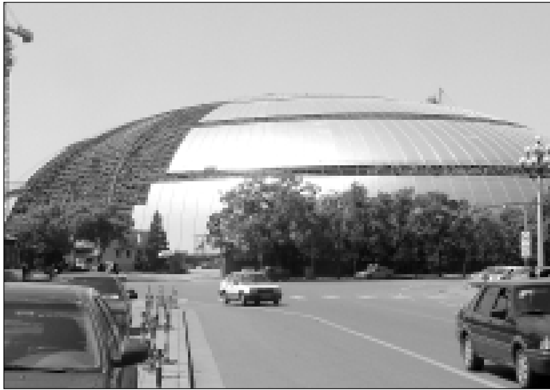
А ЯК У НИХ?

Жителі Піднебесної схвильовані: архітектор, який спроектував дах терміналу 2Є в паризькому аеропорту ім. Шарля де Голля, що поховав недавно під собою двох китайців, як з'ясувалося, є автором дизайну відразу декількох будинків у КНР.

На рахунку 66-річного Поля Андро, відомого у світових колах як «дизайнер аеропорту», понад 50 аеропортів, у тому числі міжнародних — Пудун у найбільшому мегаполісі Китаю Шанхаї та в Санья на «найтуристичнішому» острові країни Хайнані. Крім того, за проектом француза в Шанхаї побудовано Центр східних мистецтв, а в Гуанчжоу — новий стадіон. З листопада 2002 року архітектор працює в Пекіні над створенням Державного Великого театру **(на знімку)**. До слова, дизайнерське рішення театру спричинило гарячу дискусію в китайському суспільстві, насамперед через свою яйцеподібну суперсучасну форму, що абсолютно не вписується ні в архітектурний ансамбль площі Тяньаньмень (величезна сфера зі скла і металу розташована прямо за Будинком народних зборів, у самому центрі столиці), ні в загальні традиційні уявлення про китайську архітектуру. Проте після 18-місячних дебатів, під час яких будівництво було заморожено, роботи відновилися. Витрати перевищать 3 мільярди юанів (близько 364 мільйонів доларів).

Однак трагедія в аеропорту Парижа змусила китайські зацікавлені відомства уважніше поставитися до питання безпеки споруджуваних і уже введених у експлуатацію об'єктів. Тим паче що всі витвори француза мають масивні куполоподібні дахи. Утім, китайські колеги Поля Андро схильні списати обвалення даху над терміналом 2Є на неякісні матеріали або будівельний брак. Наприклад, головний інженер-дизайнер аеропорту Пудун Чжан Фулін запевняє зі сторінок газети «Шанхай дейлі», що дах термінала паризького аеропорту було виконано з цементу, тоді як покриття шанхайського аеропорту і його зовнішні стіни зроблено з більш легкої сталі, а тому це спорудження є «безпечним і науково обгрунтованим».

Ольга ТАНАСІЙЧУК,
власкор Укрінформу в Пекіні (спеціально для ГУ).
Фото автора.

Горбачов відмовився стрибати з парашутом

Під час святкування свого 80-літнього ювілею колишній президент США Джордж Буш-старший зробить стрибок з парашутом. Приєднатися до нього він запропонував Михайлові Горбачову. Той стрибати відмовився, але на ювілейні торжества прибуде як почесний гість разом з іншими колишніми — прем'єр-міністром Великої Британії Джоном Мейджором, президентом Мексики Карлосом Салінасом і прем'єр-міністром Канади Браяном Малруні.

Ювілей відзначатимуть два дні в рідному для Бушів штаті Техас. 12 червня в Х'юстоні і 13 червня в Коледж-Стейшн. Поздоровити батька нинішнього хазяїна Білого дому приїде не менш як вісім тисяч гостей.

Незважаючи на відмову Горбачова, іменинникові не доведеться стрибати на самоті. Разом з ним до землі полетять професіонали з показового загону парашутистів сухопутних сил США «Золоті лицарі», кіноактор Чак Норріс і, можливо, його колега Брюс Уілліс.

Це буде вже четвертий стрибок Буша-старшого. 2 вересня 1944 року йому довелося вистрибувати з підбитого над Тихим океаном японськими зенітками літака. Два інших члени екіпажу загинули, а йому довелося довго плисти, доки його не підібрав свій підводний човен.

Заприсягшись після цього стрибнути ще раз за сприятливіших обставин, він зробив це через 53 роки на полігоні сухопутних сил США в штаті Арізона, де тренуються «Золоті лицарі». Останній стрибок Буш-старший зробив на свій 75-літній ювілей у 1999 році. Цього разу політ екс-президента мають транслювати в прямому ефірі всі провідні телекомпанії й радіостанції США.

Внести корективи, не змінюючи правил гри

(Початок на 1-й стор.).

Прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук також зазначив, що в ході переговорів Володимир Литвин вказував на необхідність зміцнення законодавчої бази співробітництва. Насамперед в економічній сфері. Мається на увазі створення механізмів сприяння розширенню інвестиційних програм. Щодо договору про захист інвестицій, за словами Ігоря Сторожука, Голова ВР пообіцяв звернутися з листом до Прем'єр-міністра України, щоб прискорити підготовку та підписання цього документа.

На зустрічі обговорювалася також тема президентських виборів в Україні. Володимир Литвин, відповідаючи на запитання посла, підтвердив, що ведеться активна робота по закону стосовно реєстру виборців і проінформував, що є пропозиції доповнити закон про вибори президента в частині розширення доступу спостерігачів від громадських організацій. При цьому він вважає, що всі зміни в процесі підготовки до виборів мають бути продумані, щоб вони не вносили дисбаланс у передвиборну ситуацію, не змінювали правил гри.

Яна СТАДІЛЬНА.

До демократії — разом

У Києві впродовж двох днів проходила четверта міжнародна конференція громадських організацій, котру проводить фонд Фрідріха Еберта за сприяння Німецько-українського форуму. Її відкрили Посол Німеччини в Україні Дітмар Штюдеманн, керівник регіонального бюро фонду Фрідріха Еберта в Україні, Білорусі та Молдові Гельмут Курт, виконавчий директор Німецько-українського форуму Клаус Оберлендер і голова українсько-німецької парламентської групи Василь Онопенко. У конференції взяли участь представники численних німецьких та українських неурядових організацій, які обговорили досягнуті результати двосторонньої співпраці, а також виробили спільну програму дій у цій сфері.

З Німеччини до столиці України прибули понад 200 членів неурядових організацій, котрі працюють за різноманітними напрямками — в галузі охорони довкілля, зайнятості жінок у громадсько-політичному житті, соціальних проблем, боротьби проти проявів нацизму та багатьох інших. Але чи не найбільше учасників, котрі представляють різноманітні товариства та спілки, котрі співпрацюють з українськими громадськими організаціями. Це, зокрема, Німецько-український форум, що багато робить для розвитку двосторонніх економічних і культурних зв'язків, організації, які надають гуманітарну допомогу постраждалим внаслідок катастрофи на Чорнобильській АЕС, жіночі організації, а також численні спілки дружби між окремими містами, приміром, Гейдельберга та Сімферополя, Вісбадена та Кам'янця-Подільського, Нюрнберга та Харкова.

Досвідом роботи поділилася Клаудіа Сіверс — виконавчий директор фонду імені Мартіна Німеллера, котрий реалізує проект у спаленому німецькими окупантами під час другої світової війни селі Перемога, що в Баришівському районі Київської області, Дітер Зоммерфельд — голова спілки «Допомога Східній Європі», Райнгард Кнауф, котрий очолює товариство «Життя після Чорнобиля», Ренате Фогт — керівник організації «Україна—Контакт».

В Україні нині працюють 350 громадських організацій, котрі сприяють розвитку демократії. Чимало з них мають міцні зв'язки з такими само інституціями в Німеччині. Їхні представники — постійні учасники конференцій, які фонд Фрідріха Еберта проводить і в Україні, і в Німеччині. Такі форуми є справжньою школою для тих, хто робить перші кроки до демократичного суспільства.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Відчуйте різницю

Жоден із нових членів ЄС поки що не дотягує до середньосоюзного рівня валового внутрішнього продукту на душу населення — про це свідчить дослідження, проведене Євростатом на підставі даних 2003 року. Найнижчий з новобранців показник у Латвії — 42 відсотка (за 100 відсотків узято середню цифру для 25 країн-членів ЄС), найвищий (83) у Кіпру. Втім, і деякі зі старих країн-членів також перебувають нижче середньостатистичної межі: Іспанія (95 відсотків), Греція (79) та Португалія (75). А найкращі з цим справи у Люксембургу, чий показник більш як удвічі перевищує середній — 208 відсотків. У трійці лідерів також Ірландія (131) та Данія (123). Євростат подає цифри і стосовно країн-кандидатів на вступ до Євросоюзу: так, ВВП на душу населення в Румунії становить 30 відсотків від середнього по ЄС, Туреччини — 27, Болгарії — 20.

Води ЄС стають дедалі чистішими

Якість вод для купання у країнах Євросоюзу поліпшується — про це свідчить доповідь, традиційно оприлюднена Європейською комісією напередодні сезону відпусток. Документ (його складено за результатами минулого року, тому він стосується лише країн «старого» союзу 15-ти) свідчить, що 96,8 відсотка морських пляжів та 92,3 відсотка річкових та озерних відповідають у ЄС його нормам. «Це є гарною новиною для громадян, зокрема для батьків дітей, які хочуть насолоджуватися європейськими морями та озерами, — заявила комісар з питань довкілля Марго Валлстром. — Особливо тішить те, що більшість пляжних місць не просто відповідають мінімальним стандартам, а й перевищують їх». Згідно з ухваленою ще 1976 року Директивою з вод для купання, Єврокомісія щороку надає інформацію, яка покликана допомогти громадянам у виборі місця літнього відпочинку.

Свято Європи і США

У вихідні Європа відзначила 60-річчя висадження союзних військ у Нормандії, завдяки якому було відкрито другий фронт. На північ Франції з'їхалися тисячі ветеранів з різних країн.

Французьке узбережжя знову штурмували. Це ветерани спробували відтворити події Другої світової. Щоправда, знаменитий Ланкастер скидав не бомби, а макові пелюстки. Кажучи про події тих років, мер міста Анделіс особливо відзначив і заслуги радянських солдатів. Виступаючи на церемонії відкриття нової експозиції в музеї полку «Нормандія-Неман», він заявив, що висадження союзного десанту було б неможливим без перемог, здобутих на Східному фронті радянською армією.

Привітати ветеранів до Франції прибули принц Уельський Чарльз, королева Британії, представники монарших сімей Норвегії та Голландії. В урочистостях узяли участь 17 глав держав. До того ж, уперше — німецький канцлер і російський президент. Свято є свято, і президент Франції Жак Ширак навіть зізнався «у вічній вдячності» Америці, а його американський колега Джордж Буш згадав, що Франція — «перший друг Америки».

Фото АП.

Леніна повозять?

Минулого тижня друга людина в ЛДПР Олексій Митрофанов, автор багатьох некласичних починань російських ліберальних демократів, запропонував своєму шефові Володимирові Жириновському «викупити тіло вождя світової революції» разом з інститутом і лабораторіями, патологоанатомами і хімічними реактивами.

«Тіло Леніна нікому не належить, воно перебуває не на балансі Кремля, а в комуністів немає грошей для популяризації революційного минулого Росії», — заявив Митрофанов.

Володимир Вольфович, якому дуже сподобалася така ідея, запевнив, що партія знайде гроші для такої акції. Водночас підкреслив, що ініціатива ЛДПР не має жодного стосунку до політики. «Це наша російська історія!» — наголосив він. Але затим ліберали проговорилися і відкрили справжню мету «покупки тіла вождя». Олексій Митрофанов припускає ймовірність «поїздок» тіла Володимира Ілліча неосяжною Росією. А на практиці це означає, що мільйони «росіян», учасників будівництва соціалізму і комунізму, матимуть можливість побачити свого кумира, не приїжджаючи до Москви. Коротше кажучи, «за невелику плату» ЛДПР допоможе співвітчизникам доторкнутися до історії.

У минулому столітті великий італійський містифікатор і шахрай граф Калiостро роз'їжджав російською імперією з балаганом: «Угадай!» У людному місці, на базарі, він розбивав невеликий намет, у центрі якого був стіл, на якому стояв глечик з вузьким горлом. До чергового відвідувача авантюрист, одягнений у східний одяг, звертався із загадковими словами: «Опустіть палець у глечик». Коли той виконував прохання, Каліостро тихо казав: «А тепер понюхайте». Ошуканий обиватель з жахом промовляв: «Та це ж багно!». «Правильно», — відповідав граф, — «наступний». Звичайно обдурений відвідувач мовчав, а народ валив у намет італійця за «видовищами».

Мабуть, і російські ліберали не бажають возитися з тілом Леніна, але якщо його одержать у власність, то вже точно «справжнього вождя» побачать у всіх російських містах за кілька карбованців. Можливо, і в Україну привезуть. Чим гривні гірше за карбованці?

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

РОЗДУМИ ПРО...

Одностороннє відокремлення

Уряд Ізраїлю затвердив програму одностороннього відокремлення від палестинців, запропоновану прем'єр-міністром країни Аріелем Шароном. Засідання тривало кілька годин, після чого за план Шарона висловилися 14 міністрів, 7 проголосували проти.

Проти плану, що передбачає виведення у майбутньому єврейських поселень і військ із сектора Газа, категорично заперечували праворадикали, зокрема міністр будівництва Ефраїм Етам: «Це одне з найгіркіших, найжахливіших рішень, що їх приймали уряди із дня заснування держави Ізраїль».

За умовами урядового компромісу, розбирання поселень не почнеться до відповідного голосування. Ця формула дала можливість зняти перешкоду, пов'язану з визначенням найближчого майбутнього поселень. У поселенні Гуш-Катиф (сектор Газа) нове будівництво не планують, однак проведення «робіт з поточного обслуговування» буде забезпечено. Ці застереження дали змогу деяким міністрам «зберегти обличчя», а Аріелеві Шарону — зберегти коаліцію.

Тим часом Ясір Арафат провів нараду з палестинським керівництвом, на якому обговорювали можливу відставку палестинського лідера з посади глави адміністрації. Як пише газета «Аз-Заман», у неділю він провів зустріч палестинської ради безпеки і центрального комітету руху ФАТХ про своє можливе залишення політичного життя і складення повноважень глави національної палестинської автономії.

Пропозиція про добровільну відставку палестинського лідера містилася в єгипетській ініціативі, спрямованій на поновлення процесу врегулювання за планом "Дорожня карта" під міжнародні гарантії. Єгипетське керівництво запропонувало також провести в Каїрі міжпалестинські переговори про припинення насильства.

Рада безпеки ООН дала принципову згоду на положення єгипетської ініціативи, яка передбачає повний вихід Ізраїлю із сектора Газа, припинення вогню і передачу прикордонної смуги єгиптянам, в тому числі перехід Салах ед-дін, а також поновлення палестино-ізраїльських переговорів.

Як заявив палестинський міністр закордонних справ Набіль Шаас, Ізраїль має відповісти на єгипетську ініціативу до 16 червня. «З цієї дати м'яч буде на ізраїльській половині поля», — підкреслив міністр.

Чи буде все так, як намічено? Чи станеться черговий теракт — і все доведеться починати з нуля? У тім, що так може бути, особливих сумнівів немає. Учора бойовики, котрі належать до воєнізованого крила організації ФАТХ, розповсюдили чергову заяву з погрозами на адресу Ізраїлю.

«Ми закликаємо викрадати сіоністів, дітей, жінок і ізраїльських солдатів і засуджувати їх до смерті», — наводить світова преса слова активістів руху «Бригади мучеників Аль-Акси».

Яна СТАДІЛЬНА.
Фото АП.

Інноваційний шлях розвитку національної економіки потребує державної підтримки

Тенденції світового економічного розвитку початку третього тисячоліття характеризуються потужним сплеском інноваційної активності. Чим може і повинна відповісти Україна на цей виклик? З цього питання розпочалася наша розмова з народним депутатом України, керівником парламентської фракції «Трудова Україна» ***Ігорем Федоровичем ШАРОВИМ.***

— Справді, сучасний економічний розвиток суспільства уже немислимий без інтелектуальної складової, без потужної трансформації результатів творчої діяльності у конкурентоспроможні товари та послуги. Варто зауважити, що сьогодні понад 80 відсотків приросту валового внутрішнього продукту у промислово розвинених країнах припадає на долю реалізованих у конкретних проектах і технологіях патентів та ноу-хау. Цей процес, у свою чергу, став потужним імпульсом для наукової творчості, що засвідчує і світовий реєстр діючих патентів на винаходи. Він зростає небаченими темпами і перевищує уже чотири мільйони розробок. За останній час прибутки від продажу ліцензій на запатентовані об'єкти права промислової власності сягнули фантастичної суми — понад 100 млрд. дол. США.

Інвестування у науково-дослідну діяльність стало головним чинником підвищення продуктивності виробництва в усіх розвинених країнах світу. У розрахунку на одиницю витрат середня віддача інвестицій у науково-дослідні роботи оцінюється приблизно в 50 відсотків, що значно перевищує загальний рівень рентабельності інвестицій (близько 10 відсотків). Це, так би мовити, середня температура в палаті. А окремі науково-дослідні проекти дають значно вищу віддачу. Скажімо, розробки в галузі волоконної оптики на виході дають ефективність вкладень на рівні 420 відсотків. У багатьох галузях віддача від запровадження результатів наукових досліджень оцінюється у межах від 30 до 80 відсотків.

Не менш цікаве й інше: за всієї об'ємності і різноманітності світового ринку технологій визначальними залишаються 50—55 макротехнологій. Освоївши 46 із них, країни «великої сімки» реально контролюють 80 відсотків усього ринку інноваційної продукції.

Стосовно України я хотів би зауважити, що інтелектуальний потенціал нашої держави оцінюється у світі як дуже високий. Нагадаю, що саме в нас за радянських часів розробляли 17 із 21 так званих критичних технологій Союзу. Не випадково кожне третє з виданих авторських свідоцтв було українське!

За останні роки ми, на жаль, помітно здали позиції на рубежах науки та інновацій. Через безвихідь, брак достатнього фінансування наукової діяльності тисячі українських учених, інженерів змушені були їхати працювати за кордон. Відплив кращих умів триває і досі. Економіка втратила на цьому величезні ресурси.

Але, попри все, Україна змогла зберегти конкурентоспроможний науковий потенціал у таких сферах, як електрозварювання, авіабудування, радіоелектроніка, суднобудування та інші. Наша держава має серйозні позиції і на ринку інформаційних технологій, програмного забезпечення. Ми потенційно здатні посісти гідне місце на глобальних ринках наукоємної продукції, і запорукою цього є висока винахідницька активність наших учених, розробників, винахідників.

— То що заважає Україні перейти до інноваційної моделі розвитку економіки, заснованій на ефективному використанні результатів інтелектуальної діяльності наших учених, винахідників, творців?

— Головна проблема, на мій погляд, полягає у відсутності єдиної довгочасної стратегії наукового та інноваційного розвитку, яка водночас має стати головним індикатором ефективності витрат на науку і визначити національні інноваційно-інтелектуальні пріоритети розвитку на перспективу. Настав час сформувати нову модель інтеграції інтелектуального потенціалу нації у світовий ринок, враховуючи і національну специфіку, і відповідний світовий досвід.

На прикладі Японії, Південної Кореї, інших країн ми бачимо, що інноваційні прориви в національних економіках визначають не тільки наукові та технічні досягнення, а й створення відповідних інституцій соціального, науково-технічного та маркетингового спрямування, які поєднують інтелект, виробництво, торгівлю.

Як на мене, то у вітчизняній інноваційній сфері багато чого можна було б зрушити з місця, якби ми мали ефективну інфраструктуру сприяння трансформації науково-технічних розробок у конкурентоспроможний інноваційний продукт. А поки що приказка: вміла готувати, та не вміла подавати — квінтесенція реального стану справ у цій сфері.

Ні для кого не таїна: українські розробники, науковці не мають ані достатнього досвіду, ані можливостей для самостійного просування свого інтелектуального продукту на ринок. Ця проблема з'явилася не сьогодні. Але якщо у високих управлінських кабінетах не змінять до неї ставлення, істотних зрушень в інноваційній сфері не відбудеться.

Нам давно час зрозуміти, що успішне просування на ринку інтелектуальної продукції, як і будь-якої іншої, уже немислиме без сучасних маркетингових технологій. Над цим мають працювати фахівці, які отримали відповідну підготовку й одержали належні знання.

Вигадувати свій велосипед, мабуть, не варто: над проектами з реалізації результатів інтелектуальної діяльності у світі працюють спеціальні структури комплексного забезпечення. Зазвичай ці структури долучаються до проекту ще на стадії проведення науково-дослідних робіт.

Вони оцінюють комерційну привабливість новітніх розробок, визначають орієнтовну вартість прав інтелектуальної власності і головне — надають інноваційним проектам дійову маркетингову та фінансову підтримку.

Досвід Німеччини, Франції, Данії, Фінляндії свідчить про те, що такі структури у вигляді техніко-дослідницьких чи інноваційних центрів, технологічних вузів, наукових парків чи інкубаторів нових ідей можуть успішно функціонувати на регіональному і на загальнодержавному рівні, і створюватися коштом держави чи на основі приватних інвестицій.

Скажімо, Фінський національний фонд досліджень та розвитку (Sitra) — незалежний громадський фонд, який контролюється парламентом Фінляндії. Його діяльність фінансується з прибутку на власний вкладений капітал та венчурного інвестування.

Для нас дуже корисний досвід фінських науково-виробничих інкубаторів. Бо в них майбутні комерційно привабливі винаходи проходять шлях від ідеї до виготовлення конкурентоспроможної продукції. Свого часу саме в такому інкубаторі народилася нинішня всесвітньо відома корпорація Нокіа.

До речі, технологічний бум у Фінляндії, чия економіка була зорієнтована здебільшого на деревообробну промисловість, розпочався зі створення... агентства з нерухомості. Мерія міста Тампере надала площі та приміщення і почала здавати тим, хто працює у сфері інновацій. У результаті за кілька років було створено конгломерат, який поєднав дослідження та освіту з інноваціями та розвитком бізнесу за венчурного капіталу.

Схема працює просто: винахідник, котрий приходить зі своєю розробкою у такий інкубатор, спочатку має справу з експертами, які уважно вивчають новаторський рівень пропонованої ідеї, а також її комерційну перспективу. У разі схвалення заявленої інновації одразу приймають рішення про розробку бізнес-плану та фінансування проекту.

Для нас цей досвід особливо цінний і щодо умов фінансової підтримки. Фінські кулібіни починають повертати кредити на реалізацію своїх ідей через три роки прибуткової діяльності. Від цього виграють усі: і держава, і люди, які мають усі умови для творчої самореалізації.

У фінських технопарках останнім часом побувало чимало українських делегацій, офіційних і підприємницьких. Усі захоплюються побаченим, але на щось подібне ми й досі не спромоглися. Хоча в Києві є десятки наукових центрів, які могли б стати базою для створення таких інноваційних інкубаторів і технопарків. А скільки їх у Харкові, Львові, Дніпропетровську!

Отже, доцільність створення структур з реалізації інноваційних проектів в Україні — поза всякими сумнівами. Де взяти на це гроші? Експертні прогнози свідчать, що Україна може щорічно заробляти лише на торгівлі технологіями військового та подвійного призначення 100 мільйонів доларів. Хіба це малий ресурс?!

Звичайно, сьогодні державному бюджету, може, і не під силу такі інвестиції. Але певну частину коштів можна було б передбачити на створення такої інфраструктури окремим рядком у державному бюджеті на наступний рік, решту — залучати шляхом стимулювання інвестиційного процесу, зокрема залучення прямих іноземних інвестицій.

Я хотів би ще раз підкреслити: сьогодні радикальні структурні зрушення в економіці, прискорений розвиток високотехнологічних галузей в усьому світі орієнтуються на максимальне використання об'єктів права інтелектуальної власності. З огляду на вітчизняний інтелектуальний потенціал цей сегмент ринку потребує максимальної уваги й підтримки української держави.

— У чому, на ваш погляд, має полягати така підтримка?

— Справа держави — створити належні умови для розвитку інноваційної моделі економіки. Про деякі з них я щойно сказав. Гадаю, виконавча влада має виокремити цю проблему в розряд пріоритетів і послідовно працювати над її розв'язанням. Адже не випадково у цьогорічному посланні Президента України до Верховної Ради глава держави особливо наголошує на інноваційній складовій як запоруці подальшого економічного зростання. У цьому документі вказано і шляхи інноваційного поступу. Це комерціалізація і широке впровадження у виробництво наукоємних розробок, забезпечення внутрішнього ринку та просування на світові ринки з високотехнологічною конкурентоспроможною продукцією.

А щодо правового поля, то воно на сьогодні в основному створене. Українська нормативно-правова база в цій сфері відповідає міжнародним нормам. Останніми роками сформовано дієздатну інфраструктуру державної системи правової охорони інтелектуальної власності, яка покликана забезпечувати реалізацію державної політики, конституційних прав громадян на захист інтелектуальної власності.

Принагідно зауважу, що депутатська фракція політичної партії «Трудова Україна», яку маю честь очолювати, активно співпрацює з державним департаментом інтелектуальної власності при Міністерстві освіти і науки України. Ми готові підтримати будь-які законодавчі ініціативи, які сприятимуть якнайшвидшому розв'язанню проблем створення та функціонування сучасної інфраструктури на ринку новітніх ідей.

Інтеграція України у високотехнологічне конкурентне середовище зумовлює потребу в інноваційному підході до розвитку економіки. А надбання інтелекту та вміння його використовувати для підвищення конкурентоспроможності вітчизняних товарів і послуг на світовому ринку мають бути в основі економічної стратегії нашої держави.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 10 Закону України «Про державні нагороди України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину першу статті 10 Закону України «Про державні нагороди України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст. 162; 2002 р., № 8, ст. 62) доповнити абзацом такого змісту:

«Мати-героїня».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
11 травня 2004 року.
№ 1705-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 92 Земельного кодексу України стосовно визначення права на постійне користування земельними ділянками громадських організацій інвалідів

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину другу статті 92 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3—4, ст. 27) викласти в такій редакції:

«2. Права постійного користування земельною ділянкою із земель державної та комунальної власності набувають:

а) підприємства, установи та організації, що належать до державної та комунальної власності;

б) громадські організації інвалідів України, їх підприємства (об'єднання), установи та організації».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
12 травня 2004 року.
№ 1709-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Панама про взаємну правову допомогу в кримінальних справах

Верховна Рада України **постановляє:**

Договір між Україною та Республікою Панама про взаємну правову допомогу в кримінальних справах, підписаний 4 листопада 2003 року у м. Панама, ратифікувати.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
12 травня 2004 року.
№ 1715-IV.

АГРАРНА НАУКА НА ШЛЯХУ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ

Інноваційний розвиток виробництва останнім часом набуває дедалі більшого значення. Його актуальність особливо зростає для нашої країни, бо вона будує суспільство, основане на ринкових відносинах, і вступає в тісні виробничі й державні стосунки зі світовим товариством.

Про стан та перспективи розвитку інноваційного напряму в аграрній сфері виробництва йдеться у розмові з президентом Української академії аграрних наук, заслуженим діячем науки і техніки, народним депутатом України, членом Комітету у закордонних справах та депутатської групи «Союз» ***Михайлом ЗУБЦЕМ (на знімку ліворуч)*** *і генеральним директором Інституту інноваційного провайдингу УААН, радником Президії УААН, завідуючим сектором з питань інтелектуальної власності та трансферу технологій УААН, кандидатом технічних наук* ***Сергієм ВОЛОДІНИМ (на знімку праворуч)****.*

Кор.: **В Україні утверджується інноваційна модель розвитку. Йдеться про органічне поєднання політичних, гуманітарних, соціально-психологічних, макро- і мікроекономічних чинників, які лише в комплексі здатні надати відчутних імпульсів розвиткові суспільства на інноваційній основі.**

Аграрна наука, як лідер інноваційних перетворень в аграрному секторі економіки, системно і поступово втілює їх у життя.

Які, на вашу думку, Михайле Васильовичу, основні пріоритети цього розвитку?

М. З.: В цьому плані я б визначив чотири напрями діяльності.

Перше. Структурна перебудова системи Української академії аграрних наук, створення інтегрованої з науково-дослідною мережею УААН інноваційної інфраструктури і корпоратизація науково-інноваційних відносин.

Друге. Перехід на програмно-цільовий метод фінансування фундаментальних та прикладних досліджень, підвищення питомої ваги фундаментальних досліджень у загальному обсязі науково-дослідних робіт та впровадження результатів прикладних досліджень.

Третє. Формування інноваційного портфеля замовлень на науково-технічну продукцію, створення умов для підвищення її споживчих властивостей, конкурентоспроможності та прибутковості, стимулювання процесів венчурного інвестування наукоємного бізнесу.

І, нарешті, **четверте.** Створення системи капіталізації та комерціалізації об'єктів прав інтелектуальної власності науково-дослідних установ, авторів науково-інноваційних досягнень.

Кор.: **Очевидно, для успішного втілення інноваційної моделі розвитку АПК необхідно мати чітку методологічну систему, яка дасть змогу в комплексі трансформувати існуючі наукові досягнення в ринкове середовище. Яку методологію створено в Українській академії аграрних наук?**

С. В.: Існуючі методи не дозволяють в комплексі ефективно вирішити проблему переходу аграрної науки на інноваційну модель розвитку. Підґрунтям для переходу на інноваційну систему УААН є модель досліджень «трьох І» — інтеграція, інновації, інвестиції.

Інтеграція. За ринкових умов встановлюються взаємовідносини в єдиному циклі «держава—наука—бізнес—виробництво—споживання». Нами розроблено механізми взаємовідносин державного і ринкового секторів, сформовано умови забезпечення безперервного циклу продуктивного функціонування наукових установ при виконанні державних програм та апробації і впровадження розробок у виробництво за участю наукоємного бізнесу.

Інновації. Відстежується весь науково-технічний процес, від постановки завдань на проведення досліджень через усі фази створення науково-технічних розробок, накопичення науково-дослідної бази новацій, захисту виключних та майнових прав, впровадження інновацій у вигляді наукоємних технологій та ресурсів з науково-технологічним супроводом, розроблено стимулювальні умови для підвищення індексу інноваційності закінчених науково-технічних розробок.

Інвестиції. На основі проведеного аналізу умов капіталовкладень в науково-дослідну базу виявлено причини низького коефіцієнта залучення інвестиційного капіталу в науку, механізм оперування короткостроковими фінансовими і товарними кредитами в наукоємній сфері АПК та розроблено умови для створення інвестиційної привабливості і кредитоспроможності науково-дослідних установ та їх інноваційної інфраструктури.

Відпрацьована інноваційна система, в основу якої покладено «три І», трансформується згідно з детермінантою в «три К» — корпоратизація, капіталізація, комерціалізація.

Кор.: **Чи можете ви, Сергію Анатолійовичу, більше конкретизувати перехід УААН на систему інноваційного провайдингу?**

С. В.: На базі проведених науково-інноваційних досліджень в Аграрній академії затверджена та відпрацьовується **система інноваційного провайдингу.**

В основу системи покладено інноваційну модель функціонування та розвитку науково-дослідної мережі УААН. Особливістю системи є формування на базі наукових установ Академії вертикально інтегрованої інноваційної інфраструктури. Ця корпоративна структура отримала назву **Агротехнополіс УААН.**

Науково-методологічну, організаційно-правову та функціонально-економічну базу Агротехнополісу забезпечує спеціально створена в системі УААН наукова установа — **Інститут інтелектуальної власності та інноваційного провайдингу,** якому Академія надала статус **уповноваженого ринкового повіреного в питаннях корпоратизації системи, капіталізації та комерціалізації об'єктів прав УААН.**

Створений на базі інституту **Центр інноваційного провайдингу УААН** забезпечує регулювання взаємовідносин державних наукових установ і недержавних інноваційних структур, координацію дій учасників Агротехнополісу через механізми комерційної концесії (франчайзингу), венчурного інвестування, депозитарного та контрактового супроводу, інформаційно-видавничого забезпечення. Регуляторну координацію роботи системи здійснюють спільні органи президії Академії та корпоративної інноваційної інфраструктури.

Виконання інноваційних перетворень, обслуговування взаємовідносин науково-дослідних установ та підприємницьких структур здійснює **Центр інноваційного консалтингу УААН, регіональні інноваційні агентства** якого діють згідно з повноваженнями, що надає інститут за погодженням з УААН. Центр інноваційного консалтингу спирається на науково-дослідну мережу УААН, атестується Академією як її оператор та забезпечує комплекс консалтингових послуг щодо корпоратизації, капіталізації, комерціалізації.

Виконавцями інноваційних проектів з інвестиційним забезпеченням є акредитовані в мережі Академії за схемою **комерційної концесії (франчайзингу) інноваційні структури: провайдери та виробники,** що діють у системі за єдиними **правилами інноваційного провайдингу.**

Науково-дослідні установи здійснюють перехід до **науково-інноваційної моделі роботи,** вводиться показник **«індекс інноваційності»** для науково-технічних досягнень. Для координації науково-інноваційного процесу на базі наукових установ створюються **науково-виробничі корпорації,** які виконують функції **інноваційного венчурного фонду** для позабюджетного фінансування перспективних наукових досліджень та розробок, стимулювання інновацій.

Схема корпоративної інфраструктури Агротехнополіс

Науково-інноваційна структура УААН
"Агротехнополіс"
Загальні збори
Президія УААН
Загальні збори
Рада Агротехнополісу
Науково-виробничі корпорації (НВК)
Наглядові органи
Центр інноваційного провайдингу (ЦІП)
Уповноважений інноваційний повірений УААН (УІП)
Науково-методичні центри (НМЦ)
Акредитовані наукові установи (АНУ)
Регіональні центри наукового забезпечення (РЦНЗ)
Центр інноваційного консалтингу (ЦІК)
Атестовані консалтингові агенства
Акредитовані консалтингові установи (АКУ)
Акредитовані інноваційні провайдери (АІП)
Стратегічні провайдери (СП)
Базові провайдери (БП)
Акредитовані інноваційні виробники (АІВ)
Дослідні господарства (ДГ)
Базові господарства (БГ)
Інші ринкові формування
Виробники
Постачальники
Споживачі

Система впроваджується у відповідності з комплексною програмою інноваційного провайдингу, затвердженою УААН.

Кор.: **Загальновідомо, що за умов ринкової інтеграції великого значення набуває правова охорона результатів наукових досліджень. Які заходи здійснюються в УААН щодо цього?**

С. В.: Головним питанням, яке поставила Академія як передумову переходу на інноваційну модель розвитку, є створення системи капіталізації з наступною комерціалізацією об'єктів прав УААН. Вирішення цього питання починається з розподілу прав УААН на майно та майнові права в підпорядкованих науково-дослідних установах та господарствах, державним розпорядником якого за статутом є президія УААН.

Принципово новим є підхід, запропонований для формування замовлення на результати науково-технічних досліджень державних установ, створення на їх основі об'єктів новацій та прав на новації, на базі яких формуються внески до **депозитарію інтелектуального капіталу, створений в УААН.**

Занесені в депозитарій інтелектуальні депозити проходять обов'язкові ступені капіталізації із здійсненням **охоронних заходів, захисту патентних, авторських прав, оперуванням об'єктами ноу-хау.** Вперше розроблена та втілюється методика і механізми активізації об'єктів власності науково-дослідних установ, включаючи **експертизу, облік та оцінку матеріальних і нематеріальних активів,** створених на базі науково-технічних досягнень.

Всі ці заходи щодо формування науково-інноваційного потенціалу та стимулювання трансферу розробок і прав на них повинні допомогти науці **створювати, захищати та ефективно використовувати в ринкових умовах інтелектуальний капітал, примусити рахуватися з ним фінансовий капітал** — це Академія вважає пріоритетним регуляторним напрямом своєї інноваційної діяльності, яка набирає особливого значення в період підготовки України до вступу в СОТ.

Не менш важливим є створення ринкового механізму **комерціалізації результатів наукових досліджень Академії.** Це вагомий етап роботи з науковою розробкою, що пройшла капіталізацію і визначена об'єктом інтелектуальної власності, на який одержано охоронні документи і який має специфічні ознаки, що дає змогу розглядати його як інноваційний товар, відповідний умовам ринку.

Нині дедалі більше вчених розуміють, що трансформація результатів досліджень в інноваційний продукт, який користується попитом на споживчому ринку, є одним із головних і дуже складних завдань. На жаль, більшість знаних наукових шкіл провідних учених і спеціалістів, які не мають фахової підготовки з питань комерціалізації своїх досягнень, намагаються старими методами забезпечити їх впровадження.

Але в процесі ринкової комерціалізації, згідно зі світовою практикою, між власником інтелектуальної розробки і виробником чи споживачем наукоємної продукції має бути стратегічний партнер, який забезпечує інвестування в наукоємну сферу, просування на ринок наукоємних технологій та виплачує роялті оригінаторам та франчайзерам. У системі Академії такі **стратегічні партнери** отримали назву **«інноваційні провайдери».**

Інтелектуальний продукт, коли він виступає як товар, потребує особливого підходу в процесі роботи з ним; спеціальних маркетингових, інжинірингових, інвестиційних, реалізаційних послуг. Тому інноваційні провайдери формують ринок послуг для забезпечення **комерціалізації інтелектуального капіталу.**

Це, у свою чергу, потребує координації взаємовідносин наукових установ, виробників та споживачів наукоємної продукції, інноваційних провайдерів, інших ринкових структур у процесі комерціалізації наукових досягнень, підготовці й реалізації інноваційних та інвестиційних проектів на їх основі. Гнучкими та дійовими є **контрактові механізми** (контрактові сесії, опціони, аукціони, а також тендери виконавців, постачальників, споживачів наукоємної продукції) з використанням інформаційних, біржових, банківських системних технологій.

Враховуючи вищезазначене, в системі УААН створено **інноваційно-інвестиційний Контрактовий дім,** який покликаний проводити маркетингові дослідження щодо капіталізованих об'єктів власності Академії, вивчення кон'юнктури ринку та комерційне використання цих об'єктів. **Механізм контрактації наукоємної продукції за інноваційними проектами з інвестиційним забезпеченням проводиться на конкурсній основі для досягнення максимальної ефективності для власників науково-інноваційної продукції.**

Кор.: **Важливим напрямом реалізації державної інноваційної політики є створення законодавчої та нормативно-правової бази, яка визначає правові, економічні та організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності в Україні. Чи відповідає сьогодні законодавство адаптації аграрної науки до ринкових умов?**

М. З.: За роки незалежності в Україні створено сприятливі умови на законодавчому рівні щодо набуття та використання прав на об'єкти інтелектуальної власності. Прийнято також базові закони України у сфері інноваційної діяльності «Про інноваційну діяльність», «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» та «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків».

Закон України «Про інноваційну діяльність» визначає механізми стимулювання і фінансування інноваційної діяльності як для державних, так і недержавних структур, створює умови для залучення до науково-технологічної та інноваційної сфери фінансових ресурсів будь-якого походження шляхом використання прямих і непрямих інструментів економічного впливу, сприяє забезпеченню впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, виробництву та реалізації нових видів конкурентоспроможної продукції. Однак ці механізми задекларовані, бо дію норм щодо особливостей в оподаткуванні та митного регулювання інноваційної діяльності було призупинено на 2003 рік Законом України «Про державний бюджет України на 2003 рік».

На виконання положень Закону України «Про інноваційну діяльність» Міністерством освіти і науки України було розроблено Порядок державної реєстрації інноваційних проектів та ведення Державного реєстру інноваційних проектів, затверджений відповідною постановою Кабінету Міністрів України.

На стадії нормативно-правового забезпечення зазначеного закону стала зрозумілою необхідність його вдосконалення в частині здійснення експертизи інноваційних проектів, оптимізації розмірів податкових та митних пільг для суб'єктів інноваційної діяльності, умов надання підприємству статусу інноваційного. З цією метою передбачається внести проект відповідних змін до Закону України «Про інноваційну діяльність».

Норми Закону України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» сприяють концентрації ресурсів держави на провідних напрямах науково-технологічного оновлення виробництва. В той же час забезпечення внутрішнього ринку конкурентною наукоємною продукцією та виходу з нею на світовий ринок повинно враховувати можливості та потреби вітчизняного бізнесу, які не знайшли відображення в законі.

На сьогодні тільки Закон України «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності» встановлює ряд податкових і митних пільг для виконавців інвестиційних та інноваційних проектів у рамках технологічних парків, що дало змогу збільшити обсяг реалізованої інноваційної продукції, надходження до державного бюджету та державних цільових фондів.

Варто визнати, що застосування норм законодавства України в сфері інноваційної діяльності ще не повною мірою відповідають реальним умовам переходу країни на інноваційний шлях розвитку.

Кор.: **За останній рік в Україні проблемі інноваційної діяльності приділялася значна увага як на загальнодержавному, так і на галузевих рівнях. Відрадно, що УААН першою в Україні створила підгрунтя для ефективного використання науково-технічного потенціалу та передумови до входження в СОТ. Ви, як президент УААН і народний депутат, що можете сказати про перспективи розвитку прикладної наукової сфери?**

М. З.: Для створення умов ефективного використання інноваційного потенціалу Україні потрібна структурна перебудова її базової наукової сфери, переорієнтація її прикладних досліджень на інноваційно та інвестиційно привабливі науково-технічні розробки, яких потребує ринок.

Це спроможна здійснити **інтегрована з наукою, виробництвом та бізнесом інноваційна інфраструктура,** яка має бути потужним провайдером новацій на ринок, мультиплікатором інноваційного розвитку високоефективного виробництва.

Економіка такої науково-інноваційної інфраструктури має базуватися на бюджетних та позабюджетних джерелах:

— **державному фінансуванні** фундаментальних та ринково зорієнтованих прикладних досліджень;

— **інноваційному** первинному **рефінансуванні за рахунок створення** на основі високоефективної дослідної бази **та реалізації розробок** у формі наукоємних технологій та ресурсів, науково-технологічного супроводу їх впровадження;

— **венчурному** вторинному **рефінансуванні,** перспективних прикладних наукових досліджень **за рахунок корпоратизації системи, капіталізації та комерціалізації об'єктів прав** науково-дослідних установ.

Таким чином держава стимулює інноваційний процес за рахунок фінансування на конкурсних засадах стратегічних наукових досліджень, кінцевим продуктом яких мають бути інновації. Завдання науково-дослідних установ та їх координуючих об'єднань —максимально розвинути інноваційну базу науки та створити такий науково-технологічний заділ, який би дав можливість за рахунок реалізації необхідної суспільству інноваційної продукції та ефективного використання об'єктів прав на неї сформувати достатні позабюджетні фонди для інтенсивного розвитку прикладної наукової сфери.

Інтерв'ю взяв
Михайло СВОЯЧЕНКО.

СЕЛО

Прогнали «сибірку» з ферм і дворів

На Вінниччині вдалося здолати небезпечне захворювання тварин

Уже третій рік поспіль в області не зафіксовано жодного випадку «сибірки»: її вдалося прогнати не лише з ферм сільгосппідприємств, а й з дворів індивідуальних власників корів, стверджує начальник обласного управління ветеринарної медицини ***Григорій СИДОРУК****. Ще з повоєнних років за областю закріпилася недобра слава регіону з поширення епідемії цієї страшної недуги. Були періоди, коли із 3,5 тисячі неблагополучних стаціонарних пунктів (таким терміном у ветмедицині позначають вогнища спалаху хвороби) три тисячі припадало на Вінницьку область.*

Біда приходила завичай з південних районів області. Не рік і не два фахівці сушили голову над тим, чому саме цей регіон є джерелом поширення епідемії. Як з'ясувалося, причина постійних спалахів вогнищ «сибірки» — у структурі тамтешніх ґрунтів. Дослідження показали: в них таке благодатне середовище для визрівання і росту бактерій, що збудники хвороби там можуть жити близько ста років.

Ґрунти лікувати важче, ніж тварин. Тому в управлінні ветмедицини після тривалих дискусій вдалися до кардинальних заходів. Одним з них, як пояснив Г. Сидорук, стало збільшення кількості щеплень проти «сибірки». Якщо чинними нормативними документами передбачено їх проведення раз на рік, то вінничани роблять їх двічі протягом року.

— Звичайно, ми ризикували, — каже Григорій Павлович. — Недотримання будь-якої інструкції у ветмедицині уже є порушенням. До того ж не знали, чи досягнемо ефекту. Хвилювалися й за те, чи не позначиться подвійна доза щеплень негативно на здоров'ї корів...

Десятки разів фахівці управління консультувалися не лише у Державному департаменті ветмедицини, а й з науковцями, практиками. Зокрема, чимало аналітичного матеріалу надав ветеран ветмедицини, колишній начальник обласного управління Михайло Скупий. Отримані результати перевершили сподівання. Як каже Г. Сидорук, власники корів починають забувати про «сибірку», яка ще донедавна тримала їх у постійній напрузі. В області понад 300 тисяч корів. Тому, за великим рахунком, уточнює співрозмовник, зусиллями ветслужби справді знято велику соціальну напругу в області.

Ліквідовано також вогнища захворювання на туберкульоз. Найгірший стан справ був у господарствах Бершадського району. Протягом трьох років фахівці управління, як кажуть, не випускали проблему з поля зору. Вжиті заходи дали бажаний результат: на сьогодні недугу залишилося прогнати тільки з одного господарства названого району. В інших районах не мають клопоту з лікуванням туберкульозу.

Серед інших недуг, з якими ведуть боротьбу ветлікарі, співрозмовник назвав захворювання тварин на лейкоз. Такі випадки зафіксовано в трьох районах — Хмільницькому, Калинівському і Бершадському. Без ідентифікації поголів'я молодняка, вважає Г. Сидорук, позбавитися від названого захворювання практично неможливо. Хоча сама ідентифікація також є проблемою: рух молодняка тварин неконтрольований — купівля-продаж відбувається саме тоді, коли треба проводити щеплення. На думку співрозмовника, ця проблема є загальнодержавною, самих лише зусиль ветмедицини для її розв'язання замало.

Зняти названі проблеми вдалося завдяки збільшенню кількості ветеринарних пунктів: нині вони є на території кожної сільської ради. Бо зрозуміли, що без ветлікаря на селі ніяк не обійтися. Якщо раніше основне поголів'я тварин зосереджувалось у господарствах, то тепер навпаки — і корів, і свиней більше в індивідуальних господарів.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Здавалося б, в області, де готують фахівців ветеринарної медицини — ветеринарний технікум у місті Тульчині, не повинно бути проблеми з кадрами ветпрацівників. Однак в установах ветеринарної служби 67 вакантних місць. Начальник управління пов'язує це насамперед з невеликою платнею. Тому дедалі більше фахівців беруться за приватну практику, нею вже займаються 76 ветеринарних працівників. Як вони практикують? Які застосовують препарати? За вирішенням цих та низки інших питань стежить управління ветмедицини. Воно взяло на себе і контроль за якістю препаратів ветмедицини, які реалізуються в області. Навіть створили спеціальний відділ, що здійснює планові перевірки аптек та кіосків.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Я ВАМ ПИШУ...

Наше радіо мовчить

Чула, що радіо існує вже понад сто років. А в наших селах, що в Канівському районі, радіо мовчить уже понад три роки. Ніхто й гадки не має його ремонтувати чи поновити дроти на стовпах.

А звідки нам, сільським мешканцям, дізнаватися, що в світі коїться? Звичайно, хтось читає газети, у когось є телевізор, а радіо може слухати кожен. Усі мешканці мого села мріють знову почути його голос.

Марія ПАСТОР.

Лука
Канівського району
Черкаської області.

Свиней — до Червоної книги?

Страшно дивитися, як розвалюються колгоспи: розкрадається техніка, ферми, заростають чортополохом неорані землі. Вже нібито й розпаювали все, а техніки катма. Раніше у господарстві було вісімнадцять комбайнів, нині нема жодного. З підсобним господарством теж дійшли до ручки. Люди косять бур'яни, щоб прогодувати взимку корівок, а влітку немає де їх випасати. Вирощувати свиней з кожним роком дедалі важче — нічим годувати. У нашому селі людей, котрі тримають живність, можна на пальцях порахувати.

Анатолій МАЦКАЙЛО,
пенсіонер,
колишній голова колгоспу.

Ялинівка
Хмельницької області.

Даремно заощаджував

Щоб забезпечити старість, частину свого заробітку відкладав на ощадкнижку. Тримали з дружиною господарство. Коли продавали яке порося, гроші також відкладали. Мали дві заощаджувальні книжки. Так сталося, що дружини вже два роки немає. А я ніяк не можу отримати 150 гривень на похорон. Відповідь з вікна касира: «Грошей нема...». Вже й не знаю, до кого звертатися, щоб повернути хоч ці копійки.

Іван ДІДИК.

Макіївка
Білоцерківського району
Київської області.

Тепер борги не значаться

ПРОБЛЕМА

На Хмельниччині сьогодні не знайдеш району, де було б покінчено з селянськими боргами із заробітної плати. Летичівський — не виняток. Ще на початок року цифра досягала 1,9 мільйона гривень. А вже за перший квартал зменшилася майже на шістсот тисяч. Цьому можна було б порадіти. Та оптимізм був завчасний.

Коли з головою райсільгоспуправління Віталієм Мазуркевичем ми почали рахувати господарства району, з'ясувалося, що з дев'ятнадцяти дев'ять не ведуть сьогодні жодної виробничої діяльності, проходять процес ліквідації. Одне вже навіть не значиться в державному реєстрі. А отже — автоматично вилучено з офіційної статистики і борги із зарплат. Здається, все логічно: немає господарства, його правонаступника, отож ніхто ні кому нічого не винен. Коли таку саму процедуру пройдуть згадані дев'ять господарств, спишуть і їхні борги. Сумна картина. Бо від таких записів на папері проблеми в селянській хаті не зникають. І де візьмуться гроші, коли близько десяти тисяч гектарів землі сьогодні в районі не обробляється.

На Грушківці уже махнули рукою — господарство там називають мертвим, а борг перед людьми — понад дев'яносто тисяч гривень. Так само і в Греченцях, де не виплачено сімдесят тисяч гривень зарплати. І перелік цей можна продовжити.

Люди поступово звикли до думки, що грошей їм уже не дочекатись. Але як змиритися з тим, що безгосподною залишається земля? Немає важчої і безрадіснішої картини для селянина, ніж необроблені поля.

— Щоб повернути кожен такий гектар до життя, потрібно докласти неймовірних зусиль, — запевняє голова райдержадміністрації Василь Процюк. — Майже рік вели переговори з нашою меблевою фабрикою, щоб вона взялася за землю, вдихнула життя в Кудинку. Бізнесмена непросто підштовхнути до справи, котра йому невигідна. Сьогодні є інші варіанти, як швидше й легше заробити гроші.

А в тому селі, куди таки прийшли виробничники, давно встигли роздати і зерно, і останню худобу за борги. Вже й ділити немає що, а те, що залишилося, інвестора не цікавить. Добре, що свої погодилися розорати хоч частку паїв. Для початку оброблятимуть близько трьохсот гектарів. Підготували техніку, запустили пилораму, млин. Може, й справді селу вдасться вирватися з чорного списку банкрутів.

Кудинці, можна сказати, пощастило. Якась надія зажевріла і в Грушківцях. Місцеве профсільнотехнічне училище, котре готує сільських механізаторів, хоче взяти під свою опіку майже сімдесят гектарів. Спробує свої сили на кількох десятках гектарів і фермер. Люди раді передати свої паї будь-кому, хто хоче кинути насіння в землю. Але великих сподівань, що завтра на інші летичівські землі з'являться багаті покупці, немає. Підрахунки показують, що в неї треба вкласти значно більше коштів, ніж можна одержати прибутків. До того ж, коли провели оцінку земель в районі, з'ясувалося, що у найбідніших господарствах вона найнижча. На таких полях навіть за значного фінансового вливання навряд чи можна досягти вагомих врожаїв. Отож доля збанкрутілих господарств і їхніх колишніх працівників залишається під великим знаком запитання.

Летичів ніколи не пас задніх. І нині район намагається вирватись із лещат банкрутства. Цього року на полях достигає понад сто тисяч гектарів зернових. Торік рослинництво район не підвело. За статистикою, воно дало майже 740 тисяч гривень прибутків. Та у цієї цифри є свій секрет: з прибутками були найсильніші господарства, де в обігу мільйонні кошти. А найбіднішим так і не вдалося перекрити свої збитки. Отож, хоч і непогані види на теперішній урожай, сказати, що він погасить усі борги, не можна.

А чи є сенс нині всім миром витягувати найбідніших із боргової ями — це запитання звучить риторично, бо можливості дотувати банкрутів ні в районному, ні в обласному бюджетах немає. Поки що вони тихо відмирають, поступово перестають значитись у всіляких списках і звітах. А от в які списки занести людей, котрі залишилися наодинці зі своїми злиднями та земельними паями, сказати важко.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Садочок — розкіш?..

Батьків дітей, які ходять до сільських дитсадків на Донеччині, поставлено перед складним вибором: або кидати роботу і сидіти вдома із малечею, або наймати няньку і віддавати їй частину зароблених грошей. Бо дошкільні заклади, з'ясовується, не в змозі прийняти всіх бажаючих. Навесні цього року заговорили навіть про таке забуте явище, як черга до дитсадка. І річ не в переповненості груп, а в так званому формульному підході до формування бюджетів. Цей принцип передбачає однакове фінансування на «душу населення» в усіх регіонах України. І, на жаль, не враховує місцевих особливостей.

— Згідно з постановою уряду, виведено певні коефіцієнти відвідуваності дитячих дошкільних закладів, — пояснює начальник фінансового управління Мар'їнської районної держадміністрації Тетяна Збицька. — Наприклад, у Кабміні підрахували, що в містах до дитсадків ходить у середньому 41 відсоток дітей до шести років. А в селі — лише 16 відсотків. Тоді як у нашому районі фактично 42 відсотки сільських дітей відвідують дошкільні заклади. Ми змушені скорочувати групи і закривати садочки. Все це спричиняє соціальний вибух серед населення.

І це не перебільшення. Наприклад, мами дітей ясельної групи із Костянтинівського дитсадка цілою делегацією прийшли до керівництва району, почувши, що групу збираються закривати. Інший вихід — шукати додаткові резерви. Але якщо в місті це зробити простіше, то на селі зі спонсорами не густо. Особливо відчутно позначилося на місцевих бюджетах зменшення ставки прибуткового податку з громадян до 13 відсотків.

— Найгостріше це питання стоїть у тих селах, де відсоток відвідуваності найвищий, — продовжує моя співрозмовниця. — Наприклад, у Єлизаветівці 76 відсотків дітей дошкільного віку ходять до садочка, у Новомихайлівці — 67 відсотків, у Дачненській раді — 72 відсотки. Бюджетного ресурсу вистачає на 2—3 місяці. Наприклад, за підрахунками Кабміну, в тому селі має бути одна група. А ходять три! І умови для того, щоб прийняти дітей є, і територія. Тільки коштів немає.

У цілому по району для нормального функціонування дитячих дошкільних закладів не вистачає 1 мільйона 400 тисяч гривень. Збільшити обсяги витрат на цю сферу можна лише за підсумками півріччя і лише у разі перевиконання доходної частини на п'ять відсотків.

Така ситуація типова для сільських районів Донеччини, де обоє батьків, як правило, працюють, часто — не в селі, а в сусідньому місті. Куди малечу подіти? Ну звичайно, до дитсадка. На жаль, садочок поступово перетворюється на розкіш. Однак безпристрасна формула цього не враховує, «причесавши» одним гребінцем усіх — від заходу до сходу. Найбільше від закриття дошкільних закладів і груп потерпають молоді родини. Не виключено, що завтра вони змінять сільську прописку на міську. Адже, за формулою, у міських дітей шансів потрапити до садочка втричі більше .

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Клеванський Самсон

ДОЛІ

Миколу Леонтійовича Юрчука із селища Клевань Рівненського району односельці порівнюють то з Будулаєм, то із Знахарем — героями відомих кінофільмів, дехто називає Клеванським Самсоном. Чоловік, який дружить з гумором і має незлобиву вдачу, на те не ображається, бо кожне з порівнянь народилося не саме по собі.

Скажімо, схожість з Будулаєм у тому, що Микола Леонтійович має таку само бороду. Ото як вийшов на пенсію (а чоловікові, за його словами, сімдесят з гаком років), то й завів її.

— Тому завів, що всі представники нашого роду по чоловічій лінії носили бороди: і мій дід, який був купцем третьої гільдії, і мій батько, який спочатку служив протодияконом, згодом — священиком, — пояснює Микола Леонтійович.

Щодо порівняння із Знахарем, то й тут клеванці мають рацію. Адже їхній односелець подовжив життя не одній людині, ось уже впродовж багатьох років здаючи кров. Він — Почесний донор України. Від односельців ми також дізналися (сам чоловік скромно про це промовчав), що Микола Леонтійович Юрчук ніколи не розгублюється у критичних ситуаціях, тож врятував кількох людей з вогню, а також на воді....

Підходить чоловікові і порівняння із Самсоном: він має кремезну статуру, що не заважає йому бути дуже рухливим. Все життя не цурався важкої фізичної праці — адже в селі без цього ніяк, хоча й мав дуже інтелігентну й інтелектуальну професію — у нього майже сорок два роки педагогічного стажу.

— Хто сказав, що на пенсії людина має відпочивати? — обурюється Микола Леонтійович. І на власному прикладі доводить, що й у ці роки можна бути соціально активним.

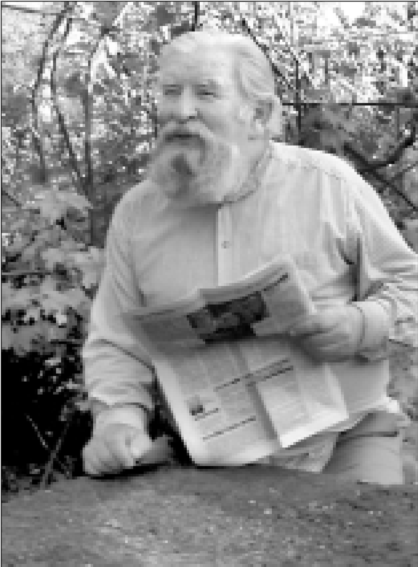

Фото Марії КОРНІЙЧУК.

Він очолює районну спілку ошуканих вкладників. А ще зізнався, що його тягне до людей, до спілкування з ними. Тому коли їде за продуктами на велосипеді, зупиняється біля кожного, хто бажає з ним погомоніти про життя. Таких чимало, бо М. Юрчука поважають у селищі за мудрість, щирість, відверту вдачу. Дружина не дорікає чоловікові, бо за довгі роки подружнього життя навчилася розуміти його, так само, як і він її. Тож жінка знає, що тільки активність і спілкування з людьми додають Миколі Леонтійовичу сил.

Марія КОРНІЙЧУК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: ветеран праці, Почесний донор України Микола Леонтійович ЮРЧУК із селища Клевань Рівненського району.

Раз картопля, два картопля

ПОВЧАЛЬНО

В одному з господарств Житомирської області вдалося зняти на плівку «пам'ятник» цілій галузі — залишки картоплезбирального комбайна. Тепер така техніка на ланах колишніх колгоспів — справжня екзотика. Вже й забулося, що колись трудівникам села Житомирщини за здобутки в картоплярстві Золоті Зірки давали. Тепер вирощуванням картоплі займаються переважно селяни на своїх городах. Дефіциту «другого хліба» нема. Але чи завжди нелегка праця селян дає належну віддачу? Житомирянин Петро Вітвицький переконаний, що це зовсім не так, бо часто-густо господарі все роблять за звичкою, так, як десятиліття тому. Ще недавно він як директор обласної сільськогосподарської виставки пропагував досвід інших, а тепер, на пенсії, ділиться своїм. Бо до картоплі в нього ставлення особливе.

У П. Вітвицького 28 соток за околицею Житомира. Торік, окрім різних овочів, він вирощував там одразу 13 сортів картоплі. Вважає, що бульба має бути і смачною, і високоврожайною. Тому й експериментує постійно. Скільки всього сортів пройшло через його руки, вже й не згадає. Принцип такий: якщо посадив відро бульб, а зібрав менше десяти, вибраковує той сорт. Коефіцієнти врожайності різні: Косень — 11,7, Поран — 12,5, Божедар — 13, а от Зов, який вирощує вже 20 років, з кожного посадженого відра дає 17.

— Коли копав цей сорт, люди здалеку бачили великі білі бульби, підходили й запитували, що це за картопля. Розповідаю про особливості кожного сорту. Поцікавився якось в одної дівчини, яке враження від бульб, які взяли в мене для розведення. Сказала: це лише тепер ми з бабусею зрозуміли, що таке справжня картопля, бо раніше були «горіхи», — ділиться враженнями П. Вітвицький. Він наголошує, що елітні бульби треба купувати не на базарі, а в тих, хто займається насінництвом професійно. Це й дешевше, і надійніше.

Але сорт — ще не все. Двадцять з гаком років тому, коли брав землю, люди жартували: наш колгосп висіває там два центнери жита, а збирає півтора. Пісок, одне слово. Тому треба було «навчити» цей грунт родити. В нього часто запитують, де бере органічні добрива. Пояснює: гній дуже дорогий, за машину треба віддати 300 гривень. Тому й купує його раз на три роки, для парника. А найкращу поживу для картоплі дають сидерати. Саме завдяки їм, нагадує він, економічно міцні господарства області досягають високої врожайності різних культур при низьких затратах.

— До цієї думки я змалку привчив свого старшого онука, і він став справжнім професором по сидератах, — каже П. Вітвицький. — У двох пластикових пляшках робимо отвори. В одну насипаємо насіння гірчиці, в другу — вики. Беремо в руки й висіваємо одразу в два рядки по 20-25 насінин на погонний метр. Причому не пізніше 15 серпня: зібрали картоплю — й одразу сіємо сидерати. Кілька років тому виросли мало не двометрові зарослі.

Сидерати сіє й там, де вже підросла цибуля. А потім цибулини вибирають, а сидерати продовжують рости. Так само робить з буряками, помідорами. Ягоди вирощує не більше чотирьох років на одному місці, потім збагачує грунт, висіваючи вику чи пелюшку з гірчицею.

— Вика дає землі азот. Вона переплітається, ущільнюється, ніякі бур'яни не можуть утриматися, навіть пирій гине. Тож і грунту пожива, і город чистий. А заорюю сидерати до 1 листопада. Люди, яких навчив так робити, переконалися, що немає нічого кращого за таке біодобриво, де природою збалансовані всі поживні речовини, а зварені бульби не синіють, як після «хімії», — зауважує П. Вітвицький.

Ось іще кілька секретів. Насінневі бульби обов'язково треба озеленити: восени на холоді, а навесні в теплі. Переконує, що отрута, яка утворюється в шкірці картоплі, запобігає хворобам. Бульби ніколи не ріже, висаджує якомога раніше. Якщо очікуються заморозки, загортає сходи землею. Бувало, так доводилося робити по чотири рази. Якщо рано посадити, то й жуки менше шкодять. Для боротьби з ними застосовує тютюновий пил. А ще він категорично проти трансгенної картоплі.

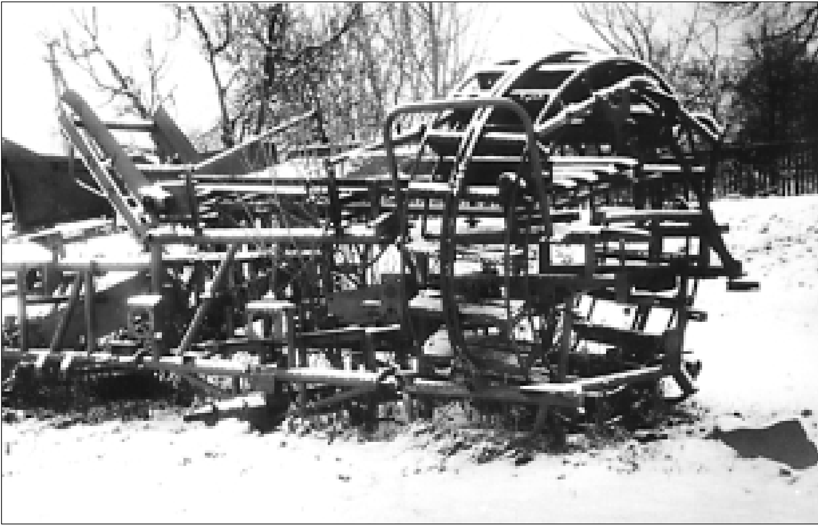

Фото автора.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Свавілля буде прозоре?

ПРИВАТИЗАЦІЯ

На тобі, Боже, що нам гоже

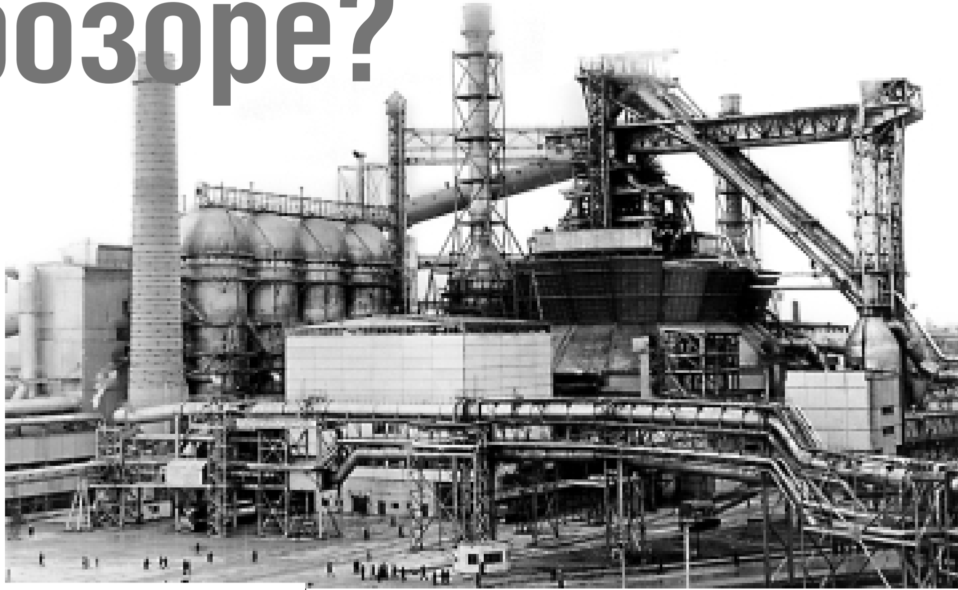
Робоча група депутатів Верховної Ради на чолі з головою Спеціальної комісії з питань приватизації Валентиною Семенюк та лідером депутатської фракції соціалістів Олександром Морозом, завітавши до гірничо-металургійного комбінату «Криворіжсталь», сподівалася, що її супроводжуватимуть посланці Фонду держмайна та Мінпромполітики. І що у самому Кривому Розі зустрінеться з керівниками міста та комбінату й рядовими металургами. Щоб нарешті відверто заявити, що продаж такого потужного і благополучного підприємства у приватну власність невигідний і державі, і криворізькому регіону, і його населенню. Але не так сталося, як гадалося. Олександр Мороз на прес-конференції принаймні не міг приховати свого розчарування. Одні, мовляв, від кого залежить перебіг подій, — у кущі, а іншим, себто робітникам, і диявол не страшний, була б тільки робота та гроші за неї платили б. А треті терпляче чекають, поки у вищих коридорах київської влади верх візьме здоровий глузд.

Це й дало Олександру Олександровичу підстави висловлюватися образно. В тому дусі, що інтересами держави в цьому разі вочевидь нехтують на догоду інтересам «окремо взятої сім'ї». І що «Криворіжсталлю» ладні пожертвувати на благо «персонально-приватного Пенсійного фонду». А удають, наче нічого такого не відбувається. Отож Мороз натякнув, кому збираються продати унікальний завод. Хоч це тут, у Кривому Розі, давно не становить великого секрету. Торік у серпні спершу народний депутат Вадим Гуров вніс законопроект, яким цілком резонно, а головне вчасно, пропонував неодмінно включити «Криворіжсталь» до переліку об'єктів державної власності, котрі не підлягають приватизації. Згодом Гуров уже разом з кількома іншими депутатами продублював цю позицію, мотивуючи її надто важливим і стратегічним значенням комбінату «Криворіжсталь» для металургійної галузі та всієї економіки і безпеки держави. Та коли Верховна Рада в листопаді минулого року прийняла відповідний закон, через місяць його повернули в парламент з вето Президента. З того часу депутатам і не вдається взяти гору. Натомість Кабмін, користуючись відсутністю заборони на продаж комбінату і не маючи фактично у своєму розпорядженні жодних аргументів у потребі пустити його з молотка, зробив усе для того, щоб тишкомнишком і швиденько здійснили передприватизаційну підготовку ВАТ «Криворіжсталь». А тепер Фонд держмайна і оголосив конкурс з продажу 93 відсотків акцій комбінату, що досі належать державі. Конкурс має відбутися уже найближчими днями.

А майбутнє комбінату належить не лише комбінатові

У Кривому Розі у травні цього року відбулася безпрецедентна міжнародна науково-технічна конференція «Сталий розвиток гірничо-металургійної промисловості». Вона зібрала понад шістсот науковців і практиків галузі з усіх розвинених країн світу. Конференція у Кривому Розі змусила робити відкриття: наш Кривбас — справді своєрідна Мекка гірничо-металургійного комплексу не тільки для нас. Оскільки ніде більше немає басейну з подібним поєднанням усіх складових виробництва металу.

Однак не менш важливе й інше: «Криворіжсталь» працює нині на рівні світових стандартів. Може, цьому мало хто вірить, але це правда.

Підприємство має у своєму складі видобуток та збагачення залізної руди і власне коксохімічне виробництво. Але воно ще й передове інженерно та технологічно в доменному, сталеплавильному та прокатному переділах, бо спрямувало на ці цілі останніми роками мільйони гривень капіталовкладень. Жодне інше металургійне підприємство в Україні уже чверть століття так активно не розвивалося і не розвивається.

Торік обсяги реалізації продукції тут становили 7,5 мільярда гривень, а це на 29 відсотків більше, ніж у 2002-му. Рентабельність виробництва сягнула 30 відсотків. До бюджетів усіх рівнів «Криворіжсталь» перерахувала близько трьох мільярдів гривень. А в першому кварталі нинішнього року рентабельність зросла до 45 відсотків. Уявляєте, що це за підприємство? Треба врахувати і таке: уряд визначив квоти, за якими металургійні заводи мають постачати свою продукцію за фіксованими цінами винятково вітчизняним споживачам та товаровиробникам. Але якщо Маріупольський комбінат ім. Ілліча, що теж гарно працює, отримав завдання в цих умовах постачити за рік лише 88 тисяч тонн металопрокату, то «Криворіжсталь» — 738 тисяч тонн. Є різниця? Можна казати, що нагода якраз збагнути цю різницю. І усвідомити значущість криворізького велета для національних інтересів.

— От я й запитую, — казав учасник науково-технічної конференції, народний депутат і перший заступник голови Комітету з промислової політики та підприємництва Верховної Ради Вадим Гуров, — навіщо приватизовувати «Криворіжсталь»? Голова Фонду держмайна Михайло Чечетов принаймні не може мені це пояснити. Якщо для того, щоб змінити керівництво, то навіч безглуздо і безпідставно. Команда на чолі з нинішнім головою правління ВАТ Анатолієм Сокуренком поза конкуренцією і на коні. Чи за комбінат сподіваються просто відхопити шалені гроші, потрібні на реалізацію якогось іншого пристойного державного проекту? Та про подібне ніхто нічого і ніде не каже. Зате стартово за процвітаючу «Криворіжсталь» правлять менше чотирьох мільярдів гривень, коли її красна ціна щонайменше два з половиною мільярди. Але не гривень, звичайно, а доларів...

Знову різниця, котра викликає уже зовсім інші емоції, підозри та думки.

Криві дзеркала у Кривому Розі

Треба сказати, що якраз профспілка металургів та гірників України домоглася останніми роками чи не найочевидніших здобутків щодо справедливого розподілу виробленого в галузі валового продукту і зростання заробітної плати. Мета, щоб робітники основних професій отримували на місяць не менш як дві, дві з половиною тисячі гривень, на одних підприємствах уже стала реальністю, на інших буде такою. Це дякуючи і флагману вітчизняної металургії «Криворіжсталі». Тому не випадково Вадима Гурова і Валентину Семенюк однаково хвилюють і ті неприйнятні умови, за якими зібралися продавати потужний комбінат: вони демонстративно не враховують інтересів трудового колективу. Навіть загрожують його благополуччю. Жодних гарантій, що вціліють бодай нинішні надбання.

— За умовами конкурсу, — повідомила Валентина Семенюк, — для комбінату буде єдина втіха, що переможцем стане винятково національний інвестор. Та від нього щонайбільше вимагатимуть — забезпечити на високоприбутковому ще вчора підприємстві хоча б... беззбиткову діяльність. А конкретні обсяги доходів елементарно не передбачаються. Хоча цього й вимагає Державна програма великої приватизації.

А «Криворіжсталь» — містостворююче підприємство, місцева влада й поготів має турбуватися про реальний захист свого населення. І термін збереження робочих місць, вважає Валентина Семенюк, слід визначити щонайменше до п'яти років. Включивши до умов конкурсу і застереження про неодмінне на такий само термін збереження об'єктів соціально-побутового призначення. Натомість продавці заводу спокійно та з «чистою» совістю погодилися на умову «не допустити скорочення робочих місць з ініціативи власника протягом шести місяців».

— А через півроку, що — масові звільнення? — запитував і Вадим Гуров. — Це зовсім не смішно. Смішно інше: майбутні власники «Криворіжсталі» мають, з'ясовується, погасити і всі позички, що їх взяв комбінат під гарантії уряду. Але їх уже давно погасили!

Ще Вадим Гуров не сумнівається: свої інтереси мають відстоювати місцева влада і трудовий колектив підприємства. То виходить, Олександр Мороз, який зі своїми однодумцями прибув сюди, шукаючи підтримки, щоб не допустити свавільної приватизації флагмана української металургії, і не знайшов її, мав рацію? Адже казав він про небезпечну байдужість тутешніх металургів і їх керівників, всіх криворіжців разом з їхніми керманичами.

Випускати з рук «Криворіжсталь» — означає не тільки задушити курку, котра несе золоті яйця.

І обіцянка уряду здійснити приватизацію криворізького велета прозоро здається насмішкою і блюзнірством.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Кривий Ріг Дніпропетровської області.

Фото Анатолія ПІДДУБНОГО.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Шановні народні депутати!

Народний депутат України Вадим Гуров на сторінках газети «Голос України» № 87 за 14 травня 2004 року дав об'єктивний і глибокий аналіз стану і коксохімічної промисловості країни, і тенденцій її розвитку в сучасних умовах з урахуванням формування кон'юнктур внутрішнього і зовнішнього ринків. Переконливо аргументована згубність однобокого розвитку і розставлення пріоритетів з боку держави на користь металовиробників.

Народний депутат — політик і металург — об'єктивно і професійно показав, як сприятливо зрослий попит на коксохімічну продукцію позначається на формуванні умов для технічного переозброєння коксохімзаводів, розв'язанні екологічних проблем, пом'якшенні соціальної напруженості у трудових колективах. Це дає змогу не тільки нарощувати обсяги виробництва і вирішувати соціальні проблеми, а й завойовувати нові ринки збуту, задовольняти зростаючі потреби українських металургів і підвищувати експортний потенціал та престиж нашої держави за рахунок збуту коксохімічної продукції на ринках Європи. Піднесення коксохімічної промисловості непрямо сприяє стабілізації ситуації і розвитку вугільної промисловості за рахунок вчасних розрахунків за коксівне вугілля, що відвантажується, залученню недержавних інвестицій у модернізацію шахтного фонду і введенню нових виробничих потужностей. Це, безумовно, дає змогу значно знизити навантаження на держбюджет для підтримки галузі, перерозподілити бюджетні кошти на користь шахт, які видобувають енергетичне вугілля, і розв'язати цілий комплекс застарілих соціальних проблем стосовно погашення гірникам заборгованості із заробітної плати, забезпечення її зростання і своєчасних виплат тощо.

І вугільники, і коксохіміки, котрі представляють самостійні галузі промисловості України, потребують реконструкції та розвитку підприємств, а з урахуванням шкідливості виробництва — і будівництва споруд із забезпечення екологічної безпеки. Потрібно також констатувати, що середня заробітна плата вугільників і коксохіміків значно нижча, ніж у металургів, хоча умови праці не менш шкідливі. Тому будь-які заходи із зарегулювання ринків збуту та обмеження надходження коштів на підприємства, котрі є основою сировинної бази металургії, на користь меткомбінатів об'єктивно суперечать інтересам держави. Адже будь-який протекціонізм на користь окремо взятих галузей або підприємств робить економіку країни беззахисною перед коливаннями ринку, ставить ці галузі і підприємства перед новими антидемпінговими розслідуваннями і дискредитує саму державу.

В інтересах трудівників наших галузей закликаємо вас до зважених і послідовних дій, запровадження економічних регуляторів, які забезпечують рівні умови усім підгалузям гірничо-металургійного комплексу України.

Володимир КОЗАЧЕНКО,
голова ЦК профспілки трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості України,
Віктор ТУРМАНОВ,
народний депутат, голова ЦК профспілки працівників вугільної промисловості України.

Стартово за процвітаючу «Криворіжсталь» правлять менше чотирьох мільярдів гривень, коли її красна ціна щонайменше два з половиною мільярди доларів

Шахта стала «копанкою» — і навпаки

ПРОБЛЕМА

Про так звані копанки наша газета писала вже не раз, але багато проблем так і залишаються нерозв'язані

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Вихід із ситуації — легалізація

«Копанки» — це приватні міні-шахти, що розробляють невраховані запаси вугілля в місцях виходу пластів на так звану денну поверхню. Наприклад, у Перевальському районі довжина таких запасів становить понад 200 кілометрів. Вугілля залягає на глибині до 50 метрів по вертикалі і, за підрахунками фахівців, його запаси в регіоні становлять приблизно 25 мільйонів тонн. Започатковано стихійну і самовільну розробку покладів в районі 1998 року, коли з'явився ринок збуту такого вугілля. А три роки тому ця незаконна діяльність набула вже масового характеру. До того ж якщо раніше несанкціоновані розробки були прерогативою переважно гірників, що залишилися без роботи, то три роки тому до цього активно долучилися юридичні особи. Вивчаючи проблему, керівники області дійшли висновку, що боротися з цим явищем потрібно не адміністративними, а економічними методами. Іншими словами, «копанки» — легалізувати.

Першою в Україні Луганська облрада створила відділ природних ресурсів, котрий і почав узгоджувати матеріали для одержання ліцензій. Сьогодні в області працює майже тридцять підприємств, що легально використовують вугільні пласти, що виходять на поверхню. Одержання ліцензій очікують ще майже 50 «копанок». Зареєстровані міні-шахти гарантують своїм робітникам п'ятиденний робочий тиждень, 48-денну відпустку й обов'язкове медичне страхування. Отак сама по собі стала розв'язуватися проблема працевлаштування шахтарів.

Одним з перших підприємств у Перевальському районі, котре почало легалізацію незаконних виробок, стала фірма «Укрінвест». Одержавши всю необхідну документацію, вона розробляє сьогодні чотири ділянки і ще дві перебувають у стадії освоєння. Це вже солідне підприємство з місячним обсягом видобутку 5—7 тисяч тонн, а за зміну бригада з трьох-чотирьох чоловік добуває до 15 тонн палива. За словами директора «Укрінвесту» Володимира Новохатського, всього, наприклад, на ділянках фірми в селищі Ямщикове створено понад 50 робочих місць, а загалом підприємство працевлаштувало більш як 500 осіб, тобто кожного шостого жителя селища, з місячним заробітком від 600 до 850 гривень. Директор стверджує, що його робітники мають усі соціальні гарантії.

А що буде далі, скажімо, через 5—10 років? Головний інженер ПП «Укрінвест» Віктор Чернишов, наприклад, вважає, що такі міні-шахти — явище тимчасове. Пропрацюють вони ще, можливо, років п'ять, а потім мова йтиме про відновлення закритих шахт. Імпортовані Україною газ і нафта дорожчають, тому вугілля знову підніметься в ціні. Та поки триватиме цей перехідний період, підприємці намагатимуться вибрати забалансове вугілля. Бажаючих відкрити міні-шахти стає дедалі більше. Проте одержати дозвіл на такий бізнес не дуже й просто.

Жертви бюрократії

Керівник ТОВ «Віскор» Андрій Переселков розповів свою історію. Оформляти будівництво повноцінної шахти поблизу села Селезньовка Перевальського району він з товаришами почав ще 2001 року. Вирішили відновити шахту, закриту ще в епоху хрущовського укрупнення — в 1968-му. Два роки пішло на оформлення різних дозволів, але головні труднощі були з одержанням земельного відводу. Старі поля закритої шахти віднесено сьогодні до розряду сільськогосподарських. Документи про визнання земель промисловими дотепер не передано на затвердження сесії обласної ради. За словами Андрія Переселкова, «Віскор» уже витратив на оформлення потрібних документів майже 2 мільйони гривень. Що буде далі — невідомо. Якби на шляху підприємців не стояли бюрократичні рогатки, вони вже давно дали б роботу 450 гірникам і здійснювали б стабільні відрахування до бюджету. До речі, на цій шахті запаси енергетичного вугілля марки «Т», що вважається високоякісним, фахівці оцінюють у 10 мільйонів тонн. За проектних потужностей вуглевидобуток можна вести протягом 50 років. На жаль, через бюрократичну тяганину будівництво шахти зупинено, терміни одержання ліцензії в підприємства минають.

І годує, і занапащає...

Точну кількість «копанок» у Луганській області ніхто назвати не може. Офіційні дані різняться: в одному випадку фігурує цифра 200, в іншому — 1,5 тисячі. Найбільша кількість таких вугільних розробок зосереджена на території Перевальського, Лутугинського й Антрацитівського районів, де вугільні пласти виходять на поверхню і де розташовані виробки старих або закритих шахт. Сотні родин, в яких чоловіки залишилися без роботи через реструктуризацію вугільної промисловості, вижили в тяжкі роки завдяки несанкціонованим розробкам вугілля. Про цей факт відомо всім. Але якщо раніше влада на це закривала очі, то сьогодні багато питань, пов'язаних з діяльністю «копанок», потребують негайного втручання. По-перше, тому, що почався відплив професійних кадрів з держпідприємств, по-друге, намітилася деформація товщі порід, що лежать вище, а отже, і зміна геологічного середовища, режиму підземних і поверхневих вод, підтоплення територій, прогини і провали ґрунту, розриви комунікацій і техногенні зсуви, викиди метану тощо. Екологічні проблеми отримують необоротний характер.

Міні-шахти мають багато «за» і багато «проти». Відділ природних ресурсів, створений в облраді, сьогодні приводить у відповідність із законом діяльність приватних розробок. Судячи з усього цього, обласне керівництво зацікавлене в розвитку такого бізнесу.

Алла АНТИПОВА.
Луганськ.

ФОТОФАКТ

В Южноукраїнську Миколаївської області працює перший дворовий комплексний пункт (ДКП), котрий надає близько трьох десятків послуг мешканцям будинків. До кінця року такі нові житлово-експлуатаційні структури планово створити для 80 відсотків багатоповерхівок міста-супутника Южно-Української АЕС. Розроблена в місті програма «Самодостатнє житло» передбачає також запровадження альтернативних форм обслуговування комунальних об'єктів, створення сприятливих умов для організації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків для керування ними, їх експлуатації і ремонту.

На знімку: на території першого дворового комплексного пункту в Южноукраїнську.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

На землі не гірше, ніж у небі

ВИРОБНИЦТВО

Машинобудівний завод — ніби візитна картка Волочиська. Адже це одне з найбільших підприємств краю, бо справно платить податки, одне слово, тягне на собі економічні показники району.

Завод жодного разу не зупинився, не спіткнувся, не виставив своїх людей за прохідну.

— Дехто, щоправда, подавався на заробітки до Італії, — згадує директор Валентин Пастернак. — Однак, скуштувавши тамтешнього хліба — знову до нас: наш хліб, з'ясовується, кращий. Я їх не засуджую, людина, природно, шукає щось ліпше для себе. Але я був категоричний: не хотіли бути з нами в найважчі дні, тож завод і тепер зможе без вас обійтись...

Феномен заводу для багатьох залишається незрозумілим. Волочиські машинобудівники, так само як і інші, свого часу опинилися і без замовлень, і без ринків збуту, і без віри у завтра. Але інші залишали по собі порожні виробничі корпуси з розбитими шибками, а на волочиському машзаводі дві з половиною тисячі людей працює.

Ми з Валентином Григоровичем переглядаємо заводську продукцію. Для АНів волочисці виготовляють деталі. Але, на жаль, зовсім не в тих обсягах, які сняться їм у крилатих мріях.

Свого часу завод освоїв ще один вид надзвичайно складної продукції — пересувні автономні електростанції. Навіть виготовляли їх до дев'яноста одиниць на рік. І сьогодні можна зустріти ці вироби на широких сибірських просторах. Але поступово російський ринок закрили для волочиських машинобудівників. А в себе вдома, на жаль, покупця на їхній товар знайти непросто. Хоча така станція згодилася б ледь не в кожному господарстві чи підприємстві.

Дві автономні електростанції працюють і на заводі. Немає такого виробничника, котрий хоча б раз не зіткнувся із тим, що на підприємстві енергетики від'єднують струм. Було таке і у Волочиську. Електроенергію не подають, а завод працює день, другий, тиждень — виручали власні кіловати.

Такій автономії будь-хто позаздрить. І станцію, не роздумуючи, взяли б. Однак на перешкоді — бідність. Коштує така станція недешево. За рік волочисці надибували одного—двох покупців. Коли попит на цю продукцію різко впав, здавалося, що машзавод чекатиме банкрутство. А виявилося, що не в продукції річ. Точніше, не лише в ній: у тому, як зумієть зорієнтуватися на розхристаному ринку. Треба випускати те, що продається. Це й стало головним правилом підприємства. Там не чекали, коли, скажімо, запрацюють нарешті на повну силу програми з вітчизняного літакобудування. Не сподівалися на інвестиції під ці програми. Доки українські літаки завоюють світові ринки... З часом саме так усе і буде, а поки що на освоєння того-таки АН-140, за словами Пастернака, надали близько п'яти відсотків необхідних коштів. Не густо. Таке фінансування не піднімає крила в небо, а тільки підрізає їх. Але — віднайшли джерело такого фінансування: узялися за виготовлення запасних частин для автомобілів, освоїли мотокультиватори та мотоблоки з навісним обладнанням для невеликих фермерських господарств, навчилися виготовляти тротуарну плитку і металочерепицю, а коли треба — то й плужки і лопати. Здавалося б, дріб'язок. Але саме завдяки цьому і уникли банкрутства.

Щорічно завод має до десяти відсотків приросту виробництва. Бо дуже швидко реагує на кон'юнктуру ринку, задовольняє нагальні потреби споживачів. Навчилися працювати не на склад, а тільки на свої прибутки. У районі третину бюджету саме наш завод наповнює.

Дякують тепер у райцентрі заводчанам за те, що і центральна площа, і стадіон реконструйовано, і пам'ятник воїнам-афганцям встановлено, і лікарню відремонтовано... А ще завдяки активній допомозі машинобудівників було відкрито будинок-інтернат для престарілих, збудовано школу, невдовзі відкриє двері ще й районна поліклініка. Що тут додати, аби зрозуміти, яке значення має завод для міста та всіх його жителів?

Останнім часом машинобудівники, окрім неба, закохалися ще й у водну стихію. Давньою мрією колишнього керівника підприємства, а нині генерального директора ВАТ «Мотор Січ» В'ячеслава Богуслаєва було відкрити завод мінеральних вод і збудувати у Волочиську санаторій. Цілюще море лікувальної води, що лежить під Товтрами, має свої джерела і тут. За висновками фахівців, ця вода — аналог трускавецької «Нафтусі».

Тепер є санаторій-профілакторій. А ще — далеко за межі Хмельниччини розходиться мінеральна вода, розлита у Волочиську. Як зауважує директор, нічого не вдієш, треба з неба інколи спускатися на землю. А прийде час — ще розправить завод крила, підніметься на своїх літаках у небесну височінь.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін та визнання такими, деяких законів та інших актів Верховної з прийняттям Закону України «Про статус

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Перше речення частини третьої статті 23 Закону України «Про господарські товариства» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 49, ст. 682; 1998 р., № 18, ст. 89; 1999 р., № 26, ст. 213; 2003 р., № 30, ст. 247) після слів «не можуть бути» доповнити словами «народні депутати України».

2. Статтю 5 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190) після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Народний депутат України, який є військовослужбовцем, на строк виконання депутатських повноважень прикомандировується до Верховної Ради України із залишенням на строк виконання депутатських повноважень на військовій службі. Після закінчення повноважень народного депутата України він направляється в установленому порядку в розпорядження відповідного військового формування для подальшого проходження служби на попередній або, за його згодою, на іншій, не нижчій ніж попередня, посаді».

У зв'язку з цим частини четверту—шосту вважати відповідно частинами п'ятою—сьомою.

3. Статтю 43 Закону України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців, осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399; 1994 р., № 24, ст. 178; 1995 р., № 16, ст. 111; 1996 р., № 17, ст. 73; 2002 р., № 33, ст. 236) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Військовослужбовці та атестовані працівники органів Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, органів і установ виконання покарань, інших правоохоронних органів, обрані народними депутатами України, при досягненні ними під час строку депутатських повноважень віку або вислуги років, встановлених цим Законом, мають право на пенсію, що обчислюється, виходячи із заробітку працюючого народного депутата України».

4. Частину четверту статті 27 Закону України «Про державну таємницю» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 49, ст. 428) після слів «Голові Служби безпеки України» доповнити словами «народним депутатам України».

5. У статті 80 Закону України «Про вибори народних депутатів України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 51—52, ст. 265) слова «нею зразка» замінити словами «Постановою Верховної Ради України зразка».

6. У Постанові Верховної Ради України від 3 березня 1993 року «Про Положення про посвідчення народного депутата України і нагрудний знак «Народний депутат України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 18, ст. 193):

1) пункт 4 викласти в такій редакції:

«4. Встановити, що посвідчення і нагрудний знак народного депутата України, обраного за мажоритарною системою, мають номери, що відповідають номеру одномандатного виборчого округу, по якому обраний народний депутат України.

Номери посвідчення і нагрудного знака народного депутата України, обраного за пропорційною системою в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі за виборчим списком від політичної партії (виборчого блоку політичних партій), відповідають номеру, наданому такому народному депутату України Центральною виборчою комісією за результатами реєстрації обраних народних депутатів України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі»;

2) у Положенні про посвідчення народного депутата України і нагрудний знак «Народний депутат України», затвердженому зазначеною Постановою:

а) в абзаці першому пункту 2 слова «визнання його повноважень Верховною Радою України» замінити словами «набуття ним депутатських повноважень»;

б) пункт 4 викласти в такій редакції:

«4. Нагрудним знаком народний депутат України користується протягом строку здійснення своїх повноважень.

Після закінчення строку повноважень народний депутат України має право користуватися депутатським посвідченням у випадках, передбачених законом.

У разі дострокового припинення повноважень народного депутата України у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком щодо нього посвідчення і нагрудний знак народного депутата України підлягають поверненню до Верховної Ради України»;

в) в Описі вкладки до посвідчення народного депутата України про його основні права:

абзац шостий після слів «квиткові каси» доповнити словами «автовокзалів і автостанцій міжміських чи приміських сполучень», слова «місце у спальному» замінити словами «відповідно місце в автобусі, спальному», а слово «салоні» замінити словами «бізнес-класі салону»;

в абзаці восьмому друге речення виключити;

після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Народний депутат України має право на безкоштовне паркування автомобілів, якими він користується, на всій території України».

У зв'язку з цим абзаци одинадцятий—тринадцятий вважати відповідно абзацами дванадцятим—чотирнадцятим;

абзаци дванадцятий та тринадцятий викласти в такій редакції:

«Народний депутат України користується правом невідкладного прийому з питань депутатської діяльності керівниками та іншими посадовими особами розташованих на території України органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій незалежно від їх підпорядкування та форм власності, громадських організацій і політичних партій.

Народний депутат України діючого скликання при пред'явленні посвідчення народного депутата України користується правом безперешкодно відвідувати органи державної влади та органи місцевого самоврядування, а також правом безперешкодного доступу на всі підприємства, в установи та організації, розташовані на території України, незалежно від їх підпорядкування, форм власності, режиму секретності. Вимоги про пред'явлення чи оформлення інших документів, а також особистий огляд народного депутата, огляд та перевірка його речей забороняються, якщо інше не встановлено законом».

7. У Постанові Верховної Ради України від 11 липня 1995 року «Про затвердження Положення про порядок надання народним депутатам України службових жилих приміщень і користування ними»:

1) слова і цифри «Відповідно до статті 38 Закону України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 3, ст. 17) затвердити» замінити словом «Затвердити»;

2) у Положенні про порядок надання народним депутатам України службових жилих приміщень і користування ними, затвердженому зазначеною Постановою:

у пункті 1 слова «період їх роботи на постійній основі» замінити словами «строк їх повноважень»;

пункт 5 виключити;

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6. Жила площа, яку займає народний депутат України та члени його сім'ї за місцем проживання до обрання народним депутатом України, бронюється на строк виконання ним депутатських повноважень»;

пункт 7 після слів «постійного проживання» доповнити словами «до обрання народним депутатом України»;

у пункті 9 слова «на постійній основі» виключити;

в абзаці першому пункту 10 слова «Комісії Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів» замінити словами «комітету Верховної Ради України, до компетенції якого входять зазначені питання», а після слів «склад сім'ї» доповнити словами «та реєстрацію»;

пункт 11 викласти в такій редакції:

«11. Службове жиле приміщення має бути розташоване поблизу адміністративних будинків Верховної Ради України і являти умебльовану квартиру з телефоном, відповідати встановленим санітарним і технічним вимогам та бути обладнаним побутовою технікою (додаток № 1)»;

у пункті 14:

в абзаці першому слова «визнання його повноважень на підставі Постанови Верховної Ради України» замінити словами «набуття ним депутатських повноважень»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«Розподіл жилих приміщень для народних депутатів України провадиться відкрито і гласно комітетом Верховної Ради України, до компетенції якого віднесене зазначене питання»;

в абзаці першому пункту 16 слова «визнання в установленому законом порядку його повноважень і в місячний строк після подання» замінити словами «набуття ним депутатських повноважень і протягом трьох місяців з дня подання»;

пункт 18 викласти в такій редакції:

«18. Народному депутату України особисто Управлінням справами Апарату Верховної Ради України видається відповідний ордер встановленої форми за пред'явленням паспортів (свідоцтв про народження) всіх членів сім'ї, внесених до ордера, що є єдиною підставою для вселення в надане жиле приміщення. Ордер на жиле приміщення дійсний протягом 30 днів з дня його видачі»;

пункт 19 викласти в такій редакції:

«19. Ордер на жиле приміщення може бути визнано недійсним у випадках і порядку, передбачених законодавством»;

у пункті 28 слово і цифру «статті 3» замінити словом і цифрою «статті 4».

8. У Постанові Верховної Ради України від 13 жовтня 1995 року «Про затвердження Положення про консультанта депутатської групи (фракції) Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 36, ст. 280):

1) слова і цифри «Відповідно до статті 15 Закону України «Про статус народного депутата України» затвердити» замінити словом «Затвердити»;

2) у частині другій статті 1.1 Положення про консультанта депутатської групи (фракції) Верховної Ради України, затвердженого зазначеною Постановою, слова «референтів-консультантів» замінити словами «помічників-консультантів».

9. У Постанові Верховної Ради України від 13 жовтня 1995 року «Про затвердження Положення про помічника-консультанта народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 37, ст. 283; 1999 р., № 18, ст. 169; 2001 р., № 30, ст. 141):

1) слово і цифри «статті 35» замінити словом і цифрами «статті 34»;

2) У Положенні про помічника-консультанта народного депутата України, затвердженому зазначеною Постановою:

статтю 1.1 викласти в такій редакції:

«Стаття 1.1. Правовий статус помічника-консультанта народного депутата України

1. Відповідно до частини першої статті 34 Закону України «Про статус народного депутата України» народний депутат України може мати до тридцяти одного помічника-консультанта, правовий статус і умови діяльності яких визначаються Законом України «Про статус народного депутата України», іншими законами та прийнятим відповідно до них цим Положенням.

2. Помічником-консультантом народного депутата України може бути лише громадянин України, який має середню спеціальну чи вищу освіту і вільно володіє державною мовою.

3. Помічник-консультант народного депутата України працює за строковим трудовим договором на постійній основі чи за сумісництвом або на громадських засадах.

4. Помічники-консультанти народного депутата України перебувають у штаті державних підприємств, установ, організацій або за заявою народного депутата України прикріплюються для кадрового та фінансового обслуговування до виконавчих комітетів відповідного органу місцевого самоврядування, а у містах Києві та Севастополі — до секретаріатів міських рад.

5. На чотирьох помічників-консультантів народного депутата України поширюється дія Закону України «Про державну службу», їм присвоюється не вище ніж сьомий ранг державного службовця четвертої категорії, вони прикріплюються для кадрового та фінансового обслуговування до Апарату Верховної Ради України або до виконавчих апаратів органів місцевого самоврядування.

6. Помічники-консультанти народного депутата України, які працюють у місті Києві за строковим трудовим договором на постійній основі, але не є державними службовцями, також можуть прикріплюватися для кадрового та фінансового обслуговування до Апарату Верховної Ради України.

7. Помічник-консультант народного депутата України у своїй роботі керується Конституцією України, законодавством України, а також цим Положенням»;

статтю 2.1 викласти в такій редакції:

«Стаття 2.1. Права помічника-консультанта народного депутата України

1. Помічник-консультант народного депутата України має право:

1) входити й перебувати у приміщеннях Верховної Ради України за пред'явленням посвідчення помічника-консультанта, дотримуючись встановленого порядку;

2) доступу в приміщення центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування за посвідченням помічника-консультанта;

3) бути присутнім на пленарних засіданнях Верховної Ради України у відведених для цього місцях;

4) бути присутнім на засіданнях комітетів або тимчасових спеціальних чи тимчасових слідчих комісій Верховної Ради України за письмовим дорученням народного депутата України та згодою голови комітету чи тимчасової спеціальної або тимчасової слідчої комісії;

5) бути присутнім на засіданнях місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;

6) безоплатно користуватися інформаційними базами даних, телекомунікаційними мережами Верховної Ради України та органів місцевого самоврядування в порядку, встановленому законодавством України;

7) на ознайомлення з актами, прийнятими Верховною Радою України, крім прийнятих на її закритих засіданнях, а також інформаційними і довідковими матеріалами, що офіційно поширюються Верховною Радою України, Президентом України, органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування;

8) одержувати за письмовим зверненням народного депутата України в органах виконавчої влади, органах місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на державних підприємствах, в установах і організаціях у встановленому порядку необхідні народному депутату України для здійснення його депутатських повноважень документи, інформаційні та довідкові матеріали;

9) одержувати надіслану на ім'я народного депутата України поштову й телеграфну кореспонденцію, відправляти її за дорученням народного депутата України;

10) оголошувати підготовлені народним депутатом України письмові пропозиції, звернення, заяви та інші документи на засіданнях місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування або подавати їх у письмовій формі;

11) за письмовим зверненням народного депутата України та за згодою керівників органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ, організацій користуватися копіювально-розмножувальною та обчислювальною технікою»;

статтю 2.2 викласти в такій редакції:

«Стаття 2.2. Обов'язки помічника-консультанта народного депутата України

1. Помічник-консультант народного депутата України зобов'язаний:

1) дотримуватися вимог Конституції України, законодавства України, а також цього Положення;

2) при виконанні своїх обов'язків не допускати дій, що можуть негативно впливати на виконання повноважень народного депутата України, утримуватися від заяв та вчинків, що компрометують народного депутата України;

3) дотримуватися високої культури спілкування з посадовими особами і громадянами, працівниками Апарату Верховної Ради України, органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій та об'єднань громадян;

4) за дорученням народного депутата України вивчати питання, необхідні народному депутату України для здійснення його депутатських повноважень, готувати по них відповідні матеріали;

5) допомагати народному депутату України в організації проведення звітів і зустрічей з виборцями, трудовими колективами підприємств, установ, організацій;

6) виконувати доручення народного депутата України у взаємовідносинах з виборцями, а також з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, засобами масової інформації, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями;

7) допомагати народному депутату України під час особистого прийому ним виборців у розгляді звернень громадян, вирішенні порушених ними питань;

8) допомагати народному депутату України в розгляді надісланих на його ім'я поштою або поданих на особистому прийомі виборцями пропозицій;

9) систематично узагальнювати звернення виборців, інформувати народного депутата України про підсумки узагальнень;

10) за дорученням народного депутата України брати участь в організації вивчення громадської думки, потреб і запитів виборців, вносити йому пропозиції щодо шляхів їх вирішення;

11) вести діловодство відповідно до вимог Інструкції з діловодства у Верховній Раді України, затвердженої відповідним Розпорядженням Голови Верховної Ради України;

12) забезпечувати схоронність документів, що надходять на ім'я народного депутата України, контролювати своєчасне надходження відповідей на депутатські звернення;

13) надавати народному депутату України організаційно-технічну та іншу необхідну допомогу при здійсненні ним депутатських повноважень.

2. На помічників-консультантів народного депутата України, які прикріплені для кадрового та фінансового обслуговування до Апарату Верховної Ради України, поширюється дія розділів III, VI та VII Правил внутрішнього трудового розпорядку для працівників Апарату Верховної Ради України»;

статтю 3.2 викласти в такій редакції:

«Стаття 3.2. Умови прийняття на роботу помічника-консультанта народного депутата України

1. Помічник-консультант народного депутата України працює за строковим трудовим договором на постійній основі чи за сумісництвом або на громадських засадах.

2. Народний депутат України самостійно визначає кількість помічників-консультантів, які працюють за строковим трудовим договором на постійній основі, за сумісництвом і на громадських засадах у межах загального фонду, які встановлюються йому для оплати праці помічників-консультантів Постановою Верховної Ради України»;

статтю 3.3 викласти в такій редакції:

що втратили чинність, Ради України у зв'язку народного депутата України»

«Стаття 3.3. Зарахування на посаду помічника-консультанта народного депутата України

1. Зарахування на посаду помічника-консультанта народного депутата України проводиться на підставі письмового подання народного депутата України Керівнику Апарату Верховної Ради України чи керівнику виконавчого комітету відповідного органу місцевого самоврядування, а у містах Києві та Севастополі — секретаріату міської ради, державного підприємства, установи та організації, в якому зазначаються: прізвище, ім'я та по батькові кандидата на посаду, зарахування на постійній основі чи за сумісництвом, строк дії трудового договору, відомості про зарахування на державну службу, ранг, який присвоюється чи вже присвоєний державному службовцю, розмір встановлюваної заробітної плати, дата зарахування. До письмового подання народного депутата України додаються особиста заява особи, яку приймають на цю посаду, та інші документи, передбачені законодавством.

Громадяни України, які вперше зараховуються на посаду помічника-консультанта народного депутата України на державну службу, приймають Присягу державного службовця відповідно до вимог статті 17 Закону України «Про державну службу».

2. Помічник-консультант народного депутата України за поданням народного депутата України та за особистою заявою звільняється з попереднього місця роботи в порядку переведення, передбаченому пунктом 5 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України, в зазначений у його заяві і поданні народного депутата України строк»;

статтю 3.4 викласти в такій редакції:

«Стаття 3.4. Обмеження, пов'язані з роботою на посаді помічника-консультанта народного депутата України

1. На посаді помічника-консультанта народного депутата України не можуть перебувати особи, які не відповідають вимогам частини другої статті 34 Закону України «Про статус народного депутата України».

2. На посаді помічника-консультанта народного депутата України за строковим трудовим договором на постійній основі чи за сумісництвом не можуть перебувати працівники Апарату Верховної Ради України та органів виконавчої влади, які перебувають на державній службі чи на службі в органах місцевого самоврядування, а також особи, яким законодавством України заборонено виконання іншої оплачуваної роботи.

3. Помічникам-консультантам народних депутатів України, які зараховані на державну службу і досягли граничного віку перебування на державній службі, що становить 60 років для чоловіків та 55 років для жінок, може бути продовжено термін перебування на державній службі за поданням народного депутата України Керівнику Апарату Верховної Ради України, яке погоджується ним у встановленому порядку з Начальником Головного управління державної служби України»;

статтю 4.1 викласти в такій редакції:

«Стаття 4.1. Оплата праці помічника-консультанта народного депутата України

1. Розмір загального фонду оплати праці помічників-консультантів народного депутата України встановлюється Верховною Радою України.

2. У межах загального фонду, встановленого йому для оплати праці помічників-консультантів, народний депутат України самостійно:

1) визначає кількість помічників-консультантів, які працюють за строковим трудовим договором на постійній основі чи за сумісництвом або на громадських засадах;

2) здійснює розподіл місячного фонду заробітної плати помічників-консультантів, що не може бути нижчим за встановлений законом мінімальну заробітну плату;

3) надає помічникам-консультантам матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань.

3. Заробітна плата помічникам-консультантам, які перебувають на державній службі, встановлюється з урахуванням вимог статті 33 Закону України «Про державну службу»;

статтю 4.2 викласти в такій редакції:

«Стаття 4.2. Організація праці помічника-консультанта народного депутата України

1. Помічнику-консультанту народного депутата України, який прикріплений для кадрового та фінансового обслуговування до Апарату Верховної Ради України, надається одне постійне робоче місце у службовому кабінеті народного депутата України.

2. Помічникам-консультантам народного депутата України, не зазначеним у частині першій цієї статті, постійне робоче місце надається в порядку, передбаченому частиною п'ятою статті 28 Закону України «Про статус народного депутата України»;

статтю 4.4 викласти в такій редакції:

«Стаття 4.4. Відпустка помічника-консультанта народного депутата України

1. Помічнику-консультанту народного депутата України, який працює за строковим трудовим договором на постійній основі, надається щорічна основна оплачувана відпустка тривалістю 30 календарних днів, якщо законодавством не передбачено інше.

2. Помічнику-консультанту народного депутата України, що перебуває на державній службі, надається допомога на оздоровлення в порядку та розмірах, встановлених Законом України «Про державну службу», в межах загального фонду оплати праці помічників-консультантів народного депутата України.

3. За наявності підстав помічнику-консультанту народного депутата України, який працює за строковим трудовим договором на постійній основі, надаються додаткові відпустки, передбачені статтею 4 Закону України «Про відпустки».

4. Відпустка помічникам-консультантам народного депутата України надається, як правило, у період відпустки народного депутата України.

5. Помічник-консультант народного депутата України на початку кожного календарного року попередньо погоджує з народним депутатом України дату своєї основної та додаткової відпусток, про що повідомляє Керівника Апарату Верховної Ради України або керівника виконавчого комітету відповідного органу місцевого самоврядування, а у містах Києві та Севастополі — секретаріату міської ради, до яких він прикріплений за заявою народного депутата України для кадрового та фінансового обслуговування, чи керівника державного підприємства, установи, організації, у штаті яких він перебуває.

6. Відпустка помічнику-консультанту народного депутата України надається на підставі його письмової заяви, погодженої з народним депутатом України, за розпорядженням Керівника Апарату Верховної Ради України, керівника виконавчого комітету (апарату) відповідного органу місцевого самоврядування, а у містах Києві та Севастополі — секретаріату міської ради, до якого прикріплений помічник-консультант народного депутата України для кадрового та фінансового обслуговування, чи керівника державного підприємства, установи, організації, у штаті яких він перебуває»;

статтю 4.5 викласти в такій редакції:

«Стаття 4.5. Припинення роботи на посаді помічника-консультанта народного депутата України

1. Крім загальних підстав, передбачених Кодексом законів про працю України та Законом України «Про державну службу», помічник-консультант народного депутата України може бути звільнений:

1) за письмовим поданням народного депутата України Керівнику Апарату Верховної Ради України, керівнику виконавчого комітету (апарату) відповідного органу місцевого самоврядування, а у містах Києві та Севастополі — секретаріату міської ради, до якого прикріплений помічник-консультант народного депутата України для кадрового та фінансового обслуговування, чи керівнику державного підприємства, установи, організації, у штаті яких він перебуває;

2) у разі припинення повноважень народного депутата України — з дати їх припинення.

2. Для звільнення помічника-консультанта народного депутата України не потрібно погодження з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) Апарату Верховної Ради України, виконавчого комітету (апарату) відповідного органу місцевого самоврядування, а у містах Києва та Севастополі — секретаріату міської ради, до якого прикріплений помічник-консультант народного депутата України для кадрового та фінансового обслуговування, чи державного підприємства, установи, організації, у штаті яких він перебуває»;

частини першу, другу і третю статті 4.6 викласти в такій редакції:

«1. Помічнику-консультанту народного депутата України, звільненому у зв'язку із закінченням строку повноважень народного депутата України, надається попередня або рівноцінна робота (посада), якщо до прийняття на роботу помічником-консультантом він працював в органах державної влади або в органах місцевого самоврядування.

2. У разі звільнення помічника-консультанта народного депутата України на підставі дострокового припинення повноважень народного депутата України відповідно до частини третьої статті 5 Закону України «Про статус народного депутата України» помічнику-консультанту народного депутата України, який працює за строковим трудовим договором на постійній основі, виплачується одноразова грошова допомога в розмірі його тримісячної заробітної плати за рахунок бюджетних призначень на забезпечення діяльності Верховної Ради України.

3. Період перебування на посаді помічника-консультанта народного депутата України за строковим трудовим договором на постійній основі зараховується до трудового стажу за спеціальністю такого помічника-консультанта»;

у статті 4.7:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Канцелярські, поштові, телеграфні й телефонні витрати помічника-консультанта народного депутата України, пов'язані з виконанням покладених на нього обов'язків, оплачуються безпосередньо народним депутатом України за рахунок коштів, передбачених на виконання депутатських повноважень»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«2. Сумарні витрати на відрядження помічників-консультантів народного депутата України встановлюються щорічно в кошторисі видатків на здійснення повноважень Верховної Ради України».

У зв'язку з цим частини другу—п'яту вважати відповідно частинами третьою—шостою;

статтю 5.1 виключити;

статтю 5.2 викласти в такій редакції:

«Стаття 5.2. Обов'язковість повідомлення народного депутата України

У разі затримання, арешту, притягнення помічника-консультанта народного депутата України до кримінальної відповідальності правоохоронні органи зобов'язані невідкладно повідомити про це народного депутата України»;

статтю 5.3 викласти в такій редакції:

«Стаття 5.3. Посвідчення помічника-консультанта народного депутата України

1. Помічник-консультант народного депутата України має посвідчення, що підтверджує його особу та повноваження, та використовує його у випадках, передбачених законодавством.

2. Посвідчення помічника-консультанта народного депутата України видається Апаратом Верховної Ради України за письмовим поданням народного депутата України.

3. У разі звільнення помічника-консультанта народного депутата України з посади його посвідчення вважається недійсним і він зобов'язаний повернути його до Апарату Верховної Ради України.

4. Опис посвідчення помічника-консультанта народного депутата України затверджується розпорядженням Голови Верховної Ради України»;

статтю 5.4 виключити;

у тексті Положення слово «Секретаріат» у всіх відмінках замінити словом «Апарат» у відповідному відмінку.

II. Визнати такими, що втратили чинність:

Постанову Президії Верховної Ради Української РСР від 21 грудня 1990 року «Про Положення про референтів-консультантів народного депутата Української РСР» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 3, ст. 10);

Постанову Верховної Ради України від 28 січня 1994 року «Про тлумачення частини четвертої статті 27 Закону України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 20, ст. 122);

Постанову Президії Верховної Ради України від 21 листопада 1994 року «Про референтів-консультантів народних депутатів України у місті Києві»;

Постанову Президії Верховної Ради України від 9 грудня 1994 року «Про внесення змін до пункту 1 Постанови Президії Верховної Ради України «Про референтів-консультантів народних депутатів України у місті Києві»;

Постанову Верховної Ради України від 4 червня 1999 року «Про врегулювання правового режиму житла, що надається народним депутатам України».

III. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
19 лютого 2004 року.
№ 1519-IV.

АКТУАЛЬНО

Іспит на енергетичну зрілість

Днями інформаційні агентства повідомили про звернення НАК «Нафтогаз України» до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики стосовно підвищення для промислових підприємств ціни на газ з 315 до 345 гривень за 1000 кубометрів палива. Такий крок мав попередити кризу в паливно-енергетичному секторі України.

Ще наприкінці 2003 року керівництво національної компанії «Нафтогаз України» надіслало до Кабінету Міністрів, Міністерства економіки та НКРЕ обгрунтування необхідності переглянути ціну на газ для промисловості. Підставою для такого кроку став збіг низки чинників, які впливають на формування газового тарифу.

Чинником номер один було те, що вже у грудні 2003 року НАК «Нафтогаз України» була поінформована про підвищення ціни на газ з боку туркменських партнерів. Власне, весь газ із Туркменії постачається для потреб промислових підприємств. Відповідно Україна була змушена збільшити грошові витрати для вчасного забезпечення всіх промисловиків природним газом.

Чинником номер два стало те, що НКРЕ загальмувала процес зміни ціни й одноосібно вирішила залишити її на рівні 315 гривень з травня до грудня 2004 року. А далі, так би мовити, як життя покаже. Тим часом Україна (а саме — відповідальний за нафтогазову політику держави «Нафтогаз») виходила із необхідності без затримок розплачуватися за імпортний газ. Споживачі ще досі пам'ятають, як минулої зими дочірня компанія НАК «Газ України» відключала від газу боржників, які створювали кризу в системі розрахунків.

У разі «завмирання» ціни на рівні 315 гривень за 1000 кубометрів газу, у 2004 році держава зазнає збитків майже на 0,6 млрд. гривень. Такою буде «ціна» відмови від підвищення, якщо перемогу здобудуть промислові лобісти. Зокрема, мова йде про власників металургійних, коксохімічних, машинобудівних підприємств. Окрім цього, газова галузь України додатково зазнає збитків на суму 203 млн. гривень від постачання газу соціальній сфері: населенню, бюджетникам і теплокомуненерго.

Нарешті, чинником номер три стала сумна перспектива погіршення фінансового становища національної компанії «Нафтогаз України», а разом з нею і держави. За підсумками роботи в цьому році «Нафтогаз» має перерахувати до бюджету як компенсацію податкових боргів минулих років 0,5 млрд. гривень. Також компанія виплатить державі 50 млн. гривень дивідендів за минулий рік. Отож складається парадоксальна ситуація, коли *там* не дають, а *тут* вимагають.

Проте, якщо три попередні чинники є виключно тактичними і їх «Нафтогаз» намагається вирішити всіма можливими методами, то номер чотири заслуговує на окрему розмову. Мова йде про пасивність основних споживачів природного газу у сфері економії блакитного палива. Із незрозумілих причин власники багатьох потужних підприємств, які є головними споживачами природного газу, не бажають вкладати кошти в енергозберігаючі технології. І це незважаючи на те, що здоровий глузд вимагає прямо протилежного ставлення підприємств до вирішення питання державної ваги.

(Закінчення на 16-й стор.).

ДЕРЖАВА І ПРАВО

Безправ'я під захистом...

*Давно не секрет, що нині для багатьох служителів закону — правоохоронців, прокурорів, суддів — службовий мундир чи судова мантія стали індульгенцією на право безкарно чинити безправ'я. Початок історії, яку хочу розповісти, ще позаторік був покладений інспектором ОРДПС № 1 (окрема рота дорожньо-патрульної служби. — **Авт.**) ДАІ Харкова. Однак, як з'ясувалося згодом, за цим прапорщиком стоять такі покровителі в міліцейських мундирах, що до її завершення, либонь, як до Києва навкарячки. А розпочалася вона о пів на дев'яту ранку 5 листопада 2002 року.*

Бортовій вантажівці «ЗІЛ-431610» (державний реєстраційний номер 95-37 СУЛ) ВАТ «Сумське АТП-15954», завантаженій порожніми піддонами з-під цегли і впевнено керованій водієм-професіоналом Олександром Єгоровим, до пункту призначення — Харківського цегельного заводу — залишилося усього-на-всього якихось 20 кілометрів. Однак подолати їх завадив той самий прапорщик П. Наумов, даїшний жезл котрого з'явився за одним із поворотів селища Солоніцевка Дергачівського району. Доблесному даїшникові вистачило п'яти хвилин, щоб взяти автомобіль на «цугундер». Переводячи погляд з горезвісного телеграфного стовпа на розгубленого Єгорова, охоронець дорожнього правопорядку врешті-решт глибокодумно констатував: мовляв, задній номер на автомашині не теє... несправжній, бо виготовлений... з алюмінію. А тому для з'ясування обставин прошу до наших пенатів.

Шлях до «пенатів» забрав майже півдня. Спочатку, згадує Єгоров, його більш як дві години маринували за пояснювальними записками в Дергачівському райвідділі міліції, а вже звідти у супроводі ескорту — Наумова та його напарника — автомобіль Єгорова доправили на штрафмайданчик міста Харкова, орендований тамтешнім обласним ДАІ (запам'ятайте цю надто істотну обставину! — **Авт.**) у ТОВ «Охотсервіс». Звідти водій разом з експедитором уже добирався додому на перекладних.

Інцидент під Харковом поставив на ноги все керівництво сумського автопідприємства. Обуренню поведінкою прапорщика дорожньо-патрульної служби не було меж. Тож, не відкладаючи справи у довгий ящик, негайно подалися до Сумської обласної державтоінспекції, яка свого часу видала ці злощасні номери, з претензіями: ви заварили кашу — вам її і сьорбати. Здивовані діями харківських колег, сумські даїшники того-таки дня підготували довідку, в якій чорним по білому підтвердили достовірність вилучених номерів.

13 листопада цю довідку представник автопідприємства вже вручив начальнику ОРДПС №1 Харкова Олександру Черсунову з надією уладнати справу миром. Однак не так сталося, як гадалося. «Підполковник міліції, — пригадує Іван Коваленко, — кілька хвилин вивчав її з такою ретельністю, що я подумав, ось-ось на зуба візьме. Проте не взяв, а зауваживши, ця довідка не є офіційним документом, ввічливо показав на двері». Представник з нею на штрафмайданчик за заарештованим автомобілем, а там, каже Коваленко, йому люб'язно-нахабним тоном: «Викладеш «за послуги» 243 гривні — віддамо, не заплатиш — паняй назад». Так і не віддали. Хоча вже напевне знали про постанову від 9 листопада 2002 року Солоніцевського відділу міліції Харківської області «Про відмову в порушенні кримінальної справи проти Єгорова та безперешкодне повернення власнику — ВАТ «Сумське АТП—15954» —затриманого транспортного засобу». Та, схоже, для таких людей закон, як дишло: куди повернув — туди і вийшло.

Як результат, у листуванні й телефонних розмовах сумчан з харківськими міліцейськими чиновниками збігло більш як два місяці. Однак усі докази, зі слів керівництва АТП, тамтешні правоохоронці відфутболювали із вправністю неперевершених бразильських чаклунів м'яча. Ба, навіть посилання на частину четверту статті 121 Кодексу України про адміністративні правопорушення (в редакції за 2002 рік), в якій зазначено: «Управління водіями транспортними засобами, не зареєстрованими в установленому порядку, з підробним номерним знаком, без номерного знака або з номерним знаком, що не відповідає вимогам стандарту, а також з навмисне прихованим номерним знаком тягне накладання штрафу від двох до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян». Хто-небудь бачить тут бодай натяк на вилучення автомобіля? Я також.

Утім, навіть цей аргумент не привів харків'ян до тями. Ображені такою неадекватною поведінкою харківських чиновників, потерпілі в січні минулого року апелюють безпосередньо до їхніх прямих начальників: направляють претензії за двома адресами — начальнику управління державтоінспекції УМВС України в Харківській області та тодішньому начальнику всіх охоронців правопорядку Харківщини генерал-лейтенанту міліції С. Гусарову про стягнення з працівників ДАІ матеріальної та моральної шкоди у розмірі 11192 гривні. З відповідями адресати не забарилися. Й оскільки обидві сентенційно-повчальні епістоли майже нагадують братів-близнюків, візьму на себе сміливість процитувати лише генеральську відповідь: «Дії... прапорщика Наумова П. А. щодо зупинки та затримання автомобіля є правомірними». Чому б ви думали? З'ясовується: «Інспектор керувався ст.37 Закона України «Про дорожній рух» від 30.06.93 р., вказівкою (в останній, як на мене, й зариті всі собаки. — **Авт.**) УДАІ УМВС України в Харківській області № 52/2050 від 22.05.01 р. ст... КпАП, які в цьому випадку надають йому право затримувати транспортний засіб, що є предметом правопорушення». А отже, і резюме, як істина в останній інстанції: «Надіслана на адресу УМВС в Харківській області претензія є необгрунтованою...»

«Ця відповідь, як на мене, — неприхована спроба захисту заплямованого підлеглим мундира, — прокоментував юрист 1-го класу Микола Фомінов. — Ми панові генералу брите, а він нам і ні — стрижене. Навіть страшно уявити, що чекає учасників руху, коли всі регіональні ДАІ видаватимуть власні вказівки-правила, котрі трактуються юриспруденцією як ненормативні акти!»

Миколі Митрофановичу вірити можна беззастережно — закони знає, як віруючий Отче наш. Адже більш як 17 років обіймав посаду заступника голови Сумського обласного суду у цивільних справах і за свою бездоганну і сумлінну працю торік отримав з рук Президента України орден «За заслуги» III ступеня.

Урешті терпець у сумчан урвався. Остаточно зрозумівши, що до харківських правоохоронців не достукатись, вони подають на них скаргу до Ковпаківського районного суду Сум, який 15 квітня 2003 року виніс постанову що ідентична постанові Солоніцевського відділу міліції: «Провадження у справі про адміністративне правопорушення стосовно Єгорова О. М. закрити. Автомобіль «ЗІЛ-431610»... повернути ВАТ «Сумське АТП-15954». Та судове рішення харківські міліціонери не виконали. Замість затриманого автомобіля ТОВ «Охотсервіс» виставляє позивачу (не інакше як за протиправне утримування його автомашини на штафмайданчику) «космічний» рахунок на 4941(!) гривню. Скажете багато? Не переймайтеся: це, як кажуть, був лише пристрілювальний постріл. Надалі надмірні апетити орендодавців укупі з орендарями зростали в арифметичній прогресії, і на середину серпня 2003 року вже сягнули 7371 гривні...

Автомобіль тим часом залишався в їхніх «пенатах». Власникам вдалося вирвати своє добро з чужих рук завдяки згаданому рішенню лише наприкінці вересня 2003 року (через 10 місяців і 18 днів!) та й то лише тому, що судовий виконавець був наполегливий. Ще за півтора місяця Господарський суд Харківської області ухвалив стягнути з відповідача — управління державтоінспекції УМВС України в Харківській області — за перевищення ним повноважень та безпідставну затримку автомобіля на користь ВАТ «Сумське АТП-15954» 3340,71 гривню. Однак замість грошей позивачі отримали облизня. Заслужену перемогу в них відібрав Харківський апеляційний господарський суд, який знову поставив усе догори дном. На якій підставі?

— Одному Господу відомо, констатує Микола Фомінов.

А можливо, і йому невтямки, бо, як констатує судовий 'тріумвірат': « ... позивач мав можливість отримання свого майна, але доказів вжиття заходів щодо цього або звернення за захистом свого права власності протягом спірного періоду чи, відповідно, зменшення збитків не подав», а також «... Не довів підстав, що спірний автомобіль (ось тобі, бабцю, і Юр'їв день! Автомобіль уже, з'ясовується, «спірний» — **Авт.**) не міг простоювати на території позивача та обов'язково повинен був використовуватися за певних обставин в окремому правовідношенні...».

Назвемо і ми поіменно суддівський «тріумвірат»: головуючий суддя Могилевкін, судді — Пушай та Плужник. Останній, до речі, зовсім недавно вже «засвітився» в нашій газеті у складі іншого судового «тріумвірату», який «спонукував орган місцевого самоврядування прийняти рішення про передачу в оренду такому-то суб'єкту земельної ділянки» («Знайдіть управу на... самоправство, або Хто відповість за базар», «ГУ» за 06.05.04 р.)...

Сумчани, звісно, не стали миритися з таким правовим свавіллям і направили касаційну скаргу до Вищого господарського суду України. Направили з надією, що тамтешні судді, без огляду на кумівство і високі чини, неухильно і беззастережно сповідують постулат давнього філософа: Платон — мій друг, та істина дорожча...

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Іспит на енергетичну зрілість

(Початок на 15-й стор.).

Закривши очі на проблему технологічного переоснащення заводів, їх власники подекуди довели підприємства до такого стану, коли отримання надвисоких прибутків стало можливе лише за умови низької ціни на енергоносії та робочу силу. Тому заплановане підвищення ціни до 345 гривень за 1000 кубометрів газу є прямою загрозою тим, хто звик отримувати надприбутки. Висловлюючись образно, це змусить їх відмовитися від традиційної чорної ікри і перейти на хліб з маслом. До того ж розрахунки економістів підтверджують: ще впродовж декількох років «важкі» заводи приноситимуть прибутки своїм власникам, але без префікса «над». Потім настане криза.

У сфері споживання енергоносіїв Україна вирізняється поміж інших країн. Ми посідаємо шосте місце у світі за обсягами споживання природного газу (45 відсотків усіх наших енергоносіїв — це газ). Тим часом у світі середній показник газоспоживання становить 24 відсотки, у країнах Європи — 21. Чому так склалося і який вихід з цієї ситуації?

Експерти пояснюють ситуацію тим, що Україна — держава із вкрай енергоємною промисловістю. Українська промисловість споживає значно більше газу та електроенергії в перерахунку на одиниці виробленої продукції, ніж у розвинених країнах Європи. Промисловики не звертають увагу на необхідність використання енергозберігаючих технологій, незважаючи на те, що про їх ефективність свідчить досвід європейських країн. Причиною такого ставлення до енергозбереження є низькі ціни на газ для промисловості. Виходить замкнене коло, внаслідок чого збитків зазнає держава, а фактично «Нафтогаз України». Це не дає змоги найбільшій нафтогазовій компанії інвестувати в основні фонди та розвивати видобуток вітчизняних енергоносіїв.

Не менш показовою є оцінка стану паливно-енергетичного комплексу України спеціалістами Українського центру економічних та політичних досліджень імені Олександра Разумкова. Серед основних причин поглиблення кризи в ПЕК у звіті називають «енергоємну структуру промислового виробництва, технологічну відсталість енергоємних галузей промисловості та надпнормативні втрати на всіх стадіях виробництва, безгосподарність, існування тіньової економіки». І, як вихід із ситуації, центр пропонує можливий сценарій розвитку ПЕК, назва якого доволі промовиста — «Енергозберігаючий». «Сценарій передбачає розвиток ПЕК за рахунок енергозбереження — це шлях більшості європейських країн. Реалізація сценарію можлива за умов: кардинальної зміни структури економіки в напрямі менш енергоємних (насамперед високотехнологічних), пріоритетного розвитку машинобудування, легкої та харчової промисловості, розширення сфери послуг, впровадження жорстких екологічних нормативів. Цей сценарій відповідає національним інтересам України», — резюмують автори аналітичної доповіді.

Отже, видача атестата зрілості паливно-енергетичному комплексу України залежатиме від готовності основних споживачів енергоносіїв піти шляхом розвинених країн світу. Це означає: оплата промисловиками ринкової ціни за газ плюс вкладення коштів в енергозберігаючі технології. Тільки так можна буде посилити національну безпеку України. Інакше на країну очікує не економічне процвітання, а стагнація.

Руслан ПОЛЯРУШ.

«Мозковий штурм» відбувся

Та коли, врешті-решт, замайорить бажаний стяг—орієнтир енергетичної стратегії?

НОТАТКИ З ПРИВОДУ

У багатьох країнах світу вже давно дійшли висновку: потрібна відповідна стратегія розвитку національних енергетичних комплексів.

Приміром, американці основним змістом своєї стратегії визначили підвищення енергетичної безпеки країни, детальний аналіз і прогноз ситуації в енергетиці до 2020 року. А ще — посилення уваги до використання відновлювальних джерел ресурсів, розв'язання екологічних проблем тощо.

А ось англійці — конкретніші. Вони запланували до 2050 року зменшити викиди вуглекислого газу майже на 60 відсотків. А вже відчутне їх зменшення передбачили до 2020 року.

Певні національні цілі й завдання визначили своїми енергетичними стратегіями Польща, Словаччина, Росія, Казахстан. На базі затвердженого плану розробляє її Китай.

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

Хроніка нашої «хронічної хвороби»

А що має Україна? Фактично нічого. Лише розмови, наміри. Хоча, вибачте, Національну енергетичну програму на період до 2010 року ми вже мали. Її було затверджено Верховною Радою ще 15 травня 1996 року. Зрозуміло, розробляли її перед тим кілька років. Та невдовзі фахівці дружно «бабахнули» по ній з убивчих «гармат»: програма не може бути реалізована, бо в ній закладено неринкові механізми фінансування...

Після цього настало затишшя.

На парламентських слуханнях, які відбулися 18 квітня 2001 року, наголошувалося:

■ ■ ■

Для розв'язання комплексу проблем, що накопичилися в нашому паливно-енергетичному комплексі, потрібні активна енергетична політика та науково-енергетична стратегія

■

Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки четвертого скликання, який очолює Андрій Клюєв, бере під контроль виконання і рекомендацій слухань, і розпорядження Президента України з питань розробки стратегії.

А щоб вона була науково обгрунтована, всебічно виважена і життєва, Андрій Клюєв вніс пропозицію про проведення «круглих столів» із залученням до дискусії широкого загалу науковців, народних депутатів, представників виконавчої влади, комерційних структур, громадських та міжнародних організацій.

Почали у квітні

Перший «круглий стіл» з порядком денним: «Енергетична стратегія України: реалії та перспективи» відбувся 4 квітня минулого року. На ньому директор Інституту загальної енергетики НАН України Михайло Кулик, який присвятив свій виступ принципам, методології та структурі енергетичної стратегії, підкреслив: **«Історично склалося так, що впродовж майже 20 останніх років паливно-енергетичний комплекс був донором української економіки. Держава відбирала в ПЕК його продукцію, не створюючи умов для його відродження і розвитку. Тому нині український паливно-енергетичний комплекс, наша енергетика перебувають у стані руїни...**

Усі наші розрахунки показують, що 30 років — це майже мінімальний термін, який потрібен для того, щоб зробити ефективною енергетику, вивести її з того стану, в якому вона перебуває, перевести її в стан передової, технічно розвиненої системи, що діє на ринкових засадах. Це — величезний комплекс проблем».

Голова підкомітету ядерної політики та ядерної безпеки Володимир Бронников «приземлив» колективний задум: **потреба в розробці будь-якої стратегії має пояснюватися головною метою — підвищенням якості життя нашої людини шляхом гарантованого її забезпечення електроенергією й іншими енергоресурсами.**

І пішли далі в атаку

Підсумовуючи першу масову й досить гостру дискусію, Андрій Клюєв закликав її учасників наступні «круглі столи» проводити за принципом «мозкового штурму». Так, як у кінці 80-х років у вузі, де він навчався, цікавилися міркуваннями аспірантів-заочників про розв'язання проблем різних галузей економіки. До того ж дотримувалися важливого принципу — не критикувати один одного й не відкидати будь-яких пропозицій. Наслідком тих дискусій були цікаві й оригінальні ідеї, навіть винаходи.

А нагадав і запропонував А. Клюєв такий метод не випадково. Під час першого «круглого столу» прозвучали закиди і щодо доцільності розробки стратегії взагалі й застороги, щоб з нею не сталося так, як з уже затвердженою Національною програмою...

Перший «круглий стіл», за словами більшості його учасників, вдався. Мало того, вони дійшли висновку: відправною точкою стратегічного планування розвитку енергетики має бути концепція, тобто єдиний визначальний задум. А на її базі — перспективне планування процесів управління, що спиратиметься на довгострокові, достовірні прогнози.

Той самий Андрій Клюєв зауважив тоді: хто дасть ствердну відповідь, правильним чи ні є рішення про добудову енергоблоків на Рівненській і Хмельницькій АЕС? Який баланс має бути при виробництві атомної і теплової енергетики? Якою має бути Національна комісія з регулювання енергетики? Згодом спільно міркували: як має розвиватися вугільна промисловість, яким має бути наш нафтогазовий комплекс? Погодьмося, відповіді на ці й інші запитання потребують поглибленого і всебічного пошуку.

Завершили в грудні

Торік комітет провів обговорення конкретних тем: про теплову енергетику та вугільну промисловість; ядерну енергетику; нафтогазовий комплекс.

■ ■ ■

В Україні, констатує Державний комітет з питань енергозбереження, є достатня сировинна база для розвитку робіт з виробництва (видобування) альтернативних видів палива... Є напрацювання щодо технологічних процесів майже всіх видів виробництва та видобування нетрадиційних видів палива та енергії. І що наша промисловість здатна в стислі терміни налагодити виробництво потрібного обладнання та устаткування для цього

■

Усі їх проводили переважно за принципом «мозкового штурму» і тому на них прозвучало багато цікавих та оригінальних пропозицій. Надто гостра була дискусія на останньому, п'ятому, «круглому столі» в грудні минулого року на тему: «Енергетична стратегія України: енергозбереження та альтернативні джерела енергії».

Отже, все ніби є, а наші досягнення в галузі альтернативних джерел енергії — лише в зародковому стані. Чому? Чого найголовнішого нам не вистачає?

Сподівання не лише комітету

А на цьому зібранні, до слова, немало гострих стріл було спрямовано на адресу головного розробника стратегії. Бо якщо вона потрібна країні, то важливо, щоб галасливо народжене «дитя» було здорове й жило довго. Ось тільки коли тепер відбудуться ті довгоочікувані «пологи»? І наскільки виважені й точні будуть рекомендації тієї стратегії?

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Свято сокири

Торгували лісом — аж тріски летіли.
Й завелись доляри — як і у людей.
А сьогодні, раптом, вийшли захотілось —
Прогулятись гаєм. Тільки ж де він? Де?!!

Де були дерева — лиш пеньки похмурі
Зиркають у душу. Й оправдань нема.
Нудить заробіток, що в продажній шкурі, —
Набіга пустельна, з-під сокир, зима.

Й що чекає завтра? Як поясним дітям?..
Хто повірить в щирість нашої сльози,
Коли все — на долар, все — в облудних сітях,
І немає місця розуму й красі?!!

Іван СИДОРЧИК.

Кузнецовськ
Рівненської області.

РИНОК ПРАЦІ

У Харкові вимирають «специ»

Неймовірно, але, схоже, у Харкові, індустріальному центрі країни, незабаром і вдень зі свічкою не знайдеш працівників, яких можна було б назвати Майстрами з великої літери.

— Настають важкі часи не тільки для нас, а й для всіх машинобудівників. Ще кілька років, і в галузі, у металообробній промисловості міста, напевно, настане криза і устаткування, і трудових ресурсів. На той час, як мені здається, не залишиться ані сучасного верстатного парку, ані фахівців, здатних втілювати технічні ідеї в металі, — ці слова директора ВАТ «Харківський завод штампів і пресформ» **Юрія Петровича БІЛОЗЕРОВА (на знімку праворуч)** звучать як вирок.

Торік, каже він, підприємство прийняло на роботу кілька десятків молодих фахівців — випускників вузів і технічних училищ. Першим строгий заводський ритм став нестерпний вже через місяць, і вони, мабуть, віддали перевагу торгівлі, хоча їм і було запропоновано цікаву роботу і пристойну, як на нинішні часи, заробітну плату. Другим у постійному працевлаштуванні змушена була відмовити адміністрація підприємства. Власники атестата про робітничу кваліфікацію інструментальника були не в змозі виготовити найпростіші деталі.

ВАТ «Харківський завод штампів і пресформ» — підприємство унікальне. Такі заводи — основа всієї промисловості. Саме вони проектують, створюють експериментальні зразки, втілюють у метал випробувані вироби, що згодом стають так званим оснащенням виробництва, своєрідним інструментарієм для виготовлення різноманітної продукції, без чого її випуск немислимий. Директор нерідко жартує: спочатку було... оснащення. І, здається, він не далекий від істини — науково-технічний прогрес був би неможливий без спеціальних пристосувань.

Свого часу для промислово розвиненого Харкова підприємства, що виготовляють технічне оснащення, мали стратегічне значення. Жодний новий виріб неможливо було поставити на конвеєр, не підготувавши спочатку його виробництво. Зрозуміло, цю роботу, особливо з випуску перспективних виробів, могли виконати тільки спеціалізовані підприємства. Серед компаньйонів — найвідоміші в регіоні авіаційний, танковий, тракторний заводи та й багато інших провідних машинобудівних підприємств. Сьогодні таких замовлень стає дедалі менше. От і доводиться шукати, як то кажуть, замовників на стороні. «Виручають» будівельні компанії, партнери з ближнього і далекого зарубіжжя.

— Стояти або тупцювати на місці, — каже директор, — це неминуче опинитися на останній межі, за якою, як правило, банкрутство. На щастя, сьогодні багато хто з керівників уже розуміє це і починає освоювати нові вироби.

Досвід і універсалізм майстрів підприємства дають змогу часто-густо працювати навіть без креслень. Достатньо запропонувати саму ідею, а як її втілити в життя, які при цьому використовувати матеріали — це вже завдання, як то кажуть, технарів.

Та чому в Україні сьогодні, після десятирічного періоду входження в ринкову економіку, так мало виробляють сучасних товарів, на які є попит населення? Відповідь, мені здається, очевидна. Не тією дорогою пішли, товариші. Держава не піклується про творчий рух у власній країні, про збільшення її багатств і промислового потенціалу. Політика «усе продаємо» призвела до того, що купити сьогодні вітчизняну сировину простіше за кордоном, аніж на сусідньому заводі. Щоправда, за неї вже доведеться платити за тамтешніми цінами, у твердій валюті, та ще й викласти чималу суму за подолання власного кордону. Яка економіка здатна витримати такий тягар?

— Нещодавно всупереч, а не завдяки, — продовжує директор, — ми виготовили оснащення для одного з підприємств Товариства сліпих. Тепер навіть видючі не вірять, що інваліди по зору можуть випускати такі гарні й модерні світильники.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото автора.

ДЕРЖАВА І ПРАВО

Коли дорога здається коротшою, а слова — зайвими...

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Медичні працівники Канівської центральної районної лікарні зустрічали народного депутата Богдана Губського всім колективом. Розмова була коротка: що привіз цього разу, які наміри на майбутнє. А далі... Далі вручення ключа від новесенького автомобіля «швидкої допомоги», оснащеного сучасним обладнанням. Це фактично міні-реанімаційне відділення, укомплектоване дефібрилятором, апаратом штучної вентиляції легень, електрокардіографом, пульсоксиметром та іншим обладнанням. Але перш ніж віддати ключі, пан Богдан сам відкрив дверцята і, вмостившись на сидінні, запропонував головному лікарю Олександру Моргуну сісти за кермо і випробувати автомобіль. Під аплодисменти присутніх вони проїхали навколо клумби... Жодних проблем! Можна вирушати на допомогу хворим...

До речі, того дня ще чотирьом лікарням округу було передано по такому самому автомобілю «швидкої допомоги». А в Драбівській центральній райлікарні — ще й пересувний цифровий флюорограф вітчизняного виробництва вартістю 390 тис. гривень. Його головні переваги: в 10 разів менша доза опромінення; не потрібна плівка; висока якість зображення. На всю Черкащину це другий апарат такого класу. За домовленістю з обласним управлінням охорони здоров'я він обслуговуватиме весь округ. За словами головного лікаря Олександра Балагурчика, захворюваність на туберкульоз серед населення зростає. Тож такий флюорограф був великою і, здавалося, нездійсненною мрією медиків. «Може, мені першому зробили б знімок?» — попросився депутат. Кілька хвилин — і результат флюорографії отримано.

До речі, турбуючись про здоров'я своїх виборців, під час своїх попередніх поїздок в округ депутат передав лікарням лабораторний мікроскоп і лазерний офтальмологічний мікромірний апарат, обладнання ультразвукової діагностики, електрокардіограф «Юкард-200», 17 апаратів для вимірювання тиску, не кажучи вже про медичні препарати.

Ще під час передвиборної кампанії допомогти з газифікацією осель просили Губського ледь не в кожному селі. У Крупському Золотоніського району — також.

— Я ваше прохання виконав. Сподіваюся, що ці кілька сотень метрів газопроводу зроблять ваше життя затишнішим і зручнішим, — скаже Богдан Володимирович на зустрічі з крупчанами, які зійшлися на відкриття підвідного газопроводу та газової котельні у школі попри дощ.

— Спасибі, що районних керівників привезли, а то ми ще й не бачили їх, — дякували заодно люди. — Хоч проїхали нашими дорогами. Тепер знатимуть, як нам тут... Запаливши вогонь, Губський пояснив людям, чому поки що не можна розв'язати їхню болючу проблему, пов'язану з дорогою, яка справді в жахливому стані:

— Біда в тому, що за документами дорога, яка веде до вашого села, взагалі не існує... Тож щоб зробити її, треба спочатку поставити на баланс...

Поскаржилися люди депутатові на вірмена, якому віддали паї — і ні платні, ні роботи, на інші біди. А прощаючись, уклінно подякували за те, що він «за кілька років зробив для них більше, ніж усі разом узяті за все життя».

Того дня Богдан Губський запалив факел і на ГРП села Нехайки Драбівського району. Будівництво підвідного газопроводу довжиною 19 кілометрів тут було заплановано ще 1988 року, а радість прийшла лише тепер. На мітингу з нагоди введення в експлуатацію підвідного газопроводу депутат прозвітував, що згідно з ініційованою ним постановою Кабміну торік з державного бюджету України для газифікації округу було надано близько 1 млн. грн., зокрема на газифікацію села Нехайки — 90 тис. грн. Це дало можливість 2687 оселям в окрузі підключитися до газу, перевести на газове опалення чотири школи, будинок культури і лікарню. Цього року плановано газифікувати ще 11 населених пунктів (загальна вартість 1,5 млн. грн.).

Щоправда, радість багатьох селян обнялася зі смутком. Нехайчани бідкалися: тепер цей газ треба проводити до осель за власні кошти. Задоволення не з дешевих — у півтори тисячі гривень не вкладешся, а люди живуть бідно. Як бути? Особливо пенсіонерам, інвалідам, самотнім, багатодітним. Знову проблема...

Чого-чого, а тих проблем у нашому сьогоденні вистачає. Для всіх. Скажімо, не так давно Богдан Губський побував на головній каналізаційній насосній станції у Золотоноші й бачив, в якому стані тоді перебували очисні споруди міста. Через аварію у вересні 2002-го на самоплинному колекторі в стічні води почали надходити пісок, мул, будівельне сміття. Робота очисних споруд фактично була паралізована. В регіоні виникла загроза екологічної катастрофи. Усе це потребувало термінових аварійно-відновлювальних робіт, загальна вартість яких становила 2,3 млн. гривень. Де взяти кошти? Народний обранець порушив проблему перед Кабінетом Міністрів. До нього прислухалися, і протягом 2002—2003 років із державного резервного фонду було виділено 1,3 млн. грн., а з державного фонду охорони навколишнього середовища — 500 тис. грн. Решта коштів — із обласного та міського резервних фондів.

— Від усього серця дякую всім, хто допоміг мені виконати мої зобов'язання перед виборцями, — наголошував на зустрічі з трудовим колективом міських очисних споруд Богдан Губський. — Насамперед робітникам ПМК-216, які вдень і вночі, під дощем і снігом, у вихідні та святкові дні працювали на цьому об'єкті. Тепер тут можна проводити навіть екскурсії...

На черзі — будівництво другої нитки напірного колектору і проведення реконструкції головної каналізаційної насосної станції, яку збудовано в 70-ті роки і вона теж в аварійному стані. Сьогодні спеціалісти вивчають можливість винесення її з центру міста або облаштування сучасними насосами імпортного виробництва. Одне слово, незабаром мешканці не впізнають центральної частини міста — на місці насосної станції цвістимуть квіти...

Того дня депутат презентував золотоніщцям ще один проект:

— Не секрет, що бюджетні заклади — школи, дитсадки, лікарні — потребують взимку тепла. Є центральне опалення. Але поки вода взимку по трубах дійде до закладів, температура її знижується до 14—12 градусів. Сьогодні можу доповісти, що безпосередньо на соціально-економічний розвиток міста з державного бюджету виділено 3 млн. гривень. Є пропозиція: в кожному бюджетному закладі зробити автономну систему опалення. Це, по-перше, дасть одразу тепло, по-друге — економічно вигідніше. Витрати міського бюджету зменшаться майже втричі. Думаю, цей пілотний проект з часом пошириться на всю Україну.

...Кажуть, понеділок — важкий день. А якщо на нього ще й запланувати стільки, як Богдан Губський під час своєї поїздки в округ?! З міста до міста, від села до села... Кому комп'ютерний клас (як, наприклад, Піщанській школі Золотоніського району), придбаний за кошти від отриманої депутатом Державної премії України в галузі науки і техніки, кому путівку в санаторій «Джерело» у Трускавець на безплатне оздоровлення (їх отримали десятеро дітей з округу), кому воду (було відкрито відремонтований водогін у найвіддаленішому, запущеному селі Озерище), кому набір ліків (цього дня їх отримували ліквідатори аварії на ЧАЕС), а кому матеріальну допомогу (її отримали п'ять сімей селища Шрамківка, які постраждали внаслідок пожежі)...

Але, мабуть, якщо ти їдеш до виборців не з обіцянками, а з виконаними конкретними справами і відчуваєш їхню вдячність, здивування, розчуленість, радість, то все інше відступає. Ти бачиш перед собою лише одне — дорогу до них. Не випадково драбівчани, в яких, до речі, й завершувалася поїздка в округ, подарували своєму депутатові символічну картину: мальовнича дорога, що веде до їхнього містечка... Щоб і надалі пам'ятав про тих, хто надав йому величезну честь представляти їх у Верховній Раді.

Людмила ЗІНКОВСЬКА.

САМОВРЯДУВАННЯ

Кияни самоорганізовуються

Уже понад п'ятдесят комітетів самореорганізації населення пройшли реєстрацію у Київраді. Створюються вони для швидкого й ефективного розв'язання спільно з жеками і райрадами житлово-побутових проблем починаючи від латання дахів і закінчуючи благоустроєм територій.

Комітет в окрузі депутата Київради Людмили Закревської, що на житловому масиві «Теремки-1», швидко організував охорону будинків. Тепер із 144 будинків округу такою службою охоплено 114, а сама служба налічує понад 400 осіб. Виконання всіх робіт з ремонту тепло- і водопровідних мереж тут ретельно контролюють комітетники. Це здебільшого голови будинків. А ще громадські контролери пропонують, як краще розподілити кошти, що виділяються з міського бюджету для розвитку цієї території з населенням 27 тисяч осіб. «Влаштовуємо огляди», — розповів на зустрічі у Київському прес-клубі голова комітету Володимир Степанович Панасенко. — Найбільшу підтримку мешканців виявив місячний конкурс на кращий під'їзд. Будинки так причепурили, що навіть приїдили дивитися на це професійні столичні дизайнери.

Голова постійної комісії Київради з питань самоврядування та інформаційної політики Олександр Черніков повідомив, що столична влада всіляко підтримуватиме створення комітетів самоорганізації населення в решті мікрорайонів міста. Хоча сам стан самоврядування в Україні оцінює критично. Черговим прикладом нехтування місцевої влади Києва стала пропозиція Міністерства екобезпеки забрати в комунальної власності міста ВАТ «Київхімволокно» і передати його потужності ТОВ «Агроінтехолдинг» з буцімто благородною метою утилізації сміття. Але в обхід усіх законів власність киян просто забирають. Крім того, «триває неприхований політичний тиск на київську громаду, зокрема через органи юстиції» — заявляє депутат.

Максим КАРАСЬ.

Інвестор для державного підприємства

Розв'язанням проблем міст обласного значення нині опікуються Вінницька облдержадміністрація й облрада. В області таких міст шість. Тут зосереджена переважна більшість підприємств промисловості. Ладижин з-поміж них вирізняється тим, що хоч і не має статусу районного центру, в ньому працюють відділення Пенсійного фонду, статистики, підрозділи силових структур — прокуратури й міліції, а також місцевий суд.

Ладижин тримається на трьох китах: основними наповнювачами бюджету є теплова електростанція, Державне мікробіологічне підприємство «Ензим» та ВАТ «Біолік», яке спеціалізується на виробництві фармацевтичної продукції.

Подальша доля ТЕЦ — предмет особливої уваги. Продукція підприємства становить майже 90 відсотків від загального обсягу промислових виробів. Енергетикам певною мірою вдалося вибратися з кризи: якщо торік працював лише один блок, то нині енергію виробляють два з шести. Зросла рентабельність, а собівартість продукції стала нижче. Втім, її все одно не можна порівняти з енергією АЕС: у «атомників» вона вдвічі дешевша. Із запуском нових блоків на сусідніх Хмельницькій і Рівненській АЕС потреба в продукції ТЕЦ може зменшитися. Саме тому облдержадміністрація ініціювала розробку інвестиційного проекту переобладнання двох блоків станції на дешевше паливо — буре вугілля. Тим паче що його родовища розташовані в сусідній області.

Завдяки зусиллям облдержадміністрації інвестора вдалося залучити й до Державного мікробіологічного підприємства «Ензим». Борги у зарплаті тут сягали понад два мільйони гривень. Компанія «Карбонсинтез» у плані санації заводу зобов'язалася виплатити четверту їх частину.

ДЛЯ ДОВІДКИ. ***За підсумками першого кварталу цього року зростання промислового виробництва в Ладижині становило 11 відсотків. Повністю виконано бюджет минулого року. Немає боргів із зарплати перед працівниками бюджетної сфери. Водночас 44 відсотки промислових підприємств міста працюють із збитками, загальна сума яких становить 7,4 мільйона гривень. Безробіття охоплює майже 8 відсотків населення.***

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

КОМЕНТАР першого заступника голови облдержадміністрації Миколи ДМИТРЕНКА:

— Ми поставили за мету допомогти територіальним громадам міст обласного значення у розв'язанні їхніх проблем. Без перебільшення, це особливі міста: в них зосереджено основний промисловий потенціал області. Від того, як він працюватиме, залежатиме дуже багато. Головний акцент робимо на конкретику. Крім справ, про які згадувалося, обласна влада сприятиме створенню в Ладижині ще одного підрозділу — державної виконавчої служби. Є нагальна потреба в забезпеченні міста автомобілями «швидкої допомоги», в телефонізації й будівництві доріг, особливо у старій частині міста. Водночас чимало питань в компетенції міської влади, депутатського корпусу. Щоб домовленість «хто і що має робити» не лягла під сукно, вже через десять днів підіб'ємо перші підсумки.

ПАМ'ЯТКИ

Палац і парк, що їх зберегли

Фото Юлії ПОТАПЕНКО.

Навіть у пору, коли дерева ще не вдягли чарівні весняні спідниці, тут відчуваєш подих краси. Вона особлива, бо дивним чином вітає кожного, хто з'явився у цьому затишному куточку Чернігівщини. У ній — і елегійна печать стежин минулих років, і прихисток думок і слів, які грайливий вітерець переповідає біля вікових дерев. Стоїш і слухаєш...

Славнозвісна Качанівка, що заховалася серед мальовничих гаїв Придесення, — це унікальний палацово-парковий комплекс, створений людськими руками у XVIII столітті. З 1771 по 1918 роки вона була дворянською садибою. Важко перелічити всіх представників мистецької еліти того часу, хто насолоджувався дивовижними краєвидами парку і захоплювався довершеністю архітектурного стилю. Тут відпочивали, творили, кохали і залишали на папері враження.

«Шлю тобі цілунок з цієї розкішної місцини, де я тепер перебуваю, — так писав К. Петров-Водкін своїй дружині у червні 1915 року. — Уяви собі добре впорядкований парк на 700 десятин з величезними ставами й віковічними деревами. Дуби, тополі, каштани, вивірки, що стрибають з гілки на гілку, стави з буслами, лебедями й лебедятами. А в центрі всього цього замок на 76 кімнат, переповнений рідкісними меблями й мистецькими творами... Я пройшов по всьому будинку, як уві сні, гублячись у всіх цих закутках, залах, сходах. Я почувався там сам-самісінький і від цього все здавалося мені ще казковішим». У захваті залишився гість і від качанівського господарства: «... Ми пішли в робочий куток, де в Олівів (це останні господарі велетенського маєтку) зібрано величезні скарби: не враховуючи палацу для курей... подивилася б ти на цих чистокровних коней, цих породистих корів, свиней і овець і, кінець кінцем, казна-чого тут тільки немає...»

Господарі й гості другої столиці

— Садиба заснована на початку XVIII століття. Першим власником її був Ф. Болгарин, — каже наш гід, завідувачка екскурсійного відділу Державного історико-культурного заповідника Оксана Петренко. — У нього садибу купив придворний співак Ф. Коченовський, потім її успадкував його брат. З кінця XVIII століття тут резиденція генерал-губернатора Рум'янцева-Задунайського, саме йому Катерина II подарувала Парафіївську економію. До неї Рум'янцев докупив хутір. Проте саме при Рум'янцеві починається будівництво палацу садибного парку. Після смерті графа садиба почергово переходила до його сина, потім до управляючого Григорія Почепки і його дружини Параски. Саме Параска Андріївна започаткувала будівництво присадибної Георгієвської церкви у 1818 році.

Найцікавіший період в історії Качанівки розпочинається з 1824 року. На понад 70 років вона стає власністю відомих українських поміщиків-меценатів Тарновських. Григорій Степанович Тарновський був почесним членом Петербурзької академії мистецтв і не втрачав нагоди запросити сюди діячів культури, мистецтва.

— Після Петербурга це була друга столиця в провінції, — продовжує пані Оксана. — Важко сказати, як багато свідомих освічених людей того періоду побували тут. Тарновські були неймовірно гостинні.

Дмитра Яворницького Качанівка надихнула на подорож по козацьких місцях на півдні України. Микола Маркевич тут задумав написати «Історію Малоросії», Пантелеймон Куліш відпочивав із Ганною Барвінок, Тарас Шевченко писав вірші, Марко Вовчок з чоловіком збирали фольклор у навколишніх селах, Рєпін писав своїх запорожців, Костянтин Маковський написав у Качанівці портрет Миколи Костомарова, археолог і мистецтвознавець Микола Біляшівський розкопував Княжу гору, завдяки чому качанівська колекція значно поповнилася археологічними матеріалами великокнязівської доби.

Тарновські зібрали в Качанівці велику бібліотеку й колекцію високохудожніх творів. В. Тарновський-старший започаткував колекцію українських старожитностей, на базі якої засновано чернігівський музей. Вони були справжніми благодійниками для талановитих митців. Твори Куліша видавалися коштом Василя Тарновського-старшого. А коли згодом Куліш хотів повернути борг його сину — Василю Васильовичу-молодшому, той відмовився прийняти 3660 карбованців (корова на той час коштувала 5 крб.).

Витрати й «широка душа» розорили Василя Тарновського, який був небайдужий не лише до колекціонування та меценатства, а й до жінок та смачного вина. 1897 року він продав Парафіївську економію разом з Качанівкою «цукровому королю» і мільйонеру Павлу Харитоненку. При ньому Качанівка зазнала перебудови і змін, модні малярі переоздобили інтер'єри, впорядкували парк, побудували альтанку. Після смерті мільйонера маєтком управляли його донька Олена та її чоловік Михайло Олів, які також підтримували зв'язки з мистецькою елітою.

Час зберіг, а люди зруйнували

Революційний вітер мало не поховав палац. Після 1918 року садибу розграбували. Трохи згодом організували дитяче містечко для сиріт. Юні мешканці зруйнували поховання колишніх власників Качанівки в родинній усипальні, що була в підвалі церкви, знищили мармурові скульптури в центральній алеї парку, розікрали меблі. Як згадують старожили, під час німецької окупації жителів довколишніх сіл просили повернути все викрадене з Качанівки. Однак селяни знищували цінні речі, боючися покарання. Згодом у палаці розміщувалася... і військова частина, пізніше — туберкульозний санаторій. І лише 1981 року тут створили заповідник.

Нині втрачено 30 будівель, серед яких оранжерея, мурована кузня, вітряк, пристань для човнів, чайна альтанка, лазні. Невідомо, чи зберігся б палац до наших днів, якби не нащадки Тарновських. Вони створили товариство «Друзі Качанівки» і разом з нашими урядовцями планують перетворити Качанівку на самоокупний культурний об'єкт. Хоч як прикро, але саме Тарновські доклали чимало зусиль, щоб українські товстосуми не приватизували об'єкт світової культури.

Романтичні руїни

У парку, на березі Великого озера, неподалік дороги до села Власівки є руїни дивної цегляної споруди. Місцеві з гордістю розповідають, що це залишки замку польських магнатів або козацької фортеці. Проте, найімовірніше, руїни звів граф Рум'янцев-Задунайський, щоб надати паркові романтичності й таємничості. Романтичні руїни збереглися погано. Кажуть, вони увічнені у картині Василя Штернберга, яку поки що не знайшли. Пейзажне тло з оповитими виноградом руїнами писав і Костянтин Маковський у «Вакханалії», копія якої, можливо, зберігається у російських музеях.

Сліди палацових меблів простежуються на Сумщині та в Прикарпатті, а картини з колекцій Рум'янцева і Тарновських — у багатьох музеях світу і приватних колекціях.

Привиди родини Тарновських

— Тут особлива аура, — завершує наш вечірній вояж біля двох окремо розташованих будівель, побудованих на парадному дворі садиби, а нині пристосованих під готель для екскурсантів, гід. — Людей, байдужих до Качанівки, не буває.

Тут і нині відпочивають і надихаються. А хтось шукає привиди, які блукають каштановими алеями. Колись молода працівниця тубсанаторію, повертаючись з нічної зміни, в ранкових сутінках побачила красивого чоловіка, вдягнутого не по-сучасному. За кілька кроків від неї... він зник. Селяни насміхалися з неї: перетрудилася, бідолашна, на нічній зміні, от і являються примари. Цю історію забули. Аж десятки років потому молоді люди, які поверталися після освячення пасок на Великдень з Георгієвської церкви, стали очевидцями такої самої картини: дивний і красивий незнайомець пересувався, ніби у повітрі. Вони насторожилися ще більше, коли не почули його кроків. За декілька метрів він розчинився. Тепер селяни кажуть, що душа колишнього господаря маєтку Василя Васильовича Тарновського (а саме на нього, за розповідями очевидців, був схожий привид) не може знайти небесний спокій через те, що продав Качанівку. Дехто розповідає, що примара — то його син Петрусь, якій повісився на люстрі (бо не міг пережити переїзду з Качанівки і розлучення з красунею-покоївкою, в яку був закоханий)...

Наталя ЯРЕМЕНКО, Сергій ПАВЛЕНКО.

* * *

Та хоч як там було, Качанівка, де ландшафтні райони названо на честь історичних подій, і досі зачаровує своїм унікальним парковим палацом і легендами.

А ще тут є гірка кохання і гірка вірності. Перша — стрімка з гострою вершиною, друга — розпливчаста з невизначеним контуром. Та вона непомітна. Як і самі почуття.

Не будьте дикунами з дикою природою

Аби встановити контакт із місцевим населенням, заповідники вдаються до «шокової терапії» і навіть вивозять сміття учасникам війни

АКТУАЛЬНО

Фото Олекси ВАЩЕНКА.

Птахи — як діти: де їм добре, там і зупиняються. Сьогодні в регіональному ландшафтному парку «Меотида» гамірно від птахів. «Меотида» знаменита найбільшою в Європі колонією чорноголового хохотуна, одним із останніх євразійських гніздувань ходулочника і шилоклювки, іншими рідкісними представниками пернатого світу.

В період міграції тут можна зустріти і степову красуню дрофу, і лісового самітника чорного лелеку, і посланницю далекої тундри — чорноволу казарку та гірського мандрівника грифа. Цей факт стає найпереконливішим аргументом для іноземців, які сприймають Донецьку область як зону суцільного екологічного лиха. І лише тут, на території, яка майже з чотирьох боків омивається морем, пересвідчуються: Україна — це не лише Чорнобиль. А Азовське море, всупереч відомому жарту, зветься так не тому, що в нього «впадає» «Азовсталь».

— Птахи — гарний індикатор не лише довкілля, а й морального рівня населення, — каже директор парку Геннадій Молодан. — Де птахи не бояться людей, там люди добре виховані. Зокрема, чорноголовий хохотун — дуже заляканий вид, його занесено до Червоної книги в усіх країнах, де мешкає. Але він звикає до охорони, не реагує на людей у формі, якщо ті дотримуються постійних маршрутів. Він не підходить близько, але вже не боїться людини.

Сьогодні на території Донецької області створено 113 територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальною площею понад 77 тисяч гектарів. Заповідний фонд області — один із найрепрезентативніших в Україні: під охорону потрапили практично всі рослини, занесені до Червоної книги, і третина тваринного світу. Однак, зауважують фахівці, зусилля будуть марні, якщо не знайдуть відгуку у місцевого населення.

— Природні парки засновувалися саме в той час, коли сталося реформування земельних відносин, — розповідає Геннадій Молодан. — Доводилося роз'яснювати, що навіть з приватизованою землею не можна робити все, що завгодно. Процес налагоджування стосунків — справа непроста. Але коли починаєш працювати, треба виявити ворогів і зробити їх своїми союзниками.

На базі «Меотиди» за кошти уряду Великої Британії проведено велику виховну програму. Активісти-екологи розбили все населення на окремі соціальні і вікові групи: пенсіонери, керівники, підприємці, депутати тощо. Із кожною групою працювали за окремими планами. «Можна тисячу разів говорити, що гнізда охороняються, що туди ходити не можна, але досить один раз показати людині беззахисне пташеня — і вона не лише сама не піде, а й не пустить іншого», — переконаний директор «Меотиди». Така собі «шокова терапія» з виховною метою.

Національні парки в різних країнах світу накопичили багатий досвід роботи з населенням. Однак ситуація у Приазов'ї змусила організаторів вдаватися до нестандартних заходів. Наприклад, селяни звикли викидати сміття на заповідну територію — туди, де ніхто не бачить, бо комунальні служби працюють погано. І в ландшафтному парку знайшли вихід: на власному транспорті стали вивозити сміття інвалідам та учасникам війни.

Катастрофічне зменшення улову риби в Азовському морі залишило без шматка хліба значну частину населення узбережжя. Тож не дивно, що на екологів стали поглядати скоса. Із цих невдоволених намагаються зробити союзників. А це можливо тільки, давши людям заробіток.

А керівництво відносно «молодого» регіонального ландшафтного парку «Донецький кряж» вирішило демонструвати у школах та училищах Шахтарського та Амвросіївського районів відеофільм, присвячений заповідникам Донеччини. Діти, на відміну від дорослих, — піддатлива аудиторія.

— Проблеми із населенням були і будуть, тому що природно-заповідна зона має свої обмеження, — вважає директор парку Петро Овечко. — Далека перспектива людей не дуже приваблює, їм сьогоднішній день потрібен. Тим не менше заборона випасу худоби і зменшення антропогенного навантаження принесли свої плоди.

Екологи стверджують, що після оголошення території заповідною, різко зменшується кількість порушень природоохоронного законодавства. За словами директора регіонального ландшафтного парку «Половецький степ» Сергія Ганича, за час існування парку місцеві мешканці стали менше вирубувати ліс і випалювати траву. Повністю заборонено полювання, хоча торік інспектори і склали п'ять протоколів на порушників, які зайшли у відновну зону.

Природа не знає кордонів — вони потрібні для людей. До речі, на одного інспектора у «Половецькому степу» припадає 500 гектарів території. Тому в парку гідно оцінили придбання трьох коней — на цьому мобільному «транспорті» тепер охороняти-муть володіння.

Ліна КУЩ.

ОГОЛОШЕННЯ

Міністерство праці і соціальної політики України
Луганське професійно-технічне училище-інтернат

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
на 2004 — 2005 навчальний рік.

Училище готує:

Швейне відділення
— Кравців на базі 9-ти класів. Термін навчання 3 роки.
— Кравців на базі 11-ти класів. Термін навчання 2 роки.
— Закрійників для індивідуальної трудової діяльності з числа кравців 4—5 кваліфікаційних розрядів і з досвідом роботи. Термін навчання 10 місяців.

Взуттєве відділення
— Взуттєвиків з індивідуального пошиття взуття на базі 9-ти класів. Термін навчання 3 роки.
— Заготівельників верху взуття на базі 11-ти класів. Термін навчання 2 роки.
— Операторів комп'ютерного набору, операторів комп'ютерної верстки на базі 11-ти класів. Термін навчання 2 роки.
— Виконавців художньо-оформлювальних робіт на базі 11-ти класів. Термін навчання 2 роки.

Приймальна комісія працює з 1 червня до 15 серпня 2004 року.
Зарахування в училище проводиться на підставі тестування на професійну, загальноосвітню і психологічну придатність. Початок занять з 1 вересня 2004 року.
В училище приймаються інваліди II й III групи у віці від 16 до 30 років з освітою 9 — 11 класів загальноосвітньої школи. Вступні іспити не проводяться. Навчання, медичне обслуговування, чотириразове харчування, проживання в гуртожитку безкоштовне. Учні одержують стипендію і пенсію в повному обсягові.
Адреса училища: 91042, м. Луганськ, кв. Східний, ПТУ-інтернат.
Довідки за телефоном: (0642) 46-60-77, 46-60-27.

Господарський суд АР Крим (95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) Постановою від 20 травня 2004 року в Справі № 2-8/2748-2004 р. визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру відносно Відкритого акціонерного товариства «ім. Чкалова».
Ідентифікаційний код № 00413050.
Юридична адреса: 98420, АР Крим, Бахчисарайський район, смт. Поштове, вул. Гагарина, 49.
Р/рах. № 26000412396001 в КРУ «Приватбанк» у м. Сімферополь, МФО 384436.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого КРАСОВА Олега Ігоревича (Ліцензія серія АА № 047663 від 24.07.2001 р.); 95000, м. Сімферополь, Поштамп, а/с 111 тел. 8-/0652/ - 51-15-63.
Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського, суду в Запорізькій області № 25/104 від 13.05.2004 року (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Інтек-Інвест» (69035, м. Запоріжжя, вул. Сталеварів, 13, кв. 60, код. 31376913). Ліквідатором призначено Зінченко Юрія Олексійовича (70200, Запорізька обл., м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8, ліцензія № 047661).

Постановою господарського суду в Запорізькій області №257105 від 13.05.2004 року (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Фенікс — 95 ЛТД.» (69095, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 82, код 22146784). Ліквідатором призначено Зінченко Юрія Олексійовича (70200, Запорізька обл., м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8, ліцензія № 047661).

Постановою господарського суду в Запорізькій області № 25/35 від 23.02.2004 року (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Комишувахська шляхобудівельна організація» (70530, Запорізька обл., Оріхівський р-н. смт. Комишуваха, вул. Б. Хмельницького, 33, код 13613891). Ліквідатором призначено Зінченко Юрія Олексійовича (70200, Запорізька обл., м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8, ліцензія № 047661).

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів. вул. Личаківська, 81) за заявою ДПІ у Франківському районі м. Львова порушено справу № 6/106-4/43 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Галпромтехно», юридична адреса: м. Львів, вул. Боткіна, 73/8, код ЄДРПОУ 32181590, п/р № 26008006428001 — Львівське регіональне управління АТ «Індекс Банк», МФО 325279. Розпорядником майна призначено арбітржаного керуючого ліцензованого спеціаліста Греділя Р. І. (адреса: м. Львів, вул. О. Кульчицької, буд. 13, кв. 71).
Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) постановою № 2/167-Б від 25.02.2004 року визнав банкрутом Красилівську районну орендну будівельну організацію, адреса: м. Красилів, вул. Грушевського, 144 (код ЄДРПОУ 03587402) і відкриває ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мусіюка Івана Івановича (31000, м. Красилів, вул. Щорса, 13/2, ліцензія АА № 669661 від 13.08.2003 р.)
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81), у зв'язку з розірванням мирової угоди, поновлено провадження по справі № 5/345-9/24 про визнання банкрутом ВАТ «Автосервіс», ЄДРПОУ 13834818, юридична адреса: 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Космічна, 2, п/р № 26001390114001, № 260483990114008 ліквідатор банку «Україна» по Львівській обл., МФО 325644, м. Львів вул. Чоловського, 2, п/р № 26006301310 в Пустомитівському від ОБ № 6381 Львівської облдирекції МФО 385231, 81100, м. Пустомити, вул. Грушевського, 99.
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Кривича Р. І. (адреса: м. Львів, вул. Пулюя, буд. 21, кв.42).

Господарський суд Київської області (01033, м. Київ, вул. Жилянська, 58-б) порушив справу № 60/116-04 про банкрутство Товариство з обмеженою відповідальністю «Урожай» (09025, Київська область, Сквирський район, с. Дуліцьке, вул. Леніна, р/р 260044561 в Білоцерківському філіалі АППБ «Аваль», МФО 321121, код ЄДРПОУ 03754981). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються господарським судом протягом місяця з дня опублікування оголошення. Розпорядником майна призначено Гусар І. О., ліцензія № 719858 від 04.03.2004 р.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі № 5/261-04 від 06 квітня 2004 р. винесено постанову про визнання банкрутом приватне підприємство «Гравій плюс», м. Вінниця, пров. Грибоєдова, 10, код 30362463.
Ліквідатором призначено ДПІ у м. Вінниці.

Приватне підприємство «МЕТАЛПЛАСТ» зареєстроване Ватутинською районною державною адміністрацією м. Києва 16 липня 2001 р. за № 04687 повідомляє про припинення своєї діяльності у зв'язку з перетворенням в ТОВ «МЕТАЛПЛАСТ».

Спільне українсько-болгарського підприємства «ЕВРОТРЕЙД» (код ЄДРПОУ 14325912, зареєстроване Печерською районною державною адміністрацію міста Києва 29 грудня 1992 року за реєстровим № СП-0088-452-ТОВ, перереєстроване Печерською районною державною адміністрацією міста Києва 29 грудня 1993 року за реєстровим № 6746, перереєстроване Печерською районною державною адміністрацією міста Києва 01 березня 1994 року за реєстровим № 7443), яке розташоване за адресою: м. Київ, вул. Щорса, 26 «А» повідомляє про внесення змін до складу учасників та про зміну назви на Товариство з обмеженою відповідальністю «СП ЕВРОТРЕЙД».

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 13.05.2004 р. по справі № 10/200 б відносно Дочірнього підприємства «Райкоопзаготпром», юридична адреса: 94700, Луганська область, м. Ровеньки, вул. Комуністична, 64а, код ЄДРПОУ 01782364, р/р № 26005560800800 Луганська обласна ФАКБ «Укрсоцбанк», МФО 304018 відкрита ліквідаційна процедура.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іванову М. О., що мешкає: м. Луганськ, вул. Оборонна, буд.99, кв.5, (ліцензія АА № 719886 від 10.03.2004 р.).

Ліквідатор ВАТ «Северский комбинат» інформує про продаж майна:
1. Піонерський табір на березі річки Сєвєрський Донець — комплекс.
2. Будівля свинарника з обладнанням на загородженій території.
3. Окремо розташована будівля профілакторію (3-х поверхова з підвалом).
4. Виробничі товарно-матеріальні цінності, запчастини, деталі, обладнання.
Місцезнаходження майна: 84322, Донецька область, Артемівський район, м. Сєвєрськ.
Звертатися: 84500, Донецька обл. м. Артемівськ, вул. Сібірцева, 17/321, тел. (06274) 6-26-31, ліквідатор — Атаманенко С. В.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) порушено справу № 17/113-Б про банкрутство Дочірнього підприємства Завод керамічних виробів «Керамік», код ЄДРПОУ 23654796; 32307, Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, с. Оленівка; р/р 26005301230369 в «Промінвестбанку», МФО 315416; розпорядник майна —Головата М. Д. (32300, м. Кам'янець-Подільський, вул. Соборна, 4, офіс 417, АФ «Марія», ліцензія від 27.11.2001 року № 049502).

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) 20.05.04 р. порушено справу № Б26/35-04 про банкрутство відкритого акціонерного товариства "Верхньодніпровський завод потужного радіобудування" (м. Верхньодніпровськ, вул. Титова, 37, р/р №26005287046007 в Дніпродзержинській філії КБ "Приватбанк", МФО 305965, код ЄДРПОУ 14313961).
Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Жукова Віктора Івановича, ліцензія АА №047962, тел. (0562) 39-23-45.
Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, вул. Рибалка, 2) ухвалою від 12.05.2004 р. по справі № 6/55-04 визнав Приватне підприємство «Левада» (Сумська область, м. Тростянець, вул. Горького, 98; код за ЄДРПОУ 32118052).
Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича, ліцензія серії АА № 719836 від 19.02.2004 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Пролетарська, 69, 2-й поверх).

Постановою від 18.05.04 р. господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1а) порушив справу № Б 26/28/04 про банкрутство: Приватного підприємства «Вера» 51400, Дніпропетровська область, Петропавлівський район, с. Троїцьке, вул. Горького, 36, р/р 26001006270101 в ПФ АППБ «Аваль», МФО 306726, ЄДРПОУ 24422869.
Розпорядником майна призначений Рябчий С. В., ліцензія АА № 047946, 49700 м. Дніпропетровськ, вул. Панікахі, 2.

Фінансова звітність АКБ "Інтерконтинентбанк" за станом на кінець дня 31 грудня 2003 року

Звіт про фінансові результати за станом на 31 грудня 2003 р. (тис. грн.)

Найменування статті	Звітний рік (2003)	Попередній рік (2002)
Процентний дохід	25 069	12 078
Процентні витрати	(14 535)	(4 894)
Чистий процентний дохід	**10 534**	**7 184**
Комісійний дохід	5 324	1 289
Комісійні витрати	(894)	(467)
Чистий комісійний дохід	**4 430**	**822**
Чистий торговельний дохід	1 168	649
Інший дохід	10	2
Операційний дохід	**16 142**	**8 657**
Загальноадміністративні витрати	(6 801)	(4 188)
Витрати на персонал	(3 526)	(1 969)
Інші витрати	(1341)	(423)
Прибуток від операцій	**4 474**	**2 077**
Чисті витрати на формування резервів	(1 681)	(801)
Прибуток до оподаткування	**2 793**	**1 276**
Податок на прибуток	(411)	-
Прибуток після оподаткування	**2 382**	**1 276**
Непередбачені доходи/ витрати	-	7
Чистий прибуток/ збиток банку	**2 382**	**1 283**
Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	4,46	3,47
Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	4,46	3,47

Баланс на 31 грудня 2003 р. (тис. грн.)

Найменування статті	Звітний рік (2003)	Попередній рік (2002)
АКТИВИ		
Грошові кошти та залишки в НБУ	10 944	7 425
Кошти в інших банках	38 254	8 215
Цінні папери на продаж	12 495	-
Кредити та заборгованість клієнтів	158 757	77 748
Інвестиційні цінні папери	1 319	-
Основні засоби та нематеріальні активи	2 570	926
Нараховані доходи до отримання	5 701	655
Інші активи	4 758	5 123
Усього активів	**234 798**	**100 092**
ЗОБОВ`ЯЗАННЯ		
Кошти банків	35 050	13 200
Кошти клієнтів	155 630	59 164
Нараховані витрати до сплати	585	235
Інші зобов'язання	14 158	500
Усього зобов`язань	**205 423**	**73 099**
ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
Статутний капітал	26 698	26 698
Резерви та інші фонди банку	293	228
Нерозподілений прибуток (непокритий збуток) минулих років	2	(1 216)
Прибуток/збиток за звітний рік	2 382	1 283
Усього власного капіталу	**29 375**	**26 993**
Усього пасивів	**234 798**	**100 092**

Звіт про власний капітал за станом на 31 грудня 2003 р. (тис. грн.)

Найменування статті	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Резерви та інші фонди банку	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал та резервні фонди, усього	Попередній рік
Залишок на 1 січня 2003 року	26 698	228	67	26 993	17 378
Скоригований залишок на початок року	26 698	228	67	26 993	17 378
Чистий прибуток звітного року			2 382	2 382	1 282
Розподіл прибутку до загальних резервів банку		65	(65)	-	-
Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу				-	8 333
Залишок за станом на 31 грудня 2003 року	26 698	293	2 384	29 375	26 993

Звіт про власний капітал за станом на 31 грудня 2002 р. (тис. грн.)

Найменування статті	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Резерви та інші фонди банку	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал та резервні фонди, усього	Попередній рік
Залишок на 1 січня 2002 року	18 365	191	(1 178)	17 378	14 709
Скоригований залишок на початок року	18 365	191	(1 178)	17 378	14 709
Чистий прибуток звітного року			1 282	1 282	754
Розподіл прибутку до резервних фондів		37	(37)	-	-
Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал					1 915
Внески за акціями нового випуску	8 333			8 333	
Залишок за станом на 31 грудня 2002 року	26 698	228	67	26 993	17 378

Звіт про рух грошових коштів за станом на 31 грудня 2003 р. (тис. грн.)

Найменування статті	Звітний рік (2003)	Попередній рік (2002)
I. Операційна діяльність		
Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	2 382	1 282
Поправки чистого прибутку	-	-
Нараховані витрати	350	197
Нараховані доходи	(5 048)	(380)
Амортизація основних засобів	218	163
Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	2 431	801
Нарахований та відстрочений податок	219	-
Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	356	2 064
Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	(14 000)	200
Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	(78 404)	(40 579)
Зменшення (збільшення) інших активів	1 425	(2 923)
Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	2 850	-
Збільшення (зменшення) коштів інших банків	19 000	7 400
Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	90 877	39 176
Збільшення (зменшення) інших зобов`язань	13 112	(15 094)
Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	(12 495)	-
Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	22 365	(11 819)
Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	22 721	(9 755)
II. Інвестиційна діяльність	-	-
Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	(1 319)	-
Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	(1 863)	(551)
Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	(3 182)	(551)
III. Фінансова діяльність		
Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу		8 333
Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності		8 333
Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	19 538	(1 972)
Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	7 660	9 631
Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	27 198	7 660

ЗАТ АУДИТОРСЬКА ФІРМА "УКРАУДИТ-XXI"

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК незалежної аудиторської фірми "Украудит - XXI"
"Акціонерно-комерційний банк "Інтерконтинентбанк" станом за 31 грудня 2003 р.

Керівництву
АКБ "Інтерконтинентбанк"

Аудиторською фірмою "Украудит - XXI" перевірено фінансову звітність АКБ "Інтерконтинентбанк" (далі Банк) станом на кінець дня 31 грудня 2003 року у складі балансу, звітів про фінансові результати, про рух грошових коштів та про власний капітал.

Відповідальність за цю звітність несе керівництво Банку. У наші обов'язки входить представлення висновку на підставі даних (інформації), які надійшли від результатів аудиторської перевірки цієї звітності.

Перевірка проведена у відповідності з вимогами Стандартів аудиту та етики Міжнародної федерації бухгалтерів, що прийняті в якості Національних нормативів аудиту (протокол засідання Аудиторської палати України №122 від 18 квітня 2003 року), які зобов'язують нас планувати і проводити аудиторську перевірку з метою одержання обґрунтованої впевненості в тому, що фінансові звіти не містять суттєвих викривлень. Під час аудиту шляхом тестування перевірено інформацію, яка підтверджує цифровий матеріал, покладений в основу звітності, здійснено оцінку відповідності застосовуваних принципів обліку нормативним вимогам щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні. Ми вважаємо, що проведена нами аудиторська перевірка забезпечує обгрунтовану підставу для висловлення нашої думки.

На нашу думку, за виключенням обмежень, які в основному стосуються щодо формування резервів, про що зазначено в аудиторському звіті, фінансова звітність складена на основі дійсних облікових даних і, в цілому, достовірно, в усіх суттєвих аспектах, відображає фінансовий стан Банку станом на кінець дня 31 грудня 2003 року, а також результат його діяльності, рух грошових коштів та капіталу за період з 1 січня 2003 року по 31 грудня 2003 року, відповідно до вимог Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку, нормативно-правових актів Національного банку України,

Генеральний директор
(аудитор України,
сертифікат серії АБ №000061) В.О.Мельник

Лиц. НБУ №100 від 02.07.03

Голова Правління І. Петровс

Головний бухгалтер Н.Ф. Алавердова

www.intercontinentbank.com

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта: цілісний майновий комплекс, який складається: Станції перекачки промислових стоків, ОПУ термічного знешкодження абгазів. Загальна площа будівлі станції перекачки промислових стоків складає 40,7 м², загальна площа будівлі ОПУ термічного знешкодження абгазів складає 66,3 м².

Місцезнаходження майна: промисловий майданчик ВАТ «Радикал», м. Київ, вул. Червоноткацька, 67 а.

Характеристика об'єкта, окремо розташовані одноповерхові виробничі будівлі.

Умови продажу:

1. Розроблення плану по демеркуризації цілісного майнового комплексу і прилеглої території та відповідне його погодження.
2. Провести демеркуризацію корпусів та прилеглої території, а саме: відділити верхній шар фарб (емалі); відділити верхній шар штукатурки металевими щітками або перетерти штукатурку із застосуванням крупного піску; вирівняти поверхню штукатурним складом з доданням сірки або сірчаного цвіту (5 — 7 %); нанести 1-2 шару ПВХ емалі або 2-3 рази побілити. Територію біля майнового із концентрацією Hg в грунті в межах 21-105 мг/кг екранувати шаром глини 5 см, на який покласти шар свіжого грунту 20-25 см і засіяти його травою, яку регулярно поливати. Локальні плями з контрацепцією Hg в межах 100-525 мг/кг екранувати шаром асфальту до 5 см. Відкритий грунт, який містить 0-21 мг/кг Hg перекопати на глибину 0,25 м, екранувати шаром чистого грунту товщиною 20 см і захистити від вітрової ерозії, дернуванням або засівом трави. Газон регулярно поливати.
3. Провести дезактивацію ДІВ та утилізацію особливо небезпечних залишків хімічних продуктів, розташованих на території майнового комплексу;
4. Збереження умов щодо підтримання безпеки виробничої діяльності охорони праці та запобіганню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну спорудам, навколишньому природному середовищу;
5. Збереження робочих місць не менш як для сімдесяти відсотків працівників, зайнятих на підприємстві на момент його продажу;
6. Зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки та працевлаштування зазначених працівників та запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу у разі зміни профілю діяльності підприємства;
7. Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта — капітальний ремонт (відновлення 30 м автошляхів на території промислового майданчика ВАТ «Радикал»);
8. Засобами платежу є грошові кошти.
9. Договір купівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;
10. Оформлення права власності за придбане майно здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок: 17 грн. вноситься на рахунок № 26009301260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, КОД ЄДРПОУ 22894896. Одержувач філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ».

Гарантійний внесок: 10 % від початкової ціни, вноситься на рахунок № 26008302260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, КОД ЄДРПОУ 22894896. Одержувач філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ».

Початкова ціна — 8661 грн.

Кінцевий термін прийняття заяв за 7 днів до проведення конкурсу.

Конкурс буде проведено за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, філія «Київський аукціонний центр» через 30 днів після опублікування оголошення. Заяви на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, філія «Київський аукціонний центр». Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії.

Ознайомитись з об'єктом можна за місцем його розташування.

Телефон продавця: (044) 558-36-28.

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта: цілісний майновий комплекс, який складається з: Будівля корпусу виробництва дихлоральмочевини та трихлорацетата натрію, складу соляної кислоти.

Загальна площа будівлі виробництва дихлоральмочевини та трихлорацетата натрію, складу соляної кислоти складає 3061, 8 м².

Місцезнаходження майна: м. Київ, вул. Червоноткацька, 77.

Характеристика об'єкта: окремо розташована одно та триповерхова адміністративна, виробнича, складська будівля.

Умови продажу:

1) Розроблення плану по демеркуризації цілісного майнового комплексу і прилеглої території та відповідне його погодження.

2) Провести демеркуризацію корпусів та прилеглої території, а саме: відділити верхній шар фарб (емалі); відділити верхній шар штукатурки металевими щітками або перетерти штукатурку із застосуванням крупного піску; вирівняти поверхню штукатурним складом з доданням сірки або сірчаного цвіту (5 — 7 %); нанести 1—2 шару ПВХ емалі або 2-3 рази побілити; Територію біля майнового із концентрацією Hg в грунті в межах 21 — 105 мг/кг екранувати шаром глини 5 см, на який покласти шар свіжого грунту 20 — 25 см і засіяти його травою, яку регулярно поливати. Локальні плями з концентрацією Hg в межах 100-525 мг/кг екранувати шаром асфальту до 5 см. Відкритий грунт, який містить 0-21 мг/кг Hg перекопати на глибину 0,25 м, екранувати шаром чистого грунту товщиною 20 см і захистити від вітрової ерозії, дернуванням або засівом трави. газон регулярно поливати.

3) Провести утилізацію особливо небезпечних залишків хімічних продуктів, розташованих на території майнового комплексу;

4) Збереження умов щодо підтримання безпеки виробничої діяльності, охорони праці та запобіганню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну спорудам, навколишньому природному середовищу;

5) Збереження робочих місць не менш як для сімдесяти відсотків працівників, зайнятих на підприємстві на момент його продажу;

6) Зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки та працевлаштування зазначених працівників та запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу у разі зміни профілю діяльності підприємства;

7) Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта — капітальний ремонт (відновлення 150 м автошляхів на території промислового майданчика ВАТ «Радикал»);

8) Засобами платежу є грошові кошти;

9) Договір купівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;

10) Оформлення права власності за придбане майна здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок: 17 грн. вноситься на рахунок № 26009301260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, КОД ЄДРПОУ 22894896. Одержувач філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ».

Гарантійний внесок: 10 % від початкової ціни, вноситься на рахунок № 26008302260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, КОД ЄДРПОУ 22894896. Одержувач філія «Київський аукціонний центр» ДАК «НМАЦ».

Початкова ціна — 272 658 грн.

Кінцевий термін прийняття заяв за 7 днів до проведення конкурсу.

Конкурс буде проведено за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42 , філія «Київський аукціонний центр» через 30 днів після опублікування оголошення. Заяви на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, філія «Київський аукціонний центр». Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії.

Ознайомитись з об'єктом можна за місцем його розташування.

Телефон продавця: (044) 558-36-28

ТОВ «Корпорація «Вітчизняне насінництво» повідомляє про зменшення свого статутного фонду. Заперечення кредиторів приймаються по тел. 229-77-52 протягом місяця з дня опублікування інформації.

Загублені свідоцтво про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності — фізичної особи (код 2404204290) та свідоцтво про реєстрацію платника податку на додану вартість № 67996919 на ім'я Павлікова Леоніда Євгеновича вважати недійсним.

Постановою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр-т Миру, 20) справа № 9/127б/3б) від 01.06.2004 р. визнано банкрутом ВАТ «Пластмас-Прилуки» (17500, Чернігівська область, м. Прилуки, вул. Козача, 56, ЄДРПОУ 00203619, р/р 26000398078001 в ЧФ Приватбанк м. Прилуки, МФО 353586) і відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено Голуба Віталія Євгеновича (ліцензія серія АА № 719763 від 20.01.2004 р., Київська область, Вишгородський р-н, с. Глібівка).

Ухвалою Господарського суду Київської області (вул. Жилянська, 58-б) № 63/11б-04 від 12.05.2004 р. порушено провадження у справі про банкрутство до Колективного підприємства «Вефель» (ідентифікаційний код 2488245, р/р 260009200001493 в Подільському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 322012). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дранченко В. М. (ліцензія АА 630098 від 08.12.2003 р. Адреса для листування: 04074, м. Київ, Мукачівська, 3/9, кв. 14, т. 4300429).

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Кварцит», повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються слідуючи активи: 1. Будівля «Красного уголка», яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Славина, 1а, 1969 р., площа 245,10 м², початкова ціна продажу — 14210,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 710,50 грн. 2. Будівля цеху древісностружечних плит, яка розташована за адресою: м. Донецьк, вул. Славина, 1а, 1958 р., площа 344,60 м², початкова ціна продажу — 3310,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 165,50 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону — 17,00 грн. перераховуються на р/р 26000301001855 в ДП АКБ «Мрія», м. Донецька, МФО 335571, ОКПО 30832518 Регіональній товарній біржі «Классік». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами можна ознайомитись у організатора аукціону. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації інформації по 04 липня 2004 р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації в газеті 08 липня 2004 р. об 11 год. на Регіональній товарній біржі «Классік» за адресою: м. Донецьк, пр-т Ілліча, 89, км. 37. Довідки за телефонами: 304-77-83, 304-37-21 та на сайті: bankruptcy. internet. dn. ua

---

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор торгів) проводить аукціон з продажу майна підприємства-боржника —ВАТ «Нікопольський прядильно-нитковий комбінат». Загальна характеристика об'єктів продажу: лот № 1 — екскаватор одноківшовий ЕО 2621, рік випуску — 1992, початкова ціна —40500,00 грн. з ПДВ; лот № 2 — автоцистерна ЗИЛ 130 АУ-30 (130)-63а, рік випуску — 1975, початкова ціна — 5251,00 грн. з ПДВ; лот № 3 — автомобіль ЗИЛ 130 (бортовий, подвійна кабіна), рік випуску — 1974, початкова ціна — 4308,00 грн. з ПДВ; лот № 4 —автоцистерна ЗИЛ 131, рік випуску — 1991, початкова ціна —11700,00 грн. з ПДВ; лот № 5 — автомобіль Москвич 21401, рік випуску — 1984, початкова ціна — 1662,00 грн. з ПДВ; лот № 6 —тепловоз промисловий ТГМ-23В, рік випуску — 1988, початкова ціна — 158311,00 грн. з ПДВ; лот № 7 — мотоцикл «Дніпро-11», рік випуску — 1992, початкова ціна — 1566,00 грн. з ПДВ; лот № 8 — автонавантажувач 40814, рік випуску — 1991, початкова ціна —1050,00 грн. з ПДВ; лот № 9 — автонавантажувач 40814, рік випуску — 1992, початкова ціна — 1050,00 грн. з ПДВ; лот № 10 —автомобіль ЗИЛ 130Г (бортовий), рік випуску — 1976, початкова ціна — 6646,00 грн. з ПДВ; лот № 11 — автомобіль ГАЗ 52 (бортовий), рік випуску — 1966, початкова ціна — 4316,00 грн. з ПДВ; лот № 12 — автомобіль ЖУК А 06В (фургон), рік випуску —1987, початкова ціна — 630,00 грн. з ПДВ; лот № 13 —автомобіль КАЗ 4540 (самоскид), рік випуску — 1991, початкова ціна — 2100,00 грн. з ПДВ; лот № 14 — автопричіп КГЗ, рік випуску — 105,00 грн. з ПДВ; лот № 15 — автомобіль ЕрАЗ 76213 (фургон), рік випуску — 1991, початкова ціна — 2430,00 грн. з ПДВ; лот №16 — автомобіль ГАЗ 66-11 (фургон), рік випуску —1992, початкова ціна — 13000,00 грн. з ПДВ; лот № 17 — тепловоз промисловий ТГМ-23, рік випуску — 1975, початкова ціна —19320,00 грн. з ПДВ; лот № 18 — причіп тракторний 2 ПТС-1, рік випуску — 1991, початкова ціна — 315,00 грн. з ПДВ; лот № 19 —причіп тракторний 2 ПТС-1, рік випуску — 1991, початкова ціна —315,00 грн. з ПДВ; лот № 20 — причіп тракторний самоскидний 2 ПТС-4, рік випуску — 1991, початкова ціна — 336,00 грн. з ПДВ; лот № 21 причіп тракторний самоскидний 2 ПТС-4, рік випуску —1991, початкова ціна — 336,00 грн. з ПДВ.

Гарантійний внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17 грн. перераховується на рахунок Організатора торгів — філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26006351680200 в АППБ «Аваль», МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 06.07.2004 р. включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 06.07.2004 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. № 3 з 9.00 до 18.00 (крім вихідних). З питань ознайомлення з об'єктами та оформлення участі в аукціоні звертатися за тел. (056) 744-19-31, 744-36-98.

Аукціон відбудеться 08.07.2004 р. о 10.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. № 2. Результати аукціону оформлюються протоколом, який є підставою для укладення протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Інформація про продаж за конкурсом майна підприємства-боржника

Назва об'єкта, цілісний майновий комплекс, який складається з:

Двохсекційної плівочної градирні, насосної станції охолодження води, насосної станції. Загальна площа основи будівлі двосекційної плівочної градирні складає 318,5 м², загальна площа будівлі насосної станції охолодження води — 21,6 м², загальна площа будівлі насосної станції —141,5 м².

Місцезнаходження майна: м. Київ, вул. Червоноткацька, 82А.

Характеристика об'єкта: окремо розташовані одноповерхові виробничі будівлі.

Умови продажу:

1) Розроблення плану по демеркуризації цілісного майнового комплексу і прилеглої території та відповідне його погодження.

2) Провести демеркуризацію корпусів та прилеглої території, а саме: відділити верхній шар фарб (емалі); відділити верхній шар штукатурки металевими щітками або перетерти штукатурку із застосуванням крупного піску; вирівняти поверхню штукатурним складом з доданням сірки або сірчаного цвіту (5—7%); нанести 1—2 шару ПВХ емалі або 2—3 рази побілити. Територію біля майнового із концентрацією Hg в грунті в межах 21—105 мг/кг екранувати шаром глини 5 см, на який покласти шар свіжого грунту 20—25 см і засіяти його травою, яку регулярно поливати. Локальні плями з концентрацією Hg в межах 100—525 мг/кг екранувати шаром асфальту до 5 см. Відкритий грунт, який містить 0—21 мг/кг Hg перекопати на глибину 0,25 м, екранувати шаром чистого грунту товщиною 20 см і захистити від вітрової ерозії, дернуванням або засівом трави. Газом регулярно поливати.

3) Провести утилізацію особливо небезпечних залишків хімічних продуктів, розташованих на території майнового комплексу;

4) Збереження умов щодо підтримання безпеки виробничої діяльності, охорони праці та запобіганню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу;

5) Збереження робочих місць не менш як для сімдесяти відсотків працівників, зайнятих на підприємстві на момент його продажу;

6) Зобов'язання покупця щодо забезпечення перепідготовки та працевлаштування зазначених працівників та запобігання заподіянню можливої шкоди життю та здоров'ю громадян, майну, спорудам, навколишньому природному середовищу у разі зміни профілю діяльності підприємства;

7) Забезпечення санітарно-екологічних та технічних норм експлуатації об'єкта — капітальний ремонт (відновлення 50 м автошляхів на території промислового майданчика ВАТ «Радикал»);

8) Засобами платежу є грошові кошти.

9) Договір купівлі-продажу підписується протягом 15 днів з дня проведення конкурсу на підставі протоколу, підписаного переможцем в день проведення конкурсу;

10) Оформлення права власності за придбане майно здійснюється за рахунок покупця.

Реєстраційний внесок: 17 грн. вноситься на рахунок № 26009301260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва МФО 322197, код ЄДРПОУ 22894896. Одержувач філія «Київський аукціонний центр «ДАК «НМАЦ».

Гарантійний внесок: 10% від початкової ціни, вноситься на рахунок № 26008302260745 в Подільському відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322197, КОД ЄДРПОУ 22894896. Одержувач філія «Київський аукціонний центр «ДАК «НМАЦ».

Початкова ціна — 42 007 грн.

Кінцевий термін прийняття заяв за 7 днів до проведення конкурсу.

Конкурс буде проведено за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, філія «Київський аукціонний центр» через 30 днів після опублікування оголошення. Заяви на участь в конкурсі приймаються за адресою: м. Київ, вул. Червоноткацька, 42, філія «Київський аукціонний центр». Результати конкурсу будуть оформлені протоколом конкурсної комісії.

Ознайомитися з об'єктом можна за місцем його розташування.

Телефон продавця: (044) 558-36-28.

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

Закрите акціонерне товариство «Прогрестехбуд»
повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 24 липня 2004 року о 12.00 годині за адресою: Львівська область, м. Стрий, вул. Сколівська, 19.

На розгляд загальних зборів будуть винесені наступні питання (порядок денний):

1. Затвердження річного звіту про фінансово-господарську діяльність Товариства за 2003 рік.
2. Про затвердження висновків Ревізійної комісії за 2003 рік.
3. Звіт про діяльність Ради Товариства та Ради директорів за 2003 рік.
4. Про зміни в персональному складі органів управління.
4. Про розмір і порядок виплати дивідендів за 2003 рік.
5. Про план розподілу прибутку за 2003 рік.
6. Про затвердження плану розвитку Товариства на 2004 — 2006 роки.
7. Про затвердження організаційної структури ЗАТ «Прогрестехбуд».
9. Про внесення змін до установчих документів Товариства.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде здійснюватись 24 липня 2004 року з 11.00 до 11.45 год. за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати: документ, що посвідчує особу (паспорт);

доручення на право участі в зборах та голосуванні (для представників акціонерів).

Рада директорів телефон для довідок: (03245) 40093

РЕГІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ЦЕНТР З ПИТАНЬ БАНКРУТСТВА

ДОГОВІР З МІНІСТЕРСТВОМ ЕКОНОМІКИ ТА З ПИТАНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ВІД 24.05.01 ЗА № 14

проводить навчальний курс

АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ

(розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)

з 21 по 26 червня 2004 р. та з 26 по 31 липня 2004 р.

і надає повний комплекс юридичних послуг

ДО УВАГИ АРБІТРАЖНИХ КЕРУЮЧИХ

Всіх у кого термін дії ліцензії закінчується, *запрошуємо на переатестацію*

Адреса: 03113, м. Київ, пр. Перемоги, 57, 10 п.

(044) 495-21-18, 495-21-19(20)

e-mail: arbiter@ukr.net http:www.arbiter@kiev.ua

Чергові загальні збори акціонерів
ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «БІЛГОРОД-ДНІСТРОВСЬКИЙ РИБОКОМБІНАТ»

Відбудуться 24 липня 2004 року о 10.00 год. За адресою: 67700, Одеська обл., м. Білгород-Дністровський, вул. Кишинівська, 36.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат» за 2003 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат» за 2003 р.
3. Затвердження фінансового звіту та балансу ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат» за 2003 р.
4. Про переобрання складу правління ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат».
5. Про переобрання складу спостережної ради ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат».
6. Про переобрання складу ревізійної комісії ВАТ «Білгород-Дністровський рибокомбінат».

Для участі у загальних зборах акціонерам необхідно мати документ, що посвідчує особу, а уповноваженим представникам акціонерів —доручення на право участі і голосування на зборах та документ що посвідчує особу.

Реєстрація учасників зборів відбудеться 24 липня 2004 року з 9.00 до 10.00 год. за місцем проведення зборів.

Довідки за телефоном (04849)2-24-03.

До відома акціонерів ВАт «Донецькккокс»!

Повідомляє, що Загальні збори акціонерів ВАТ «Донецькккокс» відбудуться 29 липня 2004 року о 10.00 за адресою: 83042, м. Донецьк, вул. Россошанська, 5, клуб ВАТ «Донецькккокс».

Порядок денний:

1. Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2003 рік.
2. Звіт і висновок Ревізійної комісії про результати діяльності Товариства за 2003 рік.
3. Затвердження результатів діяльності, річного балансу і порядку розподілу прибутку Товариства за 2003 рік.
4. Про внесення змін до Статуту Товариства і внутрішніх положень Товариства.

Реєстрація акціонерів відбудеться з 8.30 до 9.30 29 липня 2004 року за місцем проведення зборів згідно документів, що посвідчують особу акціонера чи його представника. Довідки за тел.: (062) 387-30-73.

Генеральний директор І. І. Збиковський.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, майдан Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) порушив справу № Б-19/175-03 від 07 жовтня 2003 р. по банкрутству Приватного підприємства «Україна» (61003, м. Харків, пров. Самеровський, 10/9, р/р 26002820016313, МФО 351016, код ЄДРПОУ 24345075).

Розпорядником майна призначено Шевчука О. В. (Ліцензія Мінекономіки України та з питань Європейської інтеграції України серії АА № 250276 від 18.01.2002 р. від 18.01.2002 р., м. Київ, вул. Братиславська, 6, кв. 91).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатори ВАТ «Шахтарське АТП 11415» та КСП «Дружба», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються слідуючи активи ВАТ «Шахтарське АТП 11415», які знаходяться за адресою: м. Шахтарськ, вул. Червоногвардійська, 1: Будівлі (мойка механічна, бокси для легкових автомобілів, котельня, ремонтні майстерні, агрегатний склад та профілакторій) початкова ціна продажу 36399,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 1819,95 грн. На конкурс виставляються слідуючи активи КСП «Дружба», які знаходяться за адресою: Донецька обл., Першотравневий р-н., с. Урзуф: Трубопровод зрошувальної системи б/у, довжина — 9583 пот. м., початкова ціна продажу 14674,08 грн., без ПДВ гарантійний внесок 733,70 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17.00 грн. перераховуються на п/р 260077397 в ДОД АППБ «Аваль», м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727. Філії ДГУ Агенства з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсах необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агенство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т. Комсомольський, 8. З фіксованими умовами можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 02 липня включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів, із дня публікації інформації 08 липня 2004 р. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 14.00 та 15.00 год. Відповідно за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області bankruptcy. internet. dn. ua

---

23 липня 2004 року о 12-й годині відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ Стахановський «Агропостач»

за адресою: м. Алмазная, вул. Можайського, 48 (актовий зал).

Реєстрація акціонерів о 10 годині.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2003 рік.
2. Звіт ревізійної комісії та затвердження балансу.
3. Про ліквідацію товариства.

ТОВ «Магістраль-Сервіс»,

ідентифікаційний код 30085324, зареєстроване Мелітопольською районною адміністрацією № 02126314Ю0010017 30 липня 1999 року, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Леніна, 129.

Приватне підприємство «Руві-Трейд», зареєстроване Деснянською районною в м. Києві державною адміністрацією 17 квітня 2003 року, свідоцтво № 05730, інд. код 32376851, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом одного місяця.

ВТРАЧЕНЕ СВІДОЦТВО № 04012496 про перереєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності Відкритого акціонерного товариства «Київбудтранс», (місцезнаходження: м. Київ, бул. Лихачова, 1/27), видане Виконачим комітетом Печерської районної Ради народних депутатів м. Києва 27 квітня 1995 року вважати недійсним.

Господарський суд Тернопільської області (вул. Князя Острозького, 14а, м. Тернопіль, 46000) порушив справу № 11/Б-433 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Західно-українська компанія «Будьмо» (46000, м. Тернопіль, вул. Медова, 2, код ЄДРПОУ 30345250, п/р 26008011128 в ТФ АТ «Кредит Банк (Україна)» в м. Тернопіль, МФО 338244) та ввів процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено Поповича Валентина Миколайовича, ліцензія Міністерства економіки України серії АА № 719873, видана 02.03.2004 р., адреса: 04080, м. Київ, вул. Туровська, 18/20, оф.56.

Вимоги кредиторів та припозиції санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентства з питань банкрутства у Волинській області проводить аукціон з продажу майна ВАТ Сарненський «Райагрохім» і знаходиться за адресою: м. Сарни, вул. Ткача, 4.

Лот 1 — пункт ТО площею 96,1 кв. м., початкова ціна продажу 13200,00 грн. в т. ч. ПДВ;

Лот 2 — склад запчастин площею 114,3 м. кв., початкова ціна продажу 6120,00 грн. в т. ч. ПДВ.

А також майна ВАТ «Сарненська меблева фабрика».

Лот 1 — будівля складу № 3, загальною площею 417,5 кв. м., що знаходиться за адресою: м. Сарни, вул. Белгородська, 13, початкова ціна лота — 19753,20 грн. в т. ч. ПДВ 20 %.

Гарантійні внески (5 % від початкової ціни), реєстраційний збір 17 грн. перераховуються організатору аукціону на р/р 260012748 в АППБ «Аваль» м. Луцьк, МФО 303569, код 26297428 до 06.07.2004 р. Заяви на участь в аукціоні приймаються до 06.07.2004 р.

Аукціон відбудеться 09.07.2004 р. об 11 годині за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161, тел. (0332) 77-63-59.

ЗАТ «Куп'янський ливарно-механічний» завод

повідомляє про загальні збори засновників. Порядок денний: «Прийняття рішення про випуск акцій». Місце проведення: Харківська область, м. Куп'янськ, смт. Ковшаровка, територія заводу. Час проведення: 19 липня 2004 року о 14 годині.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Кадулекс»,

61000, Харківська обл., Харківський р-н, смт. Хорошево, вул. Красноармійська, 22, код ОКПО 32101138, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Приватне підприємство «ММВ»

повідомляє про ліквідацію. Всі претензії приймаємо протягом 2-х місяців з дня публікації об'яви. Наша юридична адреса: м. Обухів, м-н Петровський, буд. 11, км.15.

СФГ «Пушняка Андрія Ілліча», ідентифікаційний код № 31823263, свідоцтво № 618, видане Миронівською райдержадміністрацією 19.01.02 р., перереєструється в ТОВ «Агро ІБК». ТОВ «Агро ІБК» є правонаступником СФГ «Пушняка Андрія Ілліча».

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 15.04.04 р. по справі № Б-10745/2-19 визнав банкрутом Дослідне господарство "Мерефа" Інституту овочівництва та баштанництва Української академії аграрних наук, (ЄДРПОУ 05460387, Харківська обл., Харківський р-н, с. Селекційне) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Цимберова Д. І. (ліц. АА № 047598 від 09.07.2001 р.).

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 01.06.04 р. по справі № Б-39/03-04 (вх. №Б-528/2-39) визнав банкрутом Виробниче управління житлово-комунального господарства Сахновщинського р-ну, (ЄДРПОУ 03358854, Харківська обл., с. Сахновщина, вул. Островського, 21, п/р 26000302304 у ВОБ 3196 м. Харкова, Сахновщинського р-ну, МФО 350211) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АА № 250135 від 04.12.2001 р., тел. 773-01-30).

Кредиторські вимоги приймаються протягом місяця з дня публікації.

У зв'язку з закінченням ліквідаційної процедури відкрите акціонерне товариство "Колос" (с. Вільхівка, Харківського району, Харківської області, ЄДРПОУ 00850589) ліквідується.

Печатку та штамп вважати недійсними.

Філія ДГУ «Агентство з питань банкрутства» в Миколаївській області та ліквідатор ЗАТ «Снігурівський маслозавод» повідомляють про проведення аукціону по продажу активів.

Активи знаходяться за адресою: Миколаївська область., м. Снігурівка, вул. Леніна, 135. На аукціон виставлено такі активи за стартовими цінами: Лот № 1 — Будівля маслоцеху (з вмонтованою холодильною камерою, площа 553 кв. м.) — 49170 грн.; Лот № 2 —маргаринова лінія — 53800 грн.; Лот № 3 — масловиготовлювач (2 од.) — 6940 грн. за одиницю; Лот № 4 — йогуртова лінія — 30720 грн.; Лот № 5 — пастеризатор ПТУ-10 (3 од.) — 8650 грн. за одиницю; Лот № 6 —маслоутворювач А-1 — 13940 грн.; Лот № 7 — ванна для переливання вершків 2630 грн; Лот № 8 — танк на 6000 л — 9200 грн.; Лот № 9 — танк РЗОТ-Н-5000 (2 од.) — 8840 грн. за одиницю; Лот № 10 —танк РЗОТ-Н-4000 — 8730 грн.; Лот № 11 — ємкість для дозрівання вершків — 7790 грн.; Лот № 12 — охолоджувач молока 0,6 т — 6150 грн.; Лот № 13 — ємкість алюмінієва — 5260 грн; Лот № 14 — танк для охолодження молока — 9660 грн; Лот № 15 — Куттер емкістю 80 л — 8510 грн.; Лот № 16 — автомат для розфасовки масла — 2 одиниці — 17080 грн. за одиницю; Лот № 17 — ваги РТ-13 — 180 грн; Лот № 18 — гомогенізатор — 13080 грн.; Лот № 19 емкість для пряження масла — 3500 грн.; Лот № 20 — центрифуга — 1270 грн.; лот № 21 — ємкість — 8840 грн.; Лот № 22 — установка «Циклон» — 1170 грн.; Лот № 23 — візки (2 од.) — 230 грн. за одиницю.

Заявки на участь в аукціоні приймаються протягом не пізніше ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54а з 9.00 до 18.00. З питань ознайомлення з об'єктом та оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8/0512/47-34-63, 47-34-64.

Плата за реєстрацію заяви у розмірі 17 грн. та гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни продажу вноситься на поточний рахунок організатора аукціону — МФ ДГУ «Агентство з питань банкрутства», код ЄДРПОУ № 24779442, п/р № 260086681 в МОД АППБ «Аваль», МФО 326182.

Аукціон відбудеться 09 липня 2004 року об 11.00 за адресою: м. Миколаїв, вул. Садова, 1-а, 4-й поверх.

Філія агентство з питань банкрутства в Львівській області та керуючий санацією ВАТ «Завод «Львівсільмаш» п. Михайлюк Р. Ю.

08 липня 2004 року о 10.00 год. проводять публічні торги з продажу майна боржника ВАТ «Завод «Львівсільмаш», яке знаходиться за адресою: м. Львів, вул. Шевченка, 327, а саме:

1. Блок допоміжних цехів літ Р -1 та Виробничі приміщення літ. Р-3, заг. площа 16513,7 $м^2$ — заг. вартість 2 351 200,00 грн.; 2. Кабельна траса — вартість 16596,00 грн.; 3. Кран мостовий 20 т. Інв. № 0402045009 — вартість 75454,00 грн.; 4. Кран мостовий 10т. Інв. № 0402045007 — вартість 111000, 00 грн.; 5. Кран мостовий 10 т. Інв № 0402045010 — вартість 111000,00 грн.; 6. Кран мостовий 10 т. інв. № 0402045008 вартість 64750,00 грн. Загальна вартість майна становить 2 730 000,00 грн.

Гарантійний внесок в розмірі 10 % від початкової ціни продажу та реєстраційний збір в розмірі 17,00 грн. для реєстрації учасників вноситься на рахунок Філії Агентства з питань банкрутства в Львівській області № 260028218 в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570, код ЄДРПОУ —26254583 не пізніше ніж за три календарних дні до початку проведення торгів.

Заяви на участь у аукціоні приймаються за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73, з 9.00 до 18.00 год. Кінцевий термін подачі заявок за три календарні дні до початку проведення торгів. Торги будуть проводитись за адресою: м. Львів, вул. Тургенєва, 73.

Додаткова інформація за тел. (0322) 393-265.

ТОВ «РемХімМаш», код ЄДРПОУ 30641225 зареєстроване відділом реєстрації та єдиного реєстру Орджонікідзевської районної адміністрації Запорізької міської ради 28 жовтня 1999 року за № 25489516Ю0010379, за юридичною адресою: м. Запоріжжя, 69000, вул. Патріотична, 74/А, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом 2-х місяців з дня опублікування за тел.: (0612) 12-96-28(27).

Компанія «Турвіль менеджмент лімітед». Рішення № 3 від 18.05.04. Повідомляє про ліквідацію дочірніх підприємств:

1. ДП «Укрпродукт. ком — Киев»
2. ДП «Укрпродукт ком — Львов»
3. ДП «Укрпродукт ком — Николаев»
4. ДП «Укрпродукт ком — Тернополь»

Листи направляти: м. Київ-23, а/с-32, 01023.

ОГОЛОШЕННЯ

УМОВИ

випуску та проведення державної грошової числової тиражної лотереї

"КЄНО"

(нова редакція від 21.04.2004 р.)

1. "КЄНО" є державною грошовою числовою тиражною лотереєю (далі - Лотерея) і проводиться на всій території України з метою поповнення Державного бюджету.

2. Проведення Лотереї здійснює підприємство з 100% іноземними інвестиціями "Українська національна лотерея" (далі - Оператор), код ЄДРПОУ 24940541, місцезнаходження: м. Київ -103, вул. Кіквідзе, 26. Адреса для звернень із питань здійснення діяльності з проведення Лотереї: м. Київ - 70, вул. Спаська, 30.

3. Прийом сплати участі в Лотереї розпочався 11 квітня 2001р. і здійснюється протягом строку дії ліцензії, виданої Міністерством фінансів України. Граничним строком прийняття сплати участі в Лотереї є 03.10.2012 р., граничний строк виплати призів - 30.03.2013 р.

4. Лотерея проводиться через електронну систему. В її складі - комп'ютерний центр, зв'язаний каналами зв'язку з терміналами, що встановлені в місцях розповсюдження Лотереї. За допомогою терміналу здійснюється прийом ігрових варіантів, обраних гравцем, передача цієї інформації до комп'ютерного центру, роздрукування ігрових білетів та їх перевірка при отриманні виграшу.

Обладнання має багаторівневий електронний та фізичний захист, а також подвійне дублювання, системи автономного та аварійного живлення. Кожен розповсюджувач має власний номер та пароль, який дає змогу входити до електронної системи. Розігрувальні пристрої - лототрони з комплектами кульок - зберігаються в спеціальному приміщенні під постійною охороною.

5. Вартість одного ігрового варіанту (ставка, сплата участі) на будь-яку кількість номерів, в межах від двох до десяти в одному розіграші, складає 1 (одну) гривню. Гравець має право сам визначити ставку в межах від одної до десяти гривень, що дасть йому можливість збільшити фіксований виграш у відповідну кількість разів (див. Таблицю в п. 6 цих Умов).

6. Загальна сума випуску Лотереї не лімітована. 50% коштів від суми прийняття сплати участі в Лотереї спрямовується до призового фонду.

Призи Лотереї фіксовані і сплачуються у зазначеному в таблиці розмірі кожному гравцеві, який має право на їх отримання.

Існує 9 призових категорій у відповідності з кількістю обраних номерів.

Таблиця виграшів
Для визначення розміру виграшу необхідно помножити суму,
що вказана в таблиці, на розмір ставки

Кількість обраних номерів										
		10	9	8	7	6	5	4	3	2
Вгадано	10	100 000x								
	9	5 000x	25 000x							
	8	500x	2 500x	10 000x						
	7	55x	100x	300x	2 000x					
	6	10x	15x	30x	100x	500x				
	5	2x	4x	10x	20x	55x	240x			
	4			2x	4x	5x	15x	40x		
	3					1x	2x	4x	17x	
	2							1x	2x	8x
	1									
	0	2x	2x							

Суми нерозподілених та незатребуваних призів залишаються в призовому фонді на наступні розігрування. Нерозподілені призи - це призи будь-якого варіанту гри, переможці в якому за результатами розігрування не були виявлені. Незатребувані призи - це призи, право на отримання яких не було використано переможцями протягом 180 днів від дня проведення розігрування. При закінченні проведення Лотереї, або в разі її дострокового припинення, залишок коштів призового фонду підлягає виплаті гравцям за умовами, погодженими Міністерством фінансів України.

7. Гравець заповнює ігрову картку (Додаток №1), яка розповсюджується безкоштовно і містить 4 поля. На полі 1 гравець обирає кількість номерів в межах від двох до десяти. На полі 2 гравець закреслює самі номери на одному або обох полях А та Б в діапазоні від 1 до 80. Їх кількість повинна співпадати з цифрою, що була закреслена на полі 1. На полі 3 гравець обирає, яку ставку, в межах від одної (мінімальна) до 10 (максимальна) гривень, він бажає зробити. Якщо гравець бажає довірити вибір номерів комп'ютерній системі, він має обрати кількість номерів на полі 1 та закреслити вікно "авто" на одному або обох полях А та Б поля 2. Ігрова картка дозволяє замовити участь обраної гравцем комбінації у від 1 до 7, в 14 або 28 послідовних розігруваннях, для цього треба закреслити необхідну кількість розігрувань на полі 4. Вартість ігрового білета при цьому дорівнюватиме сумі ставки, яку обрав гравець, помноженої на кількість розігрувань, в яких братиме участь ігровий білет.

Заповнена ігрова картка реєструється розповсюджувачем Лотереї у терміналі. Інформація з ігрової картки в той же час передається до комп'ютерного центру, який фіксує її у своїй пам'яті і дає команду терміналу роздрукувати ігровий білет (Додаток №2). Ігровий білет містить інформацію про дату, час та місце його купівлі, числові комбінації, що обрані гравцем, дати розіграшів, в яких він братиме участь. Ігровий білет є єдиним документом, який дає право на отримання виграшу.

Існує ще два шляхи зробити ставку: перший - замовити розповсюджувачу "авто" білет, назвавши ставку, яку він бажає зробити і кількість розіграшів, в яких братиме участь ігровий білет; другий - усно повідомити розповсюджувачу всі дані, які мають міститись в ігровій картці, і останній введе їх до комп'ютерної системи на терміналі вручну. В обох випадках гравець отримає ігровий білет Лотереї аналогічний зазначеному вище.

Якщо загальна ставка гравця перевищує 50 грн, термінал, до того як роздрукувати ігровий білет, подає звуковий сигнал, щоб гравець підтвердив своє бажання зіграти на замовлену суму.

Ігрові білети Лотереї мають такі ступені захисту: серійний номер, який надається центральним комп'ютером та зберігається у ньому, та унікальний штрих-код, що містить інформацію про серійний номер білету. Інформація про кожний ігровий білет зберігається у центральному комп'ютері, перевірка виграшних ігрових білетів здійснюється ним же з застосуванням терміналу, а ігрових білетів з великими виграшами тільки за допомогою спеціальних терміналів. Інформація про ігрові білети, по яких отримані виграші, фіксується головним комп'ютером, що виключає можливість повторного отримання виграшів.

8. Електронна система працює щодня з 7.30, у неділю та святкові дні - з 9.00. Прийняття сплати участі в Лотереї припиняється не раніше ніж за тридцять хвилин до початку розігрування тиражу. Прийняття сплати участі в наступному тиражі Лотереї починається з ранку наступного дня після проведення розігрування попереднього.

9. В розігруванні тиражу беруть участь всі ставки, що зроблені на дане розігрування до його початку.

Розігрування тиражів Лотереї відбувається щоденно за адресою: м. Київ, вул. Спаська, 30 та транслюється в запису на одному з телевізійних каналів. Розігрування проводиться під наглядом тиражної комісії, яка складається з трьох осіб, включаючи представника органу ліцензування (або уповноважену особу).

Тиражна комісія довільно обирає один з двох лототронів та один з чотирьох комплектів кульок, перевіряє працездатність лототронів та вагу кожної кульки, що має бути в межах від 78 до 80 г. Кожна кулька з обраного комплекту окремо зважується на електронних вагах. Вага кожної кульки знаходиться в межах від 78 до 80 г відповідно.

В процесі розігрування тиражу барабан лототрону обертається і перемішує кульки. Двадцять разів, через рівні відрізки часу, в барабані відкривається отвір, крізь який випадає одна кулька. Номери, що містяться на кульках, обраних за допомогою лототрону, визначаються тиражною комісією як виграшні. Розігрування проводиться незалежно від виникнення позаштатних ситуацій на телеканалі. В разі відмови роботи лототрону вибір кульок здійснює голова тиражної комісії рукою в рукавиці та із спеціальною пов'язкою на очах.

Усі дії комісії фіксуються на відеоплівку та підтверджуються протоколами, які архівуються.

10. Переможці визначаються шляхом перевірки пред'явлених ними ігрових білетів Лотереї з застосуванням ігрового терміналу. Якщо електронна система визнає цей білет дійсним, і певна кількість номерів в білеті (див. таблицю в п. 6 цих Умов) співпадає з номерами, що були визнані тиражною комісією як виграшні, гравець має право на отримання виграшу. В двох випадках, при 10 та 9 обраних номерах, гравець має право на отримання виграшу, якщо жоден з них не співпадає з виграшними.

11. Виплата виграшів кожного тиражу починається наступного дня після дня проведення розігрування тиражу і триває протягом 180 (ста вісімдесяти) днів. Виграші сплачуються в національній валюті України шляхом перерахування на банківський рахунок/рахунки, або готівкою. При цьому, при отриманні коштів в касах Оператора, за письмовою згодою гравця банківські витрати сплачує останній.

Виграші до 200 грн. включно сплачуються на будь-якому місці прийняття ставок Лотереї, що обладнане терміналом, незалежно від того, де було зроблено ставку.

Виграші від 201 до 3000 грн. включно сплачуються в будь-якій філії Оператора або на окремих місцях прийняття ставок Лотереї, із власниками яких Оператор уклав відповідні угоди.

Виграші від 3001 грн. і до 24 999 грн. включно сплачуються в будь-якій філії Оператора або в головному офісі Оператора.

Виграші в сумі 25 000 грн. і більше сплачуються виключно в головному офісі Оператора за адресою: м. Київ, вул. Спаська, 30.

12. Прийняття сплати участі в Лотереї здійснюється виключно на добровільних засадах і не може використовуватись як умова для набуття інших прав, крім права на отримання призів Лотереї.

13. Оператор, при застосуванні електронної системи для прийняття сплати участі у Лотереї і обробки інформації, забезпечує Державне казначейство України засобами контролю, які передбачають можливість зняття інформації в режимі реального часу про сплату участі в Лотереї, відповідно оформивши взаємовідносини в порядку, установленому чинним законодавством. Контроль розподіляється на:

— вхідний контроль до припинення прийому ставок (сплат участі в Лотереї) на розіграш тиражу - інформація про прийняті сплати участі в Лотереї до припинення їх прийому на розіграш;

— вихідний контроль після припинення прийому ставок (сплат участі в Лотереї) на розіграш тиражу та до проведення розіграшу тиражу - інформація про прийняті сплати за участь в Лотереї, загальний обсяг продажу на тираж, час припинення їх прийому на тираж, розмір призового фонду тиражу;

— вихідний контроль після проведення розіграшу тиражу - інформація про прийняті сплати участі в Лотереї, загальний обсяг продажу на тираж, час припинення прийому ставок (сплат участі в Лотереї) на тираж, розмір призового фонду тиражу, виграшні комбінації номерів, результати розподілу призового фонду.

14. Права гравців:

— робити необмежену кількість ставок та отримувати призи згідно з цими Умовами;

— вимагати від розповсюджувачів Лотереї надання інформації про результати розігрувань тиражів;

— звертатись за роз'ясненнями Умов випуску та проведення Лотереї та розглядом спірних питань до будь-яких філій чи головного офісу Оператора;

Обов'язки гравців:

— розраховуватись з розповсюджувачами Лотереї одночасно зі здійсненням ставок;
— зберігати ігровий білет непошкодженим для забезпечення можливості його перевірки терміналом;

— пред'являти при отриманні виграшу всі необхідні документи у відповідності із законодавством.

15. Права Оператора:

— відмовити гравцю в отриманні виграшу, якщо інформація на ігровому білеті втрачена внаслідок його недбалого зберігання, і термінал підтверджує неможливість її зчитування. При відсутності ігрового білета претензія вважається невизнаною;

— вимагати від гравців надання необхідних за законодавством документів для отримання виграшу;
— розповсюджувати Лотерею як через власні точки так і укладати угоди на розповсюдження Лотереї з фізичними та юридичними особами будь-якої форми власності;

Обов'язки оператора:

— дотримуватись вимог чинного законодавства, що регулює лотерейну діяльність, та цих Умов;

— забезпечувати гравців усією повною, необхідною, достовірною, своєчасною інформацією щодо правил гри, результатів розігрувань у відповідності з Ліцензійними умовами провадження діяльності з випуску та проведення лотерей та іншими нормативно-правовими актами;

— своєчасно та в повному обсязі проводити розрахунки з переможцями Лотереї та державним бюджетом, надавати встановлену звітність.

16. Претензії гравців розглядаються в порядку, передбаченому Законом України "Про звернення громадян", Указом Президента України від 19.03.97 "Про заходи щодо забезпечення конституційних прав громадян" та Постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 1997 р. N 348 "Про затвердження Інструкції з діловодства за зверненнями громадян в органах державної влади і місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності, в засобах масової інформації".

17. Запланований кошторис доходів і витрат на проведення Лотереї додається (Додаток № 3).

ЗМІНИ
До "Умов випуску та проведення державної грошової числової тиражної лотереї "ЛОТО ТРІЙКА"

Викласти п.8 в такій редакції:

Типи ставок (варіантів гри), вартість, умови визначення переможців, кількість виграшних комбінацій та розміри призів.

ТОЧНИЙ

комбінація з трьох будь-яких номерів (всіх однакових або всіх різних або двох однакових)
вартість ставки - одна грн;

визначення переможця:

співпадіння номерів та порядку їх розташування по рядках на одному полі ігрового

білета з номерами та порядком їх випадіння під час розігрування тиражу ;
кількість можливих виграшних варіантів на одну ставку - один;
розмір призу 500 (п'ятсот) грн.

ДОВІЛЬНИЙ

комбінація з трьох номерів, два з яких однакові
вартість ставки - одна грн.;
визначення переможця:
співпадіння номерів на одному полі ігрового білета з номерами, що випали під час розігрування тиражу в будь-якому порядку;
кількість можливих виграшних варіантів на одну ставку - три;
розмір призу **160 (сто шістдесят) грн.**
комбінація з трьох різних номерів;
вартість ставки - одна грн.;
визначення переможця:
співпадіння номерів на одному полі ігрового білета з номерами, що випали під час розігрування тиражу в будь-якому порядку;
кількість можливих виграшних варіантів на одну ставку - шість;
розмір призу 85 (вісімдесят п'ять) грн.

ТОЧНИЙ ПЛЮС ДОВІЛЬНИЙ

комбінація з трьох номерів, два з яких однакові
вартість ставки - 2 (дві) грн.;
визначення переможця:
співпадіння номерів та точного порядку їх розташування на одному
полі ігрового білета з номерами та порядком їх випадіння під час розігрування;
кількість можливих виграшних варіантів - один;
розмір призу 660 (шістсот шістдесят) грн.
співпадіння номерів на одному полі ігрового білета з номерами, що випали під час розігрування тиражу в будь-якому порядку;
кількість можливих виграшних варіантів на одну ставку - два;
розмір призу **160** (сто шістдесят) грн.
комбінація з трьох різних номерів
вартість ставки - 2 (дві) грн.;
визначення переможця:
співпадіння номерів та порядку їх розташування по рядках на одному полі ігрового білета з номерами та порядком їх випадіння під час розігрування тиражу;
кількість можливих виграшних варіантів на одну ставку - один;
розмір призу **585** (п'ятсот вісімдесят п'ять) грн.
співпадіння номерів на одному полі ігрового білета з номерами, що випали під час розігрування тиражу в будь-якому порядку;
кількість можливих виграшних варіантів на одну ставку - п'ять;
розмір призу **85** (вісімдесят п'ять) грн.

СИСТЕМА

комбінація з трьох номерів, два з яких однакові
вартість ставки - 3 (три) грн.;
визначення переможця:
співпадіння номерів на одному полі ігрового білета з номерами, що випали під час розігрування тиражу в будь-якому порядку;
кількість можливих виграшних варіантів на одну ставку - три;
розмір призу **500** (п'ятсот) грн.
комбінація з трьох різних номерів
вартість ставки - 6 (шість) грн.;
визначення переможця:
співпадіння номерів на одному полі ігрового білета з номерами, що випали під час розігрування тиражу в будь-якому порядку;
кількість можливих виграшних варіантів на одну ставку - шість;
розмір призу **500** (п'ятсот) грн.
Переможці визначаються шляхом перевірки пред'явлених ними ігрових білетів із застосуванням терміналу .
З метою встановлення механізму контролю використання призового фонду кількість варіантів на одну і ту саму комбінацію
обмежується:
600 однаковими варіантами для типу ставки **ТОЧНИЙ**;
850 однаковими варіантами для типу ставки **ДОВІЛЬНИЙ** для **комбінації з трьох номерів, два з яких однакові;**
1 600 однаковими варіантами для типу ставки **ДОВІЛЬНИЙ** для **комбінації з трьох різних номерів.**
Якщо гравець замовить ставку на комбінацію, кількість варіантів
якої перевищила ліміт, термінал роздрукує спеціальне повідомлення про неможливість зробити таку ставку.

Спочатку було Слово. І було воно без цензури

(Початок на 1-й стор.).

Очевидно, «вдячні» читачі з адміністрації Президента також ініціювали «великий почин»: до виборів заблокувати судовими позовами всі нелояльні видання, щоб під час самого президентського марафону не нервувати Страсбург податковими, пожежними чи ще якимись «наїздами» на ЗМІ. Співорганізатори акції — Національна спілка журналістів (навпроти якої і розгорнулася «похідна» редакція), Комітет ВР з питань свободи слова та інформації, Інститут масової інформації та коаліція «Свобода вибору». У випуску «ЖГ» брали участь представники й інших видань, офіційно не заявлених у переліку ініціаторів.

Новий випуск «Живої газети» з'являвся щогодини. Журналісти писали статті за допомогою ноутбуків просто на очах перехожих. Так само публічно газету верстали і друкували на різографі. Кожний бажаючий міг біля умовної редакції і ще умовнішої друкарні не просто спостерігати за процесом творення випуску, а й поділитися «враженнями про життя» в інтерв'ю співробітникам «ЖГ». І це була найкраща пропаганда вільної журналістики.

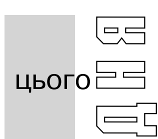
«Жива газета» не відрізнялася від «стаціонарних» видань ні жанрами, ні тематикою. У ній просто «спочатку було Слово. Воно було хороше і без цензури». Щоб це Слово таким залишалося в усій українській журналістиці, народний депутат Юрій Луценко пропонує: «Головний спосіб зняти цензурний тиск — максимальна публічність і максимальна необережність писати те, що думаєш. Щойно газета починає добирати вислови чи об'єкти критики, кого час «мочити», а кого ще не час, припиняється свобода газети. І зона людей, які будуть оголошені поза критикою, невпинно розширюватиметься». А народний депутат Володимир Філенко побажав, щоб День журналіста і День свободи слова були тотожними поняттями.

Голові парламентського комітету Миколі Томенку випало попрацювати не тільки захисником журналістів у масштабному вимірі, а й цілком конкретним охоронцем редакції: зранку довелося випроваджувати з «приміщення» надто наполегливих і цікавих «людей у цивільному», яким вочевидь не сподобався мирний творчий процес просто неба.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Сергій ЛАВРЕНЮК.

цього дня

8 ЧЕРВНЯ

■ 1847 р. Народився Олександр Барвінський, історик, політичний діяч. ■ 1853 р. Російські війська зайняли турецькі васальні території Молдавію і Валахію, що стало приводом до Кримської війни. ■ 1905 р. В Одесі розпочався політичний страйк. ■ 1920 р. Народився Іван Кожедуб, льотчик, тричі Герой Радянського Союзу. ■ 1923 р. Не стало Олександра Данилевського, вченого, основоположника вітчизняної біохімії. ■ 1937 р. Відкрився 1-й з'їзд архітекторів України. ■ 1991 р. У Києві відбулася наукова конференція «Історичні традиції національної символіки».

ДВІ ПЕРЕМОГИ СЕВАСТОПОЛЬСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ

У переддень Дня журналіста відразу дві перемоги в дев'ятому Всеукраїнському фестивалі телерадіопрограм «Калинові острови» здобув колектив Севастопольської державної телерадіокомпанії. У номінації «За утвердження державного світогляду» пальму першості завоювала авторська програма заслуженого журналіста України Івана Левченка «Струни серця», присвячена творчості праправнучки Тараса Шевченка Людмили Красицької.

У номінації «За вдале журналістське розслідування» лауреатом стала програма наймолодшої учасниці фестивалю двадцятилітньої Яни Бех, що робить перші кроки в журналістиці. Її «Дев'ять днів, що...» про надзвичайні події, пов'язані з розмінуванням німецької донної міни часів Великої Вітчизняної війни (телеоператор Олександр Митнєв), приголомшили досвідчене журі.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Ще раз про щастя і вроду...

Художня гімнастика. Чемпіонат Європи. Київ. Палац спорту 4—6 червня. Участь брали 82 спортсменки з 28 країн. **Командна першість.** 1. Росія (Аліна Кабаєва, Ірина Чащина) — 208,400. 2. Україна (Ганна Безсонова, Наталя Годунко, Тамара Єрофеєва) — 200,550. 3. Білорусь (Інна Жукова, Світлана Рудалова, Валерія Курильська) — 189,775.

Індивідуальна першість. 1. Аліна Кабаєва (Росія) — 106,625. 2. Ганна Безсонова (Україна) — 104,400. **3.** Ірина Чащина (Росія) — 101,775.

Правильно кажуть: краще народись щасливою. Те, що чарівна киянка Ганна Безсонова не обділена вродою і яскравим талантом, ні в кого не викликає сумніву. Більше того, на думку багатьох фахівців та журналістів, вона за потенціалом — справжній лідер світової художньої гімнастики. А от щастя не стало її супутником у рідних стінах, де трибуни несамовито підтримували свою улюбленицю. На жаль, українка припустилася низки прикрих помилок і тому дозволила випередити себе головній конкурентці — Аліні Кабаєвій.

Можливо, бажання якомога ліпше виступити перед своїми вболівальниками зіграло злий жарт, і Ганна, напевно, дуже хвилювалася. Звідси й оті збої у програмі. Але, сподіватимемося, за час, що залишився до старту в олімпійських Афінах, Альбіна та Ірина Дерюгіни постараються належно і підготувати, і налаштувати Безсонову на гостру боротьбу. А ми віримо в її щасливу зірку!

Лише результати

Гандбол. Чемпіонат Європи. Жінки. Матчі плей-оф. Київ. **Україна—Португалія. 27:23.** Перший матч —27:26. Отже, українські спортовки вийшли до фінальної частини турніру.

Плавання. Канни (Франція). Другий етап турніру «Маре Нострум». Яна Клочкова виграла дистанції 200 і 400 м комплексного плавання. Денис Силантьєв випередив усіх на 200-метрівці батерфляєм, Андрій Сердинов — на 100 м у цьому самому виді. Олег Лисогор виграв 100 м брасом і здобув «срібло» на дистанції 200 м. Нарешті, ще одне «золото» (50 м вільним стилем) виборов Олександр Волинець.

Теніс. Відкритий чемпіонат Франції. Париж. Корти «Ролан Гаррос». Фінали. **Жінки.** Анастасія Мискіна (Росія) — Олена Дементьєва (Росія) — 6:1, 6:2. **Чоловіки.** Гастон Гаудіто (Аргентина) — Гільєрмо Корія (Аргентина). 0:6, 3:6, 6:4, 6:1, 8:6.

Оптимізм без ейфорії

Футбол. Товариський матч. **Франція—Україна. 1:0.** Париж. «Стад де Франс». 6 червня. 65 000 глядачів. **Арбітр** — Дарко Заферін (Словенія). **Гол:** Зідан, 88.

Франція: Бартез, Галлас (Саньоль, 76), Тюрам, Сільвестр, Лізаразю, Вієра, Макелеле (Педретті, 84), Пірес (Вілтор, 84), Зідан, Саа (Марле, 76), Анрі. **Тренер** — Жак Сантіні.

Україна: Шовковський, Старостяк (Бідненко, 71), Русол, Федоров (Чечер, 78), Єзерський, Несмачний, Ротань (Назаренко, 85), Тимощук (Венглинський, 90+1), Шелаєв, Гусєв (Ребров, 61), Воробей (Косирін, 69). **Тренер** — Олег Блохін.

Важко протидіяти команді, яка цілком заслужено вважається однією з найсильніших у світі. Вона чудово підготувалася до фінального турніру Євро-2004 та ще й святкувала цього дня 100-річчя свого футболу.

Та якщо дуже постаратися, можна принаймні зіграти гідно. Це й продемонструвала, як на мене, збірна України. Вона, до речі, відзначала свій ювілей — грала сотий матч. І лише ціною неабияких зусиль французам удалося «видряпати» собі подарунок на останніх хвилинах поєдинку. Знову у всій красі виступив Зінедін Зідан, котрий ще раз довів: він — найкращий футболіст світу. Проліз, продерся і влучно пробив. Зупинити такого просто неможливо.

Загалом матч був по-справжньому бойовий і напружений. А для нас особливо корисний, бо молоді українські футболісти здобули дорогоцінний досвід. Вони досить злагоджено і грамотно захищалися. Головне, що тривалий час не притискалися до власних воріт. Хоча й особливого клопоту французьким оборонцям не завдавали.

Фото АФП.

Заради справедливості слід сказати, що й господарі в першому таймі лише раз були близькі до мети. Коли на 18-й хвилині Зідан фінтами розкидав українських захисників і, опинившися прямо проти наших воріт, з лінії карного майданчика сильно пробив. Шовковський зіграв майстерно.

Порівняно спокійно на полі було до 69-ї хвилини. Пірес, якому ніхто не заважав, пробив із найзручнішого становища (знову збірну України врятував її воротар). І от після цього моменту футболісти Франції, мов гірська лавина, посунули на наші позиції. На 78-й хвилині після чудової передачі Піреса мав забивати Анрі, якого «загубив» Бідненко. Однак лондонський «канонір» не влучив по м'ячу. 85-та хвилина. Зідан виконував штрафний. Усі подумали, що він зробить навісну передачу або відкине м'яча під удар партнерам. Та де там. Він, бісів син, сам ударив щосили по воротах. І якби влучив...

Утім, через три хвилини суперфорвард зробив-таки свою справу, зігравши просто фантастично. Отже, французи добряче упріли, намагаючись зробити собі подарунок. І свого, зрештою, дочекалися. А нашим забракло кількох хвилин, щоб завершити все почесною нічиєю. Однак можна з оптимізмом казати, що вже окреслився склад гравців, яких Олег Блохін поведе у відбірковий турнір світового чемпіонату.

А ось що сказав про гостей і матч Жак Сантіні:

— Україна показала, що є дуже сильною збірною. Нам було неймовірно важко долати її. Можу сказати, що в найближчому відбірковому циклі до чемпіонату світу—2006 у команди Олега Блохіна непогані перспективи. Проте маю зробити комплімент і своїм хлопцям. Незважаючи на жорстку гру суперника в обороні, нам вдалося вирвати важливу, насамперед у психологічному плані, перемогу.

***

Контрольні зустрічі національних збірних. **Ліхтенштейн—Греція. 0:2. Корея—Туреччина. 2:1.** Англія—Ісландія. 6:1. **Данія—Хорватія. 1:2.** Швеція—Польща. 3:1. Нідерланди—Ірландія. 0:1. Португалія—Литва. 3:1. Іспанія—Андорра. 1:0. Латвія—Азербайджан. 2:2. Швейцарія—Ліхтенштейн. 1:0. Чехія—Естонія. 2:0. Німеччина—Угорщина. 0:2.

Добірку підготував
Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Ⓡ Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописи не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн, для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311102. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos